

Izdevums
latviešu valodā

Informācija un paziņojumi

60. gadagājums
2017. gada 9. janvāris

Saturs

IV Paziņojumi

EIROPAS SAVIENĪBAS IESTĀŽU UN STRUKTŪRU SNIEGTI PAZIŅOJUMI

Eiropas Savienības Tiesa

2017/C 006/01 Eiropas Savienības Tiesas jaunākās publikācijas *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī* 1

Vispārējā tiesa

2017/C 006/02 Sekretāra iecelšana 2

V Atzinumi

JURIDISKAS PROCEDŪRAS

Tiesa

2017/C 006/03 Lieta C-448/14: Tiesas (piektā palāta) 2016. gada 9. novembra spriedums (*Bayerischer Verwaltungsgewichtshof* (Vācija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – *Davitas GmbH/Stadt Aschaffenburg* Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — Jauni pārtikas produkti un jaunas pārtikas produktu sastāvdaļas — Regula (EK) Nr. 258/97 — 1. panta 2. punkta c) apakšpunkts — Jēdziens “pārtikas produkti un pārtikas produktu sastāvdaļas ar “jaunu pirmatnējo molekulāro struktūru”” 3

2017/C 006/04 Lieta C-465/14: Tiesas (pirmā palāta) 2016. gada 27. oktobra spriedums (*Centrale Raad van Beroep* (Nīderlande) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – *Raad van bestuur van de Sociale verzekeringsbank/ F. Wieland, H. Rothwangl* Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — LESD 18. un 45. pants — Migrējošu darba ņēmēju sociālais nodrošinājums — Regula (EEK) Nr. 1408/71 — 3. un 94. pants — Regula (EEK) Nr. 859/2003 — 2. panta 1. un 2. punkts — Vecuma apdrošināšana un apdrošināšana nāves gadījumam — Bijušie jūrnieki, kas ir trešās valsts, kura 1995. gadā kļuvusi par Eiropas Savienības dalībvalsti, pilsoņi — Tiesību uz vecuma pabalstiem liegšana 4

2017/C 006/05	<p>Lieta C-506/14: Tiesas (sestā palāta) 2016. gada 26. oktobra spriedums (<i>Korkein hallinto-oikeus</i> (Somija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – <i>Yara Suomi Oy, Borealis Polymers Oy, Neste Oil Oy, SSAB Europe Oy/Työ- ja elinkeinoministeriö</i> Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — Siltumnīcas efektu izraisošo gāzu emisijas kvotu tirdzniecības sistēma Eiropas Savienībā — Direktīva 2003/87/EK — 10. a pants — Bezmaksas kvotu sadales metode — Vienotā starpnozaru korekcijas koeficienta aprēķināšana — Lēmums 2013/448/ES — 4. pants — II pielikums — Spēkā esamība — Vienotā starpnozaru korekcijas koeficienta piemērošana iekārtām nozarēs, kuras pakļautas ievērojamam oglekļa dioksīda pārvirzes riskam — Produkta līmeņzīmes noteikšana attiecībā uz karsto metālu — Lēmums 2011/278/ES — 10. panta 9. punkts — I pielikums — Spēkā esamība</p>	5
2017/C 006/06	<p>Lieta C-537/14 P: Tiesas (astotā palāta) 2016. gada 27. oktobra spriedums – <i>Debonair Trading Internacional Lda/Groupe Léa Nature SA</i> un Eiropas Savienības Intelektuālā īpašuma birojs Apelācija — Eiropas Savienības preču zīme — Regula (EK) Nr.°207/2009 — 8. panta 1. punkta b) apakšpunkts un 5. punkts — Grafiska preču zīme, kas ietver vārdiskus elementus “SO’BiO étic” — Eiropas Savienības un valsts vārdisku un grafisku preču zīmju, kas ietver vārdisku elementu “SO...?”, īpašnieka iebildumi — Reģistrācijas atteikums</p>	6
2017/C 006/07	<p>Lieta C-554/14: Tiesas (virspalāta) 2016. gada 8. novembra spriedums (<i>Sofiyski gradski sad</i> (Bulgārija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – krimināllieta pret <i>Atanas Ognyanov</i> Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — Tiesiskā sadarbība krimināllietās — Pamatlēmums 2008/909/TI — 17. pants — Piesprietā soda izpildi regulējošās tiesības — Tādas izpildes valsts tiesību normas interpretācija, kurā ir paredzēta brīvības atņemšanas soda samazināšana saistībā ar darbu, ko persona ir veikusi sava apcietinājuma sprieduma valstī laikā — Pamatlēmumu tiesiskās sekas — Atbilstīgas interpretācijas pienākums</p>	6
2017/C 006/08	<p>Lieta C-590/14 P: Tiesas (desmitā palāta) 2016. gada 26. oktobra spriedums – <i>Dimosia Epicheirisi Ilektrismou AE (DEI)/Alouminion tis Ellados VEAΕ</i>, iepriekš <i>Alouminion AE</i>, Eiropas Komisija Apelācija — Valsts atbalsts — Alumīnija ražošana — Ar lūgumu piešķirts preferenciāls elektroenerģijas tarifs — Lēmums, ar kuru atbalsts atzīts par saderīgu ar iekšējo tirgu — Līguma izbeigšana — Līguma izbeigšanas seku apturēšana tiesas ceļā — Lēmums, ar kuru atbalsts atzīts par nelikumīgu — LESD 108. panta 3. punkts — Jēdzieni “pastāvošs atbalsts” un “jauns atbalsts” — Nošķiršana</p>	7
2017/C 006/09	<p>Lieta C-611/14: Tiesas (piektā palāta) 2016. gada 26. oktobra spriedums (<i>Retten i Glostrup</i> (Dānija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – kriminālprocess pret <i>Canal Digital Danmark A/S</i> Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — Negodīga komercprakse — Direktīva 2005/29/EK — 6. un 7. pants — Reklāma, kas attiecas uz satelītu televīzijas abonementu — Abonementa cena, kurā papildus abonementa ikmēneša maksai ir ietverta sešu mēnešu maksa par karti, kas ir vajadzīga raidījumu dekodēšanai — Sešu mēnešu fiksētā cena, kas ir noklusēta vai norādīta mazāk redzamā veidā nekā ikmēneša fiksētā cena — Maldinoša darbība — Maldinošs noklusējums — Kāda direktīvas noteikuma transponēšana tikai valsts likuma, ar kuru ir paredzēts transponēt direktīvu, sagatavošanas dokumentos, nevis pašā šī likuma tekstā</p>	8
2017/C 006/10	<p>Lieta C-613/14: Tiesas (trešā palāta) 2016. gada 27. oktobra spriedums (<i>Supreme Court</i> (Īrija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – <i>James Elliott Construction Limited/Irish Asphalt Limited</i> Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — LESD 267. pants — Tiesas kompetence — Jēdziens “Savienības tiesību norma” — Direktīva 89/106/EEK — Dalībvalstu normatīvo un administratīvo aktu tuvināšana attiecībā uz būvuzstrādājumiem — Standarts, ko saskaņā ar Eiropas Komisijas pilnvarojumu ir apstiprinājusi Eiropas Standartizācijas komiteja (CEN) — Standarta publicēšana Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī — Saskaņotais standarts EN 13242:2002 — Valsts standarts, ar kuru tiek transponēts standarts EN 13242:2002 — Strīds starp privātpersonām par līgumsaistībām — Metode izstrādājuma (ne)atbilstības valsts standartam, ar kuru tiek transponēts saskaņotais standarts, konstatēšanai — Izstrādājuma (ne)atbilstības šim standartam konstatēšanas datums — Direktīva 98/34/EK — Informācijas sniegšanas kārtība tehnisko standartu un noteikumu jomā — Piemērošanas joma</p>	9

2017/C 006/11	Lieta C-41/15: Tiesas (viršpalāta) 2016. gada 8. novembra spriedums (<i>High Court</i> (Īrija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – <i>Gerard Dowling u.c./Minister for Finance</i> Regula Nr. 407/2010/ES — Eiropas finanšu stabilizācijas mehānisms — Īstenošanas lēmums 2011/77/ES — Eiropas Savienības finansiāls atbalsts Īrijai — Vietējo banku rekapitalizācija — Sabiedrību tiesības — Otrā direktīva 77/91/EEK — 8., 25. un 29. pants — Bankas rekapitalizācija, izdodot tiesas priekšraksta rīkojumu — Pamatkapitāla palielināšana bez kopsapulces lēmuma un bez piedāvājuma esošajiem akcionāriem izmantot emitēto akciju pirkuma tiesības — Jauno akciju emisija par cenu, kas ir zemāka par to nominālvērtību .	10
2017/C 006/12	Lieta C-42/15: Tiesas (trešā palāta) 2016. gada 9. novembra spriedums (<i>Okresný súd Dunajská Streda</i> (Slovākija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – <i>Home Credit Slovakia a.s./Klára Bíróová</i> Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — Direktīva 2008/48/EK — Patērētāju aizsardzība — Patēriņa kredīti — 1. panta 3. punkta m) apakšpunkts, 10. panta 1. un 2. punkts, 22. panta 1. punkts un 23. pants — Jēdzienu “papīra formā” un “cits pastāvīgs informācijas nesējs” interpretācija — Līgums, kurā ir ietverta atsauce uz citu dokumentu — “Rakstveida formas” prasība valsts tiesību izpratnē — Norāde par nepieciešamo informāciju, atsaucoties uz objektīviem parametriem — Kreditlīgumā uz noteiktu laiku norādāmā informācija — Obligātas informācijas neesamības sekas — Samērīgums	11
2017/C 006/13	Lieta C-43/15 P: Tiesas (viršpalāta) 2016. gada 8. novembra spriedums – <i>BSH Bosch und Siemens Hausgeräte GmbH/Eiropas Savienības Intelektuālā īpašuma birojs (EUIPO), LG Electronics Inc.</i> Apelācija — Eiropas Savienības preču zīme — Grafiskas preču zīmes, kas ietver vārdiskus elementus “compressor technology”, reģistrācijas pieteikums — Vārdisku preču zīmju “KOMPRESSOR PLUS” un “KOMPRESSOR” īpašnieka iebildumi — Daļējs reģistrācijas atteikums — Regula (EK) Nr. 207/2009 — 60. pants — Regula (EK) Nr. 216/96 — 8. panta 3. punkts — “Pretapelācijas” sūdzība — Regula (EK) Nr. 40/94 — 8. panta 1. punkta b) apakšpunkts — Agrāku valsts preču zīmju vāja atšķirtspēja — Sajaukšanas iespēja	12
2017/C 006/14	Lieta C-114/15: Tiesas (ceturrtā palāta) 2016. gada 27. oktobra spriedums (<i>Cour d'appel de Pau</i> (Francija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – kriminālieta pret <i>Association des utilisateurs et distributeurs de l'agrochimie européenne (Audace)</i> u.c. Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — Brīva preču aprīte — LESD 34. un 36. pants — Kvantitatīvi ierobežojumi — Veterināro zāļu paralēlais imports — Direktīva 2001/82/EK — 65. pants — Valsts iepriekšējās atļaujas saņemšanas kārtība — Lopu audzētāju iespējas izmantot vienkāršoto tirdzniecības atļaujas procedūru neesamība — Pienākums iegūt vairumtirdzniecības atļauju — Pienākums izveidot uzņēmumu importa dalībvalsts teritorijā — Farmakoloģijas uzraudzības pienākumi	12
2017/C 006/15	Lieta C-149/15: Tiesas (piektā palāta) 2016. gada 9. novembra spriedums (<i>Cour d'appel de Liège</i> (Beļģija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – <i>Sabrina Wathélet/Garage Bietheres & Fils SPRL</i> Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — Direktīva 1999/44/EK — Patēriņa preču pārdošana un saistītās garantijas — Piemērošanas joma — “Pārdevēja” jēdziens — Starpnieks — Izņēmuma apstākļi	13
2017/C 006/16	Lieta C-195/15: Tiesas (piektā palāta) 2016. gada 26. oktobra spriedums (<i>Bundesgerichtshof</i> (Vācija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – <i>SCI Senior Home</i> , sanācijas procesā esoša sabiedrība/ <i>Gemeinde Wedemark, Hannoversche Volksbank eG</i> Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — Brīvības, drošības un tiesiskuma telpa — Tiesu iestāžu sadarbība civillietās — Maksātspējas procedūras — Regula (EK) Nr. 1346/2000 — 5. pants — “Trešo personu lietu tiesību” jēdziens — Publiska nasta, kas gulstas uz nekustamo īpašumu un nodrošina nekustamā īpašuma nodokļa iekasēšanu	14
2017/C 006/17	Lieta C-211/15 P: Tiesas (pirmā palāta) 2016. gada 26. oktobra spriedums – <i>Orange</i> , iepriekš <i>France Télécom</i> /Eiropas Komisija Apelācija — Konkurence — Valsts atbalsts — Atbalsts, ko Francijas Republika sniegusi France Télécom — France Télécom nodarbināto valsts ierēdņu pensiju finansēšanas veida reforma — Valstij no France Télécom pienākošās kompensācijas samazinājums — Lēmums, ar ko atbalsts ir atzīts par saderīgu ar iekšējo tirgu saskaņā ar zināmiem nosacījumiem — Atbalsta jēdziens — Ekonomiskās priekšrocības jēdziens — Selektivitāte — Konkurences skārumums — Faktu sagrozīšana — Pamatojuma nesniegšana — Pamatojuma aizstāšana	14

2017/C 006/18	<p>Lieta C-212/15: Tiesas (piektā palāta) 2016. gada 9. novembra spriedums (<i>Tribunalul Mureş</i> (Rumānija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – <i>ENEFI Energiahatékonyási Nyrt/Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice Braşov (DGRFP)</i> Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — Tiesu iestāžu sadarbība civillietās — Maksātspējas procedūras — Regula (EK) Nr. 1346/2000 — 4. pants — Dalībvalsts tiesiskajā regulējumā paredzētā ietekme uz prasījumiem, kas nav bijuši maksātspējas procedūras priekšmets — Izbeigšanās — Prasījuma nodokļa raksturs — Ietekmes neesamība — 15. pants — Jēdziens “tiesvedībā esošas lietas” — Piespiedu izpildes procedūras — Izslēgšana</p>	15
2017/C 006/19	<p>Lieta C-220/15: Tiesas (trešā palāta) 2016. gada 27. oktobra spriedums – Eiropas Komisija/Vācijas Federatīvā Republika Valsts pienākumu neizpilde — Preču brīva aprīte — Direktīva 2007/23/EK — Pirotehnisko izstrādājumu laišana tirgū — 6. pants — Direktīvas prasībām atbilstošu pirotehnisko izstrādājumu brīva aprīte — Valsts tiesiskais regulējums, saskaņā ar kuru pirotehnisko izstrādājumu laišanai tirgū ir paredzētas papildu prasības — Pienākums iepriekš uzrādīt valsts iestādē, kas ir pilnvarota veikt kontroli un grozīt pirotehnisko izstrādājumu lietošanas instrukcijas</p>	16
2017/C 006/20	<p>Lieta C-243/15: Tiesas (virspalāta) 2016. gada 8. novembra spriedums (<i>Najvyšší súd Slovenskej republiky</i> (Slovākija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – <i>Lesochranárske zoskupenie VLK/Obvodný úrad Trenčín</i> Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — Vide — Direktīva 92/43/EEK — Dabisko dzīvotņu aizsardzība — 6. panta 3. punkts — Orhūsas konvencija — Sabiedrības dalība lēmumu pieņemšanā un iespēja vērsties tiesu iestādēs saistībā ar vides jautājumiem — 6. un 9. pants — Eiropas Savienības Pamattiesību harta — 47. pants — Tiesības uz efektīvu tiesību aizsardzību tiesā — Nožogojuma uzstādīšanas projekts — Aizsargātā teritorija Strážovské vrchy — Administratīvais atļaujas piešķiršanas process — Vides aizsardzības organizācija — Pieteikums par procesa dalībnieka statusa atzīšanu — Noraidīšana — Vēršanās tiesā</p>	16
2017/C 006/21	<p>Lieta C-269/15: Tiesas (desmitā palāta) 2016. gada 26. oktobra spriedums (<i>Hof van Cassatie</i> (Beļģija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – <i>Rijksdienst voor Pensioenen/Willem Hoogstad</i> Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — Sociālais nodrošinājums — Regula (EEK) Nr. 1408/71 — 4. pants — Materiālā piemērošanas joma — Ieturējumi no vecuma pensijām, kā arī no visām papildu piemaksām — 13. pants — Piemērojamo tiesību aktu noteikšana — Dzīvesvieta citā dalībvalstī</p>	17
2017/C 006/22	<p>Lieta C-276/15: Tiesas (pirmā palāta) 2016. gada 26. oktobra spriedums (<i>Bundesgerichtshof</i> (Vācija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – <i>Hecht-Pharma GmbH/Hohenzollern Apotheke, Winfried Ertelt</i>, īpašnieks Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — Cilvēkiem paredzētas zāles — Direktīva 2001/83/EK — Piemērošanas joma — 2. panta 1. punkts — Zāles, kuras ražotas rūpnieciski vai pagatavotas pēc metodes, kas iekļauj rūpniecisku procesu — 3. panta 2) punkts — Formula officialis</p>	18
2017/C 006/23	<p>Lieta C-290/15: Tiesas (otrā palāta) 2016. gada 27. oktobra spriedums (<i>Conseil d'État</i> (Beļģija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – <i>Patrice D'Oultremont u.c./Région wallonne</i> Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — Noteiktu plānu un programmu ietekmes uz vidi novērtējums — Direktīva 2001/42/EK — 2. panta a) punkts un 3. panta 2. punkta a) apakšpunkts — Jēdziens “plāni un programmas” — Regulatīvā dokumentā paredzēti nosacījumi attiecībā uz vēja ģeneratoru uzstādīšanu — Noteikumi tostarp par drošības, pārbaužu, atjaunošanas un nodrošinājuma pasākumiem, kā arī skaņas līmeņa normas, kas ir noteiktas, ievērojot teritoriju izmantošanu</p>	19
2017/C 006/24	<p>Lieta C-292/15: Tiesas (ceturtā palāta) 2016. gada 27. oktobra spriedums (<i>Vergabekammer Südbayern</i> (Vācija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – <i>Hörmann Reisen GmbH/Stadt Augsburg, Landkreis Augsburg</i> Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — Publiski līgumi — Sabiedriskā pasažieru transporta pakalpojumi, ko sniedz ar autobusu — Regula (EK) Nr. 1370/2007 — 4. panta 7. punkts — Apakšuzņēmuma līgumi — Pienākums operatoram pašam izpildīt būtisku daļu no sabiedriskā pasažieru transporta pakalpojumiem — Piemērojamība — 5. panta 1. punkts — Līguma slēgšanas tiesību piešķiršanas procedūra — Līguma slēgšanas tiesību piešķiršana atbilstoši Direktīvai 2004/18/EK</p>	20

2017/C 006/25	Lieta C-428/15: Tiesas (trešā palāta) 2016. gada 27. oktobra spriedums (<i>Supreme Court</i> (Īrija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – <i>Child and Family Agency/J. D.</i> Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — Tiesu iestāžu sadarbība civillietās — Jurisdikcija, nolēmumu atzīšana un izpilde laulības lietās un lietās par vecāku atbildību — Regula (EK) Nr. 2201/2003 — 15. pants — Lietas nodošana citas dalībvalsts tiesai — Piemērošanas joma — Piemērošanas nosacījumi — Tiesa, kas atrodas labākā vietā — Prioritārās bērna intereses	21
2017/C 006/26	Lieta C-468/15 P: Tiesas (devītā palāta) 2016. gada 26. oktobra spriedums – <i>PT Perindustrian dan Perdagangan Musim Semi Mas (PT Musim Mas)</i> /Eiropas Savienības Padome, Eiropas Komisija, <i>Sasol Olefins & Surfactants GmbH, Sasol Germany GmbH</i> Apelācija — Dempings — Īstenošanas regulas (EK) Nr. 1138/2011 un (ES) Nr. 1241/2012 — Konkrētu Indijas, Indonēzijas un Malaizijas izcelsmes alifātisko spirtu un to maisījumu imports — Regula (EK) Nr. 1225/2009 — 2. panta 10. punkta i) apakšpunkts — Korekcija — Funkcijas, kas ir līdzīgas tā aģenta funkcijām, kurš strādā, pamatojoties uz komisijas maksu — 2. panta 10. punkta pirmā daļa — Normālas vērtības un eksporta cenas attiecība — Labas pārvaldības princips	22
2017/C 006/27	Lieta C-482/15 P: Tiesas (desmitā palāta) 2016. gada 26. oktobra spriedums – <i>Westermann Lernspielverlage GmbH</i> , agrāk – <i>Westermann Lernspielverlag GmbH</i> /Eiropas Savienības Intelektuālā īpašuma birojs Apelācija — Eiropas Savienības preču zīmes reģistrācijas pieteikums — Grafiska preču zīme, kas ietver vārdiskus elementus “bambino” un “lūk” — Iebildumu process — Agrāka Eiropas Savienības grafiska preču zīme, kas ietver vārdisku elementu “bambino” — Daļējs reģistrācijas atteikums — Agrākas preču zīmes, uz kuru balstīti iebildumi, atcelšana — Prasītājas vēstule, ar kuru tā informē Vispārējo tiesu par šo atcelšanu — Vispārējās tiesas atteikums pievienot vēstuli lietas materiāliem — Pamatojuma nesniegšana	22
2017/C 006/28	Lieta C-439/16 PPU: Tiesas (ceturtā palāta) 2016. gada 27. oktobra spriedums (<i>Spetsializiran nakazatelen sad</i> (Bulgārija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – krimināllietā pret <i>Emil Milev</i> Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — Steidzamības prejudiciālā nolēmuma tiesvedība — Tiesu iestāžu sadarbība krimināllietās — Direktīva (ES) 2016/343 — 3. un 6. pants — Piemērošana laikā — Apsūdzētā pirmstiesas apcietinājuma pārbaude tiesā — Valsts tiesiskais regulējums, saskaņā ar kuru procesa tiesvedības posmā ir aizliegts veikt pārbaudi par to, vai pastāv pamatotas aizdomas, ka apsūdzētais ir izdarījis noziedzīgu nodarījumu — Nesaderība ar Eiropas Cilvēktiesību un pamatbrīvību aizsardzības konvencijas 5. panta 1. punkta c) apakšpunktu un 4. punktu — Novērtējuma brīvība, kas atbilstoši valsts judikatūrai ir valsts tiesu rīcībā, lai izlemtu, vai piemērot minēto konvenciju vai ne	23
2017/C 006/29	Lieta C-317/16 P: Apelācijas sūdzība, ko par Vispārējās tiesas (devītā palāta paplašinātā sastāvā) 2015. gada 11. marta rīkojumu lietā T-346/14 <i>Yanukovych</i> /Padome 2016. gada 2. jūnijā iesniedza Ukraina	23
2017/C 006/30	Lieta C-318/16 P: Apelācijas sūdzība, ko par Vispārējās tiesas (devītā palāta) 2015. gada 11. marta rīkojumu lietā T-347/14 <i>Yanukovych</i> /Padome 2016. gada 2. jūnijā iesniedza Ukraina	24
2017/C 006/31	Lieta C-319/16 P: Apelācijas sūdzība, ko par Vispārējās tiesas (devītā palāta paplašinātā sastāvā) 2015. gada 11. marta rīkojumu lietā T-348/14 <i>Yanukovych</i> /Padome 2016. gada 2. jūnijā iesniedza Ukraina	24
2017/C 006/32	Lieta C-488/16 P: Apelācijas sūdzība, ko par Vispārējās tiesas (trešā palāta) 2016. gada 5. jūlija spriedumu lietā T-167/15 <i>Bundesverband Souvenir- Geschenke –Ehrenpreise e.V.</i> /Eiropas Savienības Intelektuālā īpašuma birojs 2016. gada 13. septembrī iesniedza <i>Bundesverband Souvenir – Geschenke – Ehrenpreise e.V.</i>	24
2017/C 006/33	Lieta C-519/16: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2016. gada 5. oktobrī iesniedza <i>Tribunal Administrativo e Fiscal de Coimbra</i> (Portugāle) – <i>Superfoz – Supermercados Lda/Fazenda Pública</i>	26

2017/C 006/34	Lieta C-531/16: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2016. gada 18. oktobrī iesniedza <i>Lietuvos Aukščiausiasis Teismas</i> (Lietuva) – <i>Šiaulių regiono atliekų tvarkymo centras/UAB “Specializuotas transportas”</i> .	27
2017/C 006/35	Lieta C-532/16: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2016. gada 18. oktobrī iesniedza <i>Lietuvos vyriausiasis administracinis teismas</i> (Lietuva) – <i>Valstybinė mokesčių inspekcija prie Lietuvos Respublikos finansų ministerijos/AB SEB bankas</i>	28
2017/C 006/36	Lieta C-540/16: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2016. gada 25. oktobrī iesniedza <i>Lietuvos vyriausiasis administracinis teismas</i> (Lietuva) – <i>UAB “Spika”, AB “Senoji Baltija”, UAB “Stekutis”, UAB “Prekybos namai Aistra”/Žuvininkystės tarnyba prie Lietuvos Respublikos žemės ūkio ministerijos</i>	29
2017/C 006/37	Lieta C-541/16: Prasība, kas celta 2016. gada 25. oktobrī – Eiropas Komisija/Dānijas Karaliste	30
2017/C 006/38	Lieta C-543/16: Prasība, kas celta 2016. gada 27. oktobrī – Eiropas Komisija/Vācijas Federatīvā Republika	31

Vispārējā tiesa

2017/C 006/39	Lieta T-579/14: Vispārējās tiesas 2016. gada 9. novembra spriedums – <i>Birkenstock Sales/EUIPO</i> (Viņnotu krustojošos līniju raksta attēls) Eiropas Savienības preču zīme — Starptautiska reģistrācija, ko attiecina uz Eiropas Savienību — Grafiska preču zīme, kas attēlo viņnotu krustojošos līniju rakstu — Absolūts atteikuma pamats — Atšķirtspēja — Regulas (EK) Nr. 207/2009 7. panta 1. punkta b) apakšpunkts — Virsmas attēls — Virsmas attēla izmantošana uz preces iepakojuma	33
2017/C 006/40	Lieta T-67/15: Vispārējās tiesas 2016. gada 10. novembra spriedums – <i>Polo Club/EUIPO – Lifestyle Equities</i> (“POLO CLUB SAINT-TROPEZ HARAS DE GASSIN”) Eiropas Savienības preču zīme — Iebildumus process — Eiropas Savienības grafiskas preču zīmes “POLO CLUB SAINT-TROPEZ HARAS DE GASSIN” reģistrācijas pieteikums — Agrākas Eiropas Savienības grafiskas preču zīmes “BEVERLY HILLS POLO CLUB” — Relatīvs atteikuma pamats — Sajaukšanas iespēja — Regulas (EK) Nr. 207/2009 8. panta 1. punkta b) apakšpunkts — Papildu pierādījumu iesniegšana — Ar Regulas Nr. 207/2009 76. panta 2. punktu piešķirtā rīcības brīvība — Lietas daļēja nodošana atpakaļ iebildumu nodaļai — Regulas Nr. 207/2009 64. panta 1. un 2. punkts	33
2017/C 006/41	Lieta T-184/15: Vispārējās tiesas 2016. gada 9. novembra spriedums – <i>Trivisio Prototyping/Komisija Finanšu atbalsts</i> — Sestā pamatprogramma pētniecības, tehnoloģiju attīstības un demonstrējumu pasākumiem — Līgumi par projektiem ULTRA, CINeSPACE un IMPROVE — Prasības daļēja pārkvalificēšana — Lēmums, kas ir izpildes rīkojums — LESD 299. pants — Šķīrējklauzula — Pieļaujamās izmaksas — Piešķirto līdzekļu atmaksāšana	34
2017/C 006/42	Lieta T-290/15: Vispārējās tiesas 2016. gada 9. novembra spriedums – <i>Smarter Travel Media/EUIPO</i> (“SMARTER TRAVEL”) Eiropas Savienības preču zīme — Eiropas Savienības grafiskas preču zīmes “SMARTER TRAVEL” reģistrācijas pieteikums — Absolūti atteikuma pamati — Aprakstošs raksturs — Atšķirtspējas neesamība — Regulas (EK) Nr. 207/2009 7. panta 1. punkta b) un c) apakšpunkts un 2. punkts — Vienlīdzīga attieksme	35
2017/C 006/43	Lieta T-315/15: Vispārējās tiesas 2016. gada 17. novembra spriedums – <i>Vince/EUIPO</i> (“ELECTRIC HIGHWAY”) Eiropas Savienības preču zīme — Eiropas Savienības vārdiskas preču zīmes “ELECTRIC HIGHWAY” reģistrācijas pieteikums — Absolūti atteikuma pamati — Aprakstošs raksturs — Atšķirtspējas neesamība — Regulas (EK) Nr. 207/2009 7. panta 1. punkta b) un c) apakšpunkts	35

2017/C 006/44	Lieta T-579/15: Vispārējās tiesas 2016. gada 8. novembra spriedums – <i>For Tune/EUIPO – Gastwerk Hotel Hamburg</i> (“fortune”) Eiropas Savienības preču zīme — Iebildumu process — Eiropas Savienības grafiskas preču zīmes “fortune” reģistrācijas pieteikums — Agrāka Vācijas vārdiska preču zīme “FORTUNE-HOTELS” — Relatīvs atteikuma pamats — Sajaukšanas iespēja — Regulas (EK) Nr. 207/2009 8. panta 1. punkta b) apakšpunkts	36
2017/C 006/45	Lieta T-157/16 P: Vispārējās tiesas 2016. gada 17. novembra spriedums – <i>Fedtke/EESK</i> Apelācija — Civildienests — Ierēdņi — Apstiprinošs akts — Jauni un būtiski fakti — Pierādīšanas pienākums . . .	36
2017/C 006/46	Lieta T-746/15: Vispārējās tiesas 2016. gada 9. novembra rīkojums – <i>Biofa/Komisija</i> Prasība atcelt tiesību aktu — Augu aizsardzības līdzekļi — Īstenošanas regula (ES) 2015/2069 — Pamatvielas nātrija hidroģēnkarbonāta apstiprināšana — Tieša skāruma neesamība — Nepieņemamība	37
2017/C 006/47	Lieta T-12/16: Vispārējās tiesas 2016. gada 7. oktobra rīkojums – Slovēnija/Komisija ELGF un ELFLA — No finansējuma izslēgti izdevumi — Slovēnijas izdevumi — Īstenošanas lēmuma (ES) 2016/1059 pieņemšana — Tiesvedības izbeigšana pirms sprieduma taisīšanas	38
2017/C 006/48	Lieta T-281/16 R: Vispārējās tiesas priekšsēdētāja 2016. gada 11. novembra rīkojums – <i>Solelec u.c./Parlaments</i> Pagaidu noregulējums — Publiski būvdarbu līgumi — Iepirkuma procedūra — Elektrības darbi (augstsprieguma strāva) Parlamenta Konrad Adenauer ēkas Luksemburgā paplašināšanas un renovācijas projekta ietvaros — Pretendenta piedāvājuma noraidīšana un iepirkuma līguma slēgšanas tiesību piešķiršana citam pretendētājam — Pieteikums par izpildes apturēšanu — Steidzamības neesamība	38
2017/C 006/49	Lieta T-738/16: Prasība, kas celta 2016. gada 25. oktobrī – <i>La Quadrature du Net u.c./Komisija</i>	39
2017/C 006/50	Lieta T-745/16: Prasība, kas celta 2016. gada 28. oktobrī – <i>BPCE/ECB</i>	40
2017/C 006/51	Lieta T-749/16: Prasība, kas celta 2016. gada 28. oktobrī – <i>Stemcor London un Samac Steel Supplies/Komisija</i>	41
2017/C 006/52	Lieta T-750/16: Prasība, kas celta 2016. gada 28. oktobrī – <i>FV/Padome</i>	42
2017/C 006/53	Lieta T-751/16: Prasība, kas celta 2016. gada 28. oktobrī – <i>Confédération Nationale du Crédit Mutuel/ECB</i>	42
2017/C 006/54	Lieta T-756/16: Prasība, kas celta 2016. gada 2. novembrī – <i>Euro Castor Green/EUIPO</i> (Dārza aizslietnis)	43
2017/C 006/55	Lieta T-757/16: Prasība, kas celta 2016. gada 28. oktobrī – <i>Société générale/ECB</i>	44
2017/C 006/56	Lieta T-758/16: Prasība, kas celta 2016. gada 31. oktobrī – <i>Crédit Agricole/ECB</i>	45
2017/C 006/57	Lieta T-760/16: Prasība, kas celta 2016. gada 4. novembrī – <i>Basil/EUIPO – Artex</i> (Divriteņa grozi)	46
2017/C 006/58	Lieta T-763/16: Prasība, kas celta 2016. gada 31. oktobrī – <i>PY/EUCAP Sahel Niger</i>	46
2017/C 006/59	Lieta T-765/16: Prasība, kas celta 2016. gada 5. novembrī – <i>Grupo Ganaderos de Fuerteventura/EUIPO</i> (“EL TOFIO El sabor de CANARIAS”)	47
2017/C 006/60	Lieta T-766/16: Prasība, kas celta 2016. gada 7. novembrī – <i>Hércules Club de Fútbol/Komisija</i>	48

2017/C 006/61	Lieta T-768/16: Prasība, kas celta 2016. gada 31. oktobrī – <i>BNP Paribas/ECB</i>	49
2017/C 006/62	Lieta T-770/16: Prasība, kas celta 2016. gada 2. novembrī – <i>Korwin-Mikke/Parlaments</i>	50
2017/C 006/63	Lieta T-774/16: Prasība, kas celta 2016. gada 7. novembrī – <i>Consejo Regulador del Cava/EUIPO – Cave de Tain L’Hermitage, union des propriétaires (“CAVE DE TAIN”)</i>	50
2017/C 006/64	Lieta T-780/16: Prasība, kas celta 2016. gada 8. novembrī – <i>Mediaexpert/EUIPO – Mediaexpert (“mediaexpert”)</i>	51
2017/C 006/65	Lieta T-784/16: Prasība, kas celta 2016. gada 1. novembrī – <i>Pilla/Komisija un EACEA</i>	52
2017/C 006/66	Lieta T-785/16: Prasība, kas celta 2016. gada 9. novembrī – <i>BSH Electrodomesticos España/EUIPO – DKSH International (“Ufesa”)</i>	53
2017/C 006/67	Lieta T-795/16: Prasība, kas celta 2016. gada 9. novembrī – <i>Krasnyiy oktyabr/EUIPO – Kondyterska korporatsiia “Roshen” (“CRABS”)</i>	54
2017/C 006/68	Lieta T-796/16: Prasība, kas celta 2016. gada 11. novembrī – <i>CEDC International/EUIPO – Underberg (Zaļgani brūna zāles stiebra pudelē attēlojums)</i>	54
2017/C 006/69	Lieta T-798/16: Prasība, kas celta 2016. gada 14. novembrī – <i>Hanso Holding/EUIPO (“REAL”)</i>	55
2017/C 006/70	Lieta T-720/15: Vispārējās tiesas 2016. gada 16. septembra rīkojums – <i>Komisija/CINAR</i>	56
2017/C 006/71	Lieta T-732/15: Vispārējās tiesas 2016. gada 16. septembra rīkojums – <i>ICA Laboratories u.c./Komisija</i>	56

Labojumi

2017/C 006/72	Oficiālajā Vēstnesī publicētā paziņojuma lietā T-698/16 labojums (OV C 441, 28.11.2016.)	57
---------------	--	----

IV

(Paziņojumi)

EIROPAS SAVIENĪBAS IESTĀŽU UN STRUKTŪRU SNIEGTI PAZIŅOJUMI

EIROPAS SAVIENĪBAS TIESA

Eiropas Savienības Tiesas jaunākās publikācijas *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī**(2017/C 006/01)***Jaunākā publikācija**

OV C 475, 19.12.2016.

Iepriekšējās publikācijas

OV C 462, 12.12.2016.

OV C 454, 5.12.2016.

OV C 441, 28.11.2016.

OV C 428, 21.11.2016.

OV C 419, 14.11.2016.

OV C 410, 7.11.2016.

Šie teksti pieejami

EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>

VISPĀRĒJĀ TIESA

Sekretāra iecelšana

(2017/C 006/02)

Eiropas Savienības Vispārējās tiesas sekretāra Emanuela Kulona (*Emmanuel Coulon*) amata pilnvaru termiņš beigsies 2017. gada 5. oktobrī.

Vispārējā tiesa 2016. gada 16. novembrī atbilstoši Reglamenta 32. panta 4. punktam nolēma Emanuelu Kulonu atkārtoti iecelt šajā amatā uz laiku no 2017. gada 6. oktobra līdz 2023. gada 5. oktobrim.

V

(Atzinumi)

JURIDISKAS PROCEDŪRAS

TIESA

Tiesas (piektā palāta) 2016. gada 9. novembra spriedums (*Bayerischer Verwaltungsgerichtshof* (Vācija)
lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – *Davitas GmbH/Stadt Aschaffenburg*

(Lieta C-448/14) ⁽¹⁾

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — Jauni pārtikas produkti un jaunas pārtikas produktu
sastāvdaļas — Regula (EK) Nr. 258/97 — 1. panta 2. punkta c) apakšpunkts — Jēdziens “pārtikas
produkti un pārtikas produktu sastāvdaļas ar “jaunu pirmatnējo molekulāro struktūru””

(2017/C 006/03)

Tiesvedības valoda – vācu

Iesniedzējtiesa*Bayerischer Verwaltungsgerichtshof***Pamatlietas puses**Prasītāja: *Davitas GmbH*Atbildētāja: *Stadt Aschaffenburg*pedaloties: *Landesanstalt Bayern***Rezolutīvā daļa:**

Eiropas Parlamenta un Padomes 1997. gada 27. janvāra Regulas (EK) Nr. 258/97, kas attiecas uz jauniem pārtikas produktiem un jaunām pārtikas produktu sastāvdaļām, 1. panta 2. punkta c) apakšpunkts ir jāinterpretē tādējādi, ka formulējums “jauna pirmatnējā molekulārā struktūra” attiecas uz pārtikas produktiem vai pārtikas produktu sastāvdaļām, kas nav tikušas izmantotas pārtikā Eiropas Savienības teritorijā pirms 1997. gada 15. maija.

⁽¹⁾ OV C 448, 15.12.2014.

Tiesas (pirmā palāta) 2016. gada 27. oktobra spriedums (Centrale Raad van Beroep (Nīderlande) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – Raad van bestuur van de Sociale verzekeringsbank/F. Wieland, H. Rothwangl

(Lieta C-465/14) ⁽¹⁾

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — LESD 18. un 45. pants — Migrējošu darba ņēmēju sociālais nodrošinājums — Regula (EEK) Nr. 1408/71 — 3. un 94. pants — Regula (EEK) Nr. 859/2003 — 2. panta 1. un 2. punkts — Vecuma apdrošināšana un apdrošināšana nāves gadījumam — Bijušie jūrnieki, kas ir trešās valsts, kura 1995. gadā kļuvusi par Eiropas Savienības dalībvalsti, pilsoņi — Tiesību uz vecuma pabalstiem liegšana

(2017/C 006/04)

Tiesvedības valoda – holandiešu

Iesniedzējtiesa

Centrale Raad van Beroep

Pamatlietas puses

Prasītāja: Raad van bestuur van de Sociale verzekeringsbank

Atbildētāji: F. Wieland, H. Rothwangl

Rezolutīvā daļa:

- 1) Padomes 1971. gada 14. jūnija Regulas (EEK) Nr. 1408/71 par sociālā nodrošinājuma shēmu piemērošanu darbiniekiem, pašnodarbinātām personām un viņu ģimenes locekļiem, kas pārvietojas Kopienā, redakcijā, kas grozīta un atjaunināta ar Padomes 1996. gada 2. decembra Regulu (EK) Nr. 118/97, kurā grozījumi izdarīti ar Eiropas Parlamenta un Padomes 2005. gada 13. aprīļa Regulu (EK) Nr. 647/2005, 94. panta 1. un 2. punkts ir jāinterpretē tādējādi, ka tas pieļauj dalībvalsts tiesisko regulējumu, kurā tiesību uz vecuma pabalstu noteikšanai netiek ņemts vērā apdrošināšanas laikposms, ko ārvalstu darba ņēmējs esot pabeidzis atbilstoši tās tiesību aktiem, ja valsts, kuras pilsonis ir šis darba ņēmējs, ir pievienojusies Eiropas Savienībai pēc šī laikposma pabeigšanas;
- 2) LESD 18. un 45. pants ir jāinterpretē tādējādi, ka tie pieļauj tādu dalībvalsts tiesisko regulējumu, par kādu ir pamatlieta, atbilstoši kuram jūrnieks, kas noteiktu laikposmu ir bijis tāda kuģa apkalpē, kura piederības osta ir šīs dalībvalsts teritorijā, un kas ir dzīvojis uz šī kuģa, nevar saņemt vecuma apdrošināšanu par šo laikposmu, jo šajā laikposmā viņš nebija nevienas dalībvalsts pilsonis;
- 3) Padomes 2003. gada 14. maija Regulas (EK) Nr. 859/2003, ar ko Regulas (EEK) Nr. 1408/71 un Regulas (EEK) Nr. 574/72 noteikumus attiecina arī uz tiem trešo valstu pilsoņiem, uz kuriem minētie noteikumi neattiecas tikai viņu valstspiederības dēļ, 2. panta 1. un 2. punkts ir jāinterpretē tādējādi, ka tie pieļauj dalībvalsts tiesisko regulējumu, atbilstoši kuram nodarbinātības laikposmu, ko saskaņā ar šīs dalībvalsts tiesību aktiem ir pabeidzis darba ņēmējs, kurš šajā laikposmā nebija nevienas dalībvalsts pilsonis, bet kurš brīdī, kad pieprasa vecuma pensijas samaksu, ietilpst šīs regulas 1. panta piemērošanas jomā, šī dalībvalsts neņem vērā šī darba ņēmēja pensijas tiesību noteikšanai.

⁽¹⁾ OV C 448, 15.12.2014.

Tiesas (sestā palāta) 2016. gada 26. oktobra spriedums (*Korkein hallinto-oikeus (Somija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu*) – *Yara Suomi Oy, Borealis Polymers Oy, Neste Oil Oyj, SSAB Europe Oy/Työ- ja elinkeinoministeriö*

(Lieta C-506/14) ⁽¹⁾

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — Siltumnīcas efektu izraisošo gāzu emisijas kvotu tirdzniecības sistēma Eiropas Savienībā — Direktīva 2003/87/EK — 10.a pants — Bez maksas kvotu sadales metode — Vienotā starpnozaru korekcijas koeficienta aprēķināšana — Lēmums 2013/448/ES — 4. pants — II pielikums — Spēkā esamība — Vienotā starpnozaru korekcijas koeficienta piemērošana iekārtām nozarēs, kuras pakļautas ievērojamam oglekļa dioksīda pārvirzes riskam — Produkta līmeņatzīmes noteikšana attiecībā uz karsto metālu — Lēmums 2011/278/ES — 10. panta 9. punkts — I pielikums — Spēkā esamība

(2017/C 006/05)

Tiesvedības valoda – somu

Iesniedzējtiesa

Korkein hallinto-oikeus

Pamatlietas puses

Prasītāji: Yara Suomi Oy, Borealis Polymers Oy, Neste Oil Oyj, SSAB Europe Oy

Atbildētājs: Työ- ja elinkeinoministeriö

Rezolutīvā daļa:

- 1) trešā un ceturrtā jautājuma pārbaudē nav atklājies neviens apstāklis, kas varētu ietekmēt Komisijas 2011. gada 27. aprīļa Lēmuma 2011/278/ES, ar kuru visā Savienībā nosaka pagaidu noteikumus saskaņotai bezmaksas emisiju kvotu sadalei atbilstoši 10.a pantam Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvā 2003/87/EK, 15. panta 3. punkta spēkā esamību;
- 2) sestā jautājuma izskatīšanā nav atklājies neviens apstāklis, kas varētu ietekmēt Lēmuma 2011/278 I pielikuma spēkā esamību;
- 3) piektā jautājuma izskatīšanā nav atklājies neviens apstāklis, kas varētu ietekmēt Lēmuma 2011/278 10. panta 9. punkta pirmās daļas spēkā esamību;
- 4) Komisijas 2013. gada 5. septembra Lēmuma 2013/448/ES par valstu īstenošanas pasākumiem attiecībā uz bezmaksas siltumnīcefekta gāzu emisijas kvotu pagaidu piešķiršanu saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 2003/87/EK 11. panta 3. punktu 4. pants un II pielikums nav spēkā;
- 5) konstatējuma par Lēmuma 2013/448 4. panta un II pielikuma spēkā neesamību iedarbība laikā ir jāierobežo, pirmkārt, tā, ka šis konstatējums rada tiesiskas sekas ne agrāk kā desmit mēnešus pēc 2016. gada 28. aprīļa sprieduma *Borealis Polyolefine u.c.* (C-191/14, C-192/14, C-295/14, C-389/14 un no C-391/14 līdz C-393/14, EU:C:2016:311) pasludināšanas, lai ļautu Komisijai noteikt vajadzīgos pasākumus, un, otrkārt, ka pasākumi, kas līdz tam noteikti, pamatojoties uz šīm par spēkā neesošām atzītajām tiesību normām, nebūtu apstrīdami.

⁽¹⁾ OV C 34, 2.2.2015.

Tiesas (astotā palāta) 2016. gada 27. oktobra spriedums – *Debonair Trading Internacional Ld^a/Groupe Léa Nature SA* un Eiropas Savienības Intelektuālā īpašuma birojs

(Lieta C-537/14 P) ⁽¹⁾

Apelācija — Eiropas Savienības preču zīme — Regula (EK) Nr. 207/2009 — 8. panta 1. punkta b) apakšpunkts un 5. punkts — Grafiska preču zīme, kas ietver vārdiskus elementus “SO’BiO ētic” — Eiropas Savienības un valsts vārdisku un grafisku preču zīmju, kas ietver vārdisku elementu “SO...?”, īpašnieka iebildumi — Reģistrācijas atteikums

(2017/C 006/06)

Tiesvedības valoda – angļu

Lietas dalībnieki

Apelācijas sūdzības iesniedzēja: *Debonair Trading Internacional Ld^a* (pārstāvji – D. Selden, advokāte, T. Alkin, Barrister)

Pārējie lietas dalībnieki: *Groupe Léa Nature SA* (pārstāvis – S. Arnaud, advokāts), Eiropas Savienības Intelektuālā īpašuma birojs (pārstāvji – D. Gája un P. Geroulakos)

Rezolutīvā daļa:

- 1) atcelt Eiropas Savienības Vispārējās tiesas 2014. gada 23. septembra spriedumu *Groupe Léa Nature/ITSB – Debonair Trading Internacional* (“SO’BiO ētic”) (T-341/13, nav publicēts, EU:T:2014:802);
- 2) nodot lietu atpakaļ Eiropas Savienības Vispārējai tiesai;
- 3) atlikt lēmuma par tiesāšanās izdevumiem pieņemšanu.

⁽¹⁾ OV C 118, 13.4.2015.

Tiesas (virspalāta) 2016. gada 8. novembra spriedums (*Sofiyski gradski sad* (Bulgārija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – kriminālieta pret *Atanas Ognyanov*

(Lieta C-554/14) ⁽¹⁾

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — Tiesiskā sadarbība krimināllietās — Pamatlēmums 2008/909/ TI — 17. pants — Piespriestā soda izpildi regulējošās tiesības — Tādas izpildes valsts tiesību normas interpretācija, kurā ir paredzēta brīvības atņemšanas soda samazināšana saistībā ar darbu, ko persona ir veikusi sava apcietinājuma sprieduma valstī laikā — Pamatlēmumu tiesiskās sekas — Atbilstīgas interpretācijas pienākums

(2017/C 006/07)

Tiesvedības valoda – bulgāru

Iesniedzējtiesa

Sofiyski gradski sad

Lietas dalībnieks pamatlietā

Atanas Ognyanov

Piedaloties: *Sofiyska gradska prokuratūra*

Rezolutīvā daļa:

- 1) Padomes 2008. gada 27. novembra Pamatlēmuma 2008/909/TI par savstarpējas atzīšanas principa piemērošanu attiecībā uz spriedumiem krimināllietās, ar kuriem piespriesti brīvības atņemšanas sodi vai ar brīvības atņemšanu saistīti pasākumi, lai tos izpildītu Eiropas Savienībā, kas ir grozīts ar Padomes 2009. gada 26. februāra Pamatlēmumu 2009/299/TI, 17. panta 1. un 2. punkts ir jāinterpretē tādējādi, ka tie atļauj izpildes valstij samazināt sodu notiesātajai personai saistībā ar darbu, ko tā ir veikusi sava apcietinājuma laikā sprieduma valstī, lai gan pēdējās minētās valsts kompetentās iestādes saskaņā ar tās tiesībām nav izdarījušas šādu soda samazināšanu;
- 2) Savienības tiesības ir jāinterpretē tādējādi, ka valsts tiesai ir jāņem vērā visas valsts tiesību normas un tās jāinterpretē, cik vien iespējams, atbilstīgi Pamatlēmumam 2008/909, kas ir grozīts ar Pamatlēmumu 2009/299, lai sasniegtu tajā norādīto rezultātu, vajadzības gadījumā pēc savas iniciatīvas atstājot nepiemērotu valsts pēdējās instances tiesas veikto interpretāciju, ciktāl šī interpretācija nav saderīga ar Savienības tiesībām.

(¹) OV C 73, 2.3.2015.

**Tiesas (desmitā palāta) 2016. gada 26. oktobra spriedums – Dimosia Epicheirisi Ilektrismou AE (DEI)/
Alouminion tis Ellados VEAE, iepriekš Alouminion AE, Eiropas Komisija**

(Lieta C-590/14 P) (¹)

Apelācija — Valsts atbalsts — Alumīnija ražošana — Ar līgumu piešķirts preferenciāls elektroenerģijas tarifs — Lēmums, ar kuru atbalsts atzīts par saderīgu ar iekšējo tirgu — Līguma izbeigšana — Līguma izbeigšanas seku apturēšana tiesas ceļā — Lēmums, ar kuru atbalsts atzīts par nelikumīgu — LESD 108. panta 3. punkts — Jēdzieni “pastāvošs atbalsts” un “jauns atbalsts” — Nošķiršana

(2017/C 006/08)

Tiesvedības valoda – grieķu

Lietas dalībnieki

Apelācijas sūdzības iesniedzēja: Dimosia Epicheirisi Ilektrismou AE (DEI) (pārstāvji – E. Bourtzalas, advokāts, E. Salaka, C. Synodinos, C. Tagaras un A. Oikonomou, dīkigoroī)

Pārējās lietas dalībnieces: Alouminion tis Ellados VEAE, iepriekš Alouminion AE (pārstāvji – G. Dellis, N. Korogiannakis, E. Chrysafis, D. Diakopoulos un N. Keramidas, dīkigoroī), Eiropas Komisija (pārstāvji – É. Gippini Fournier un L. Bouchagiar)

Rezolutīvā daļa:

- 1) atcelt Eiropas Savienības Vispārējās tiesas 2014. gada 8. oktobra spriedumu lietā Alouminion/Komisija (T-542/11, EU:T:2014:859);
- 2) lietu T-542/11 nodot atpakaļ Eiropas Savienības Vispārējai tiesai;
- 3) lēmuma par tiesāšanās izdevumiem pieņemšanu atlikt.

(¹) OV C 65, 23.2.2015.

Tiesas (piektā palāta) 2016. gada 26. oktobra spriedums (*Retten i Glostrup* (Dānija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – kriminālprocess pret *Canal Digital Danmark A/S*

(Lieta C-611/14) ⁽¹⁾

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — Negodīga komercprakse — Direktīva 2005/29/EK — 6. un 7. pants — Reklāma, kas attiecas uz satelītu televīzijas abonementu — Abonementa cena, kurā papildus abonementa ikmēneša maksai ir ietverta sešu mēnešu maksa par karti, kas ir vajadzīga raidījumu dekodēšanai — Sešu mēnešu fiksētā cena, kas ir noklusēta vai norādīta mazāk redzamā veidā nekā ikmēneša fiksētā cena — Maldinoša darbība — Maldinošs noklusējums — Kāda direktīvas noteikuma transponēšana tikai valsts likuma, ar kuru ir paredzēts transponēt direktīvu, sagatavošanas dokumentos, nevis pašā šī likuma tekstā

(2017/C 006/09)

Tiesvedības valoda – dāņu

Iesniedzējtiesa

Retten i Glostrup

Lietas dalībniece pamatlietā

Canal Digital Danmark A/S

Rezolutīvā daļa:

- 1) Eiropas Parlamenta un Padomes 2005. gada 11. maija Direktīvas 2005/29/EK, kas attiecas uz uzņēmēju negodīgu komercpraksi iekšējā tirgū attiecībā pret patērētājiem un ar ko groza Padomes Direktīvu 84/450/EEK un Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 97/7/EK, 98/27/EK un 2002/65/EK un Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (EK) Nr. 2006/2004 (“Negodīgas komercprakses direktīva”), 7. panta 1. un 3. punkts ir interpretējami tādejādi, ka, lai novērtētu, vai komercprakse ir jāuzskata par maldinošu noklusēšanu, ir jāņem vērā konteksts, kādā iekļaujas šī prakse, it īpaši minētajā komercpraksē izmantotā saziņas līdzekļa nepilnības, ierobežojumi telpā vai laikā, kas rodas šī saziņas līdzekļa dēļ, kā arī visi pasākumi, kurus tirgotājs ir veicis, lai informāciju nodotu patērētāja rīcībā ar citiem līdzekļiem, kaut arī šī prasība skaidri neizriet no attiecīgā valsts tiesiskā regulējuma teksta;
- 2) Direktīvas 2005/29 6. panta 1. punkts ir interpretējams tādejādi, ka par maldinošu ir jāatzīst komercprakse, atbilstoši kurai preces cena tiek sadalīta vairākos elementos un tiek izcelts viens no tiem, ja šī prakse var, pirmkārt, radīt vidusmēra patērētājam nepareizu iespaidu, ka viņam ir piedāvāta izdevīga cena, un, otrkārt, likt viņam pieņemt lēmumu veikt darījumu, ko viņš citādi nebūtu pieņēmis, kas ir jāpārbauda iesniedzējtiesai, ņemot vērā visus atbilstošos apstākļus pamatlietā. Tomēr ierobežojumus laikā, ar ko var būt saistīti daži saziņas līdzekļi, piemēram, reklāmas paziņojumi televīzijā, nevar ņemt vērā, lai novērtētu komercprakses maldinošo raksturu saskaņā ar šīs direktīvas 6. panta 1. punktu;
- 3) Direktīvas 2005/29 7. pants ir interpretējams tādejādi, ka, ja tirgotājs ir izvēlējis abonementa cenu noteikt tādā veidā, ka patērētājam ir jāmaksā gan ikmēneša fiksētā maksa, gan sešu mēnešu fiksētā maksa, šī prakse ir jāuzskata par maldinošu noklusēšanu gadījumā, ja ikmēneša fiksētā cena saskaņā ar komercpraksi ir īpaši izcelta, bet sešu mēnešu fiksētā cena ir pilnībā noklusēta vai norādīta mazāk redzamā veidā, ja šāda noklusēšana liek patērētājam pieņemt lēmumu veikt darījumu, kādu tas citādi nebūtu pieņēmis, kas ir jānovērtē iesniedzējtiesai, ņemot vērā izmantotā saziņas līdzekļa nepilnības, produkta raksturu un īpašības, kā arī citus pasākumus, kurus tirgotājs faktiski ir veicis, lai patērētāja rīcībā nodotu būtisku informāciju par precī;

- 4) Direktīvas 2005/29 7. panta 4. punkts ir interpretējams tādējādi, ka tajā ir ietverts izsmeļošs tās būtiskās informācijas uzskaitījums, kam ir jābūt ietvertai uzaicinājumā veikt pirkumu. Valsts tiesai ir jānoskaidro, vai attiecīgais tirgotājs ir izpildījis savu pienākumu sniegt informāciju, ņemot vērā ne tikai produkta raksturu un īpašības, bet arī saziņas līdzekli, kas ir izmantots uzaicinājumā veikt pirkumu, un papildu informāciju, ko, iespējams, ir sniedzis minētais tirgotājs. Tas, ka uzaicinājumā veikt pirkumu tirgotājs ir sniedzis visu šīs direktīvas 7. panta 4. punktā uzskaitīto informāciju, neizslēdz, ka šis uzaicinājums varētu tikt kvalificēts kā maldinoša komercprakse minētās direktīvas 6. panta 1. punkta vai 7. panta 2. punkta izpratnē.

⁽¹⁾ OV C 73, 2.3.2015.

Tiesas (trešā palāta) 2016. gada 27. oktobra spriedums (Supreme Court (Īrija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – James Elliott Construction Limited/Irish Asphalt Limited

(Lieta C-613/14) ⁽¹⁾

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — LESD 267. pants — Tiesas kompetence — Jēdziens “Savienības tiesību norma — Direktīva 89/106/EEK — Dalībvalstu normatīvo un administratīvo aktu tuvināšana attiecībā uz būvizstrādājumiem — Standarts, ko saskaņā ar Eiropas Komisijas pilnvarojumu ir apstiprinājusi Eiropas Standartizācijas komiteja (CEN) — Standarta publicēšana Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī — Saskaņotais standarts EN 13242:2002 — Valsts standarts, ar kuru tiek transponēts standarts EN 13242:2002 — Strīds starp privātpersonām par līgumsaistībām — Metode izstrādājuma (ne)atbilstības valsts standartam, ar kuru tiek transponēts saskaņotais standarts, konstatēšanai — Izstrādājuma (ne)atbilstības šim standartam konstatēšanas datums — Direktīva 98/34/EK — Informācijas sniegšanas kārtība tehnisko standartu un noteikumu jomā — Piemērošanas joma

(2017/C 006/10)

Tiesvedības valoda – angļu

Iesniedzējtiesa

Supreme Court

Pamatlietas puses

Prasītāja: James Elliott Construction Limited

Atbildētājs: Irish Asphalt Limited

Rezolutīvā daļa:

- 1) LESD 267. panta pirmā daļa ir jāinterpretē tādējādi, ka Eiropas Savienības Tiesa ir kompetenta prejudiciālā nolēmuma tiesvedībā interpretēt saskaņoto standartu 1988. gada 21. decembra Direktīvas 89/106/EEK par dalībvalstu normatīvo un administratīvo aktu tuvināšanu attiecībā uz būvizstrādājumiem, kas grozīta ar Padomes 1993. gada 22. jūlija Direktīvu 93/68/EEK, 4. panta 1. punkta izpratnē, uz kuru Eiropas Komisija ir publicējusi atsaucis Eiropas Savienības Oficiālā Vēstneša C sērijā;
- 2) saskaņotais standarts EN 13242:2002 “Minerālmateriāli nesaistītajiem un hidrauliski saistītajiem maisījumiem būvniecībai un ceļu konstrukcijām” ir jāinterpretē tādējādi, ka tas nav saistošs valsts tiesai tiesvedībā par tāda privāttiesiska līguma izpildi, ar kuru vienai pusei ir uzlikts pienākums piegādāt produktu, kas atbilst valsts standartam, ar kuru tiek transponēts šis saskaņotais standarts, ne attiecībā uz būvizstrādājuma atbilstības līguma noteiktajām specifiskajām noteikšanas veidu, ne attiecībā uz brīdi, kurā šāda būvizstrādājuma atbilstība ir jānosaka;

- 3) Direktīvas 89/106, kas grozīta ar Direktīvu 93/68, 4. panta 2. punkts, to skatot šīs direktīvas preambulas divpadsmitā apsvēruma gaismā, ir jāinterpretē tādējādi, ka prezumpcija par tāda būvizstrādājuma derīgumu izmantošanai, kurš izgatavots atbilstoši saskaņotajam standartam, nav saistoša valsts tiesai, lai noteiktu, vai šādam izstrādājumam ir tirdzniecībai piemērota kvalitāte un vai tas ir derīgs izmantošanai tā mērķim, ja tādā valsts vispārēja rakstura tiesiskajā regulējumā, kas reglamentē preču pārdošanu, kā pamatlietā ir prasīts, lai būvizstrādājumam būtu šādas īpašības;
- 4) Eiropas Parlamenta un Padomes 1998. gada 22. jūnija Direktīvas 98/34/EK, ar ko nosaka informācijas sniegšanas kārtību tehnisko standartu un noteikumu jomā, kas pēdējo reizi grozīta ar Padomes 2006. gada 20. novembra Direktīvu 2006/96/EK, 1. panta 11. punkts ir jāinterpretē tādējādi, ka tādas valsts tiesību normas kā pamatlietā, kurās paredzēti – ja vien puses nav paukušas pretēju gribu – netieši izteikti līguma nosacījumi par pārdoto preču piemērotību tirdzniecībai un derīgumu izmantošanai vai kvalitāti, nav “tehniski noteikumi” šīs tiesību normas izpratnē, par kuru projektiem jāveic Direktīvas 98/34, kas grozīta ar Direktīvu 2006/96, 8. panta 1. punkta pirmajā daļā paredzētā iepriekšējā paziņošana.

⁽¹⁾ OV C 96, 23.03.2015.

Tiesas (virspalāta) 2016. gada 8. novembra spriedums (High Court (Īrija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – Gerard Dowling u.c./Minister for Finance

(Lieta C-41/15) ⁽¹⁾

Regula Nr. 407/2010/ES — Eiropas finanšu stabilizācijas mehānisms — Īstenošanas lēmums 2011/77/ES — Eiropas Savienības finansiāls atbalsts Īrijai — Vietējo banku rekapitalizācija — Sabiedrību tiesības — Otrā direktīva 77/91/EEK — 8., 25. un 29. pants — Bankas rekapitalizācija, izdodot tiesas priekšraksta rīkojumu — Pamatkapitāla palielināšana bez kopsapulces lēmuma un bez piedāvājuma esošajiem akcionāriem izmantot emitēto akciju pirmpirkuma tiesības — Jauno akciju emisija par cenu, kas ir zemāka par to nominālvērtību

(2017/C 006/11)

Tiesvedības valoda – angļu

Iesniedzējtiesa

High Court (Īrija)

Pamatlietas puses

Prasītāji: Gerard Dowling, Padraig McManus, Piotr Skoczylas, Scotchstone Capital Fund Limited

Atbildētājs: Minister for Finance

Piedaloties: Permanent TSB Group Holdings plc, iepriekš – Irish Life and Permanent Group Holdings plc, un Permanent TSB plc, iepriekš – Irish Life and Permanent plc

Rezolutīvā daļa:

Padomes 1976. gada 13. decembra Otrās direktīvas 77/91/EEK par to, kā vienādošanas nolūkā koordinēt nodrošinājumus, ko saistībā ar akciju sabiedrību veidošanu un to kapitāla saglabāšanu un mainīšanu dalībvalstis prasa no sabiedrībām [LESD 54. panta otrās daļas] nozīmē, lai aizsargātu sabiedrību dalībnieku un trešo personu intereses, 8. panta 1. punkts, kā arī 25. un 29. pants ir jāinterpretē tādējādi, ka tie pieļauj tādu pasākumu kā pamatlietā aplūkoto priekšraksta rīkojums, kurš ir pieņemts situācijā, kad pastāv nopietni dalībvalsts ekonomikas un finanšu sistēmas traucējumi, kas apdraud Savienības finanšu stabilitāti, un kura rezultātā tiek palielināts akciju sabiedrības pamatkapitāls bez tās kopsapulces piekrišanas, emitējot jaunas akcijas par cenu, kas ir mazāka par to nominālvērtību, un neļaujot esošajiem akcionāriem izmantot akciju pirmpirkuma tiesības.

⁽¹⁾ OV C 138, 27.4.2015.

Tiesas (trešā palāta) 2016. gada 9. novembra spriedums (Okresný súd Dunajská Streda (Slovākija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – Home Credit Slovakia a.s./Klára Bíróová

(Lieta C-42/15) ⁽¹⁾

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — Direktīva 2008/48/EK — Patērētāju aizsardzība — Patēriņa kredīti — 1. panta 3. punkta m) apakšpunkts, 10. panta 1. un 2. punkts, 22. panta 1. punkts un 23. pants — Jēdzienu “papīra formā” un “cits pastāvīgs informācijas nesējs” interpretācija — Līgums, kurā ir ietverta atsauce uz citu dokumentu — “Rakstveida formas” prasība valsts tiesību izpratnē — Norāde par nepieciešamo informāciju, atsaucoties uz objektīviem parametriem — Kredītīgumā uz noteiktu laiku norādāmā informācija — Obligātas informācijas neesamības sekas — Samērīgums

(2017/C 006/12)

Tiesvedības valoda – slovaku

Iesniedzējtiesa

Okresný súd Dunajská Streda

Pamatlietas puses

Prasītāja: Home Credit Slovakia a.s.

Atbildētāja: Klára Bíróová

Rezolutīvā daļa:

- 1) Eiropas Parlamenta un Padomes 2008. gada 23. aprīļa Direktīvas 2008/48/EK par patēriņa kredītīgumiem un ar ko atceļ Padomes Direktīvu 87/102/EEK 10. panta 1. un 2. punkts, aplūkojot tos kopsakarā ar šīs direktīvas 3. panta m) punktu, ir jāinterpretē tādējādi, ka:
 - kredītīgumam nav obligāti jābūt sagatavotam tikai vienā dokumentā, bet visiem minētās direktīvas 10. panta 2. punktā minētajiem elementiem ir jābūt sagatavotiem papīra formā vai izmantojot citu pastāvīgu informācijas nesēju;
 - ar to netiek aizliegts, ka dalībvalsts savos iekšējos tiesību aktos paredz, pirmkārt, ka kredītīgumam, kuram ir piemērojama Direktīva 2008/48 un kas ir sagatavots papīra formā, ir jābūt pušu parakstītam un, otrkārt, ka šī parakstīšanas prasība ir piemērojama visiem šīs direktīvas 10. panta 2. punktā minētajiem šī līguma elementiem;
- 2) Direktīvas 2008/48 10. panta 2. punkta h) apakšpunkts ir jāinterpretē tādējādi, ka nav vajadzīgs, lai kredītīgumā būtu norādīts katrs no patērētāja veicamajiem maksājumiem, atsaucoties uz precīzu datumu, ja vien šī līguma noteikumi ļauj šim patērētājam bez grūtībām un droši identificēt šo maksājumu datumus;
- 3) Direktīvas 2008/48 10. panta 2. punkta h) un i) apakšpunkts ir jāinterpretē tādējādi, ka kredītīgumā uz noteiktu laiku, kurā kapitāla amortizācija ir paredzēta ar secīgu maksājumu veikšanu, amortizācijas tabulas veidā nav jāparedz, kāda katra maksājuma daļa tiks izmantota šī kapitāla atmaksai. Ar šīm tiesību normām, aplūkojot tās kopsakarā ar šīs direktīvas 22. panta 1. punktu, netiek pieļauts, ka dalībvalsts šādu pienākumu paredz savos iekšējos tiesību aktos;
- 4) Direktīvas 2008/48 23. pants ir jāinterpretē tādējādi, ka ar to tiek pieļauts, ka dalībvalsts savos iekšējos tiesību aktos paredz, ka gadījumā, ja kredītīgumā nav minēti visi elementi, kas ir prasīti ar šīs direktīvas 10. panta 2. punktu, šis līgums tiek uzskatīts par atbrīvotu no procentiem un izmaksām, ciktāl runa ir par elementu, kura neesamība var apdraudēt patērētāja iespēju novērtēt savu saistību apjomu.

⁽¹⁾ OV C 155, 11.05.2015.

Tiesas (virspalāta) 2016. gada 8. novembra spriedums – BSH Bosch und Siemens Hausgeräte GmbH/ Eiropas Savienības Intelektuālā īpašuma birojs (EUIPO), LG Electronics Inc.

(Lieta C-43/15 P) ⁽¹⁾

Apelācija — Eiropas Savienības preču zīme — Grafiskas preču zīmes, kas ietver vārdiskus elementus “compressor technology”, reģistrācijas pieteikums — Vārdisku preču zīmju “KOMPRESSOR PLUS” un “KOMPRESSOR” īpašnieka iebildumi — Daļējs reģistrācijas atteikums — Regula (EK) Nr. 207/2009 — 60. pants — Regula (EK) Nr. 216/96 — 8. panta 3. punkts — “Pretapelācijas” sūdzība — Regula (EK) Nr. 40/94 — 8. panta 1. punkta b) apakšpunkts — Agrāku valsts preču zīmju vāja atšķirtspēja — Sajaukšanas iespēja

(2017/C 006/13)

Tiesvedības valoda – vācu

Lietas dalībnieki

Apelācijas sūdzības iesniedzēja: BSH Bosch und Siemens Hausgeräte GmbH (pārstāvji – S. Biagosch un R. Kunz-Hallstein, advokāti)

Pārējie lietas dalībnieki: Eiropas Savienības Intelektuālā īpašuma birojs (EUIPO) (pārstāvis – M. Fischer), LG Electronics Inc.

Rezolutīvā daļa:

- 1) apelācijas sūdzību noraidīt;
- 2) BSH Bosch und Siemens Hausgeräte GmbH atlīdzina tiesāšanās izdevumus.

⁽¹⁾ OV C 146, 4.5.2015.

Tiesas (ceturtā palāta) 2016. gada 27. oktobra spriedums (Cour d'appel de Pau (Francija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – krimināllieta pret Association des utilisateurs et distributeurs de l'agrochimie européenne (Audace) u.c.

(Lieta C-114/15) ⁽¹⁾

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — Brīva preču aprīte — LESD 34. un 36. pants — Kvantitatīvi ierobežojumi — Veterināro zāļu paralēlais imports — Direktīva 2001/82/EK — 65. pants — Valsts iepriekšējās atļaujas saņemšanas kārtība — Lopu audzētāju iespējas izmantot vienkāršoto tirdzniecības atļaujas procedūru neesamība — Pienākums iegūt vairumtirdzniecības atļauju — Pienākums izveidot uzņēmumu importa dalībvalsts teritorijā — Farmakoloģijas uzraudzības pienākumi

(2017/C 006/14)

Tiesvedības valoda – franču

Iesniedzējtiesa

Cour d'appel de Pau

Lietas dalībnieki pamatlietā

Association des utilisateurs et distributeurs de l'agrochimie européenne (Audace), Association des éleveurs solidaires, Cruzalebes EARL, Des deux rivières EARL, Mounacq EARL, Soulard Max EARL, Francisco Xavier Ermeta Azanza, Amestoya GAEC, La Vinardière GAEC reconnu, Lagunarte GAEC, André Jacques Iribarren, Ramuntcho Iribarren, Phyteron 2000 SAS, Cataloune SCL,

Piedaloties: *Conseil national de l'Ordre des vétérinaires*, iepriekš – *Conseil supérieur de l'Ordre des vétérinaires*, *Syndicat national des vétérinaires d'exercice libéral*, *Direction des douanes et des droits indirects*

Rezolutīvā daļa:

- 1) LESD 34. un 36. pants ir jāinterpretē tādējādi, ka tie nepieļauj valsts tiesisko regulējumu, ar kuru piekļuve veterināro zāļu paralēlajam importam ir piešķirta vienīgi vairumtirgotājiem, kam ir Eiropas Parlamenta un Padomes 2001. gada 6. novembra Direktīvas 2001/82/EK par Kopienas kodeksu, kas attiecas uz veterinārajām zālēm, kura grozīta ar Eiropas Parlamenta un Padomes 2009. gada 18. jūnija Regulu (EK) Nr. 596/2009, 65. pantā paredzētā atļauja, un tādējādi piekļuve šādam importam ir liegta lopu audzētājiem, kuri vēlas importēt veterinārās zāles savu audzētavu vajadzībām;
- 2) LESD 34. un 36. pants ir jāinterpretē tādējādi, ka tiem nav pretrunā valsts tiesiskais regulējums, kurā lopu audzētājiem, kuri paralēli importē veterinārās zāles savu audzētavu vajadzībām, ir noteikts pienākums būt reģistrētiem galamērķa dalībvalstī un panākt atbilstību visiem Direktīvas 2001/82, kas grozīta ar Regulu Nr. 596/2009, 72.–79. pantā paredzētajiem farmakoloģijas uzraudzības pienākumiem.

⁽¹⁾ OV C 171, 26.5.2015.

Tiesas (piektā palāta) 2016. gada 9. novembra spriedums (*Cour d'appel de Liège* (Beļģija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – *Sabrina Wathelet/Garage Bietheres & Fils SPRL*

(Lieta C-149/15) ⁽¹⁾

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — Direktīva 1999/44/EK — Patēriņa preču pārdošana un saistītās garantijas — Piemērošanas joma — “Pārdevēja” jēdziens — Starpnieks — Izņēmuma apstākļi

(2017/C 006/15)

Tiesvedības valoda – franču

Iesniedzējtiesa

Cour d'appel de Liège

Pamatlietas puses

Prasītāja: *Sabrina Wathelet*

Atbildētāja: *Garage Bietheres & Fils SPRL*

Rezolutīvā daļa:

“Pārdevēja” jēdziens Eiropas Parlamenta un Padomes 1999. gada 25. maija Direktīvas 1999/44/EK par dažiem patēriņa preču pārdošanas aspektiem un saistītajām garantijām 1. panta 2. punkta c) apakšpunkta izpratnē ir jāinterpretē tādējādi, ka ar to ir domāts arī tirgotājs, kurš rīkojas kā starpnieks privātpersonas uzdevumā un kurš nav pienācīgi informējis patērētāju par to, ka pārdotās preces īpašnieks ir privātpersona; iesniedzējtiesai tas ir jāpārbauda, ņemot vērā visus šīs lietas apstākļus. Iepriekš izklāstītā interpretācija nav atkarīga no tā, vai starpniekam tiek vai netiek atlīdzināts par tā pakalpojumu.

⁽¹⁾ OV C 213, 29.6.2015.

Tiesas (piektā palāta) 2016. gada 26. oktobra spriedums (*Bundesgerichtshof* (Vācija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – *SCI Senior Home*, sanācības procesā esoša sabiedrība/*Gemeinde Wedemark, Hannoversche Volksbank eG*

(Lieta C-195/15) ⁽¹⁾

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — Brīvības, drošības un tiesiskuma telpa — Tiesu iestāžu sadarbība civillietās — Maksātspējas procedūras — Regula (EK) Nr. 1346/2000 — 5. pants — “Trešo personu lietu tiesību” jēdziens — Publiska nasta, kas gulstas uz nekustamo īpašumu un nodrošina nekustamā īpašuma nodokļa iekasēšanu

(2017/C 006/16)

Tiesvedības valoda – vācu

Iesniedzējtiesa

Bundesgerichtshof

Pamatlietas puses

Prasītāja: *SCI Senior Home*, sanācības procesā esoša sabiedrība

Atbildētāja: *Gemeinde Wedemark, Hannoversche Volksbank eG*

Rezolutīvā daļa:

Padomes 2000. gada 29. maija Regulas Nr. 1346/2000 par maksātspējas procedūrām 5. pants ir jāinterpretē tādejādi, ka par “lietu tiesību” šā panta izpratnē ir uzskatāms nodrošinājums, kas ir nodibināts uz tādas valsts tiesību normas pamata kā pamatlietā aplūkotā, saskaņā ar kuru uz nekustamā īpašuma nodokļa parādnieka nekustamo īpašumu ipso jure gulstas publisko tiesību nasta un šim īpašniekam ir jāpacies pret šo nekustamo īpašumu vērsta tāda akta piespiedu izpilde, ar ko ir konstatēts šis nodokļu parāds.

⁽¹⁾ OV C 254, 3.8.2015.

Tiesas (pirmā palāta) 2016. gada 26. oktobra spriedums – *Orange*, iepriekš *France Télécom*/Eiropas Komisija

(Lieta C-211/15 P) ⁽¹⁾

Apelācija — Konkurence — Valsts atbalsts — Atbalsts, ko Francijas Republika sniegusi *France Télécom* — *France Télécom* nodarbināto valsts ierēdņu pensiju finansēšanas veida reforma — Valstij no *France Télécom* pienākošās kompensācijas samazinājums — Lēmums, ar ko atbalsts ir atzīts par saderīgu ar iekšējo tirgu saskaņā ar zināmiem nosacījumiem — Atbalsta jēdziens — Ekonomiskās priekšrocības jēdziens — Selektivitāte — Konkurences skārums — Faktu sagrozīšana — Pamatojuma nesniegšana — Pamatojuma aizstāšana

(2017/C 006/17)

Tiesvedības valoda – franču

Lietas dalībnieki

Apelācijas sūdzības iesniedzēja: *Orange*, iepriekš *France Télécom* (pārstāvji – S. Hautbourg un S. Cochard-Quesson, advokāti)

Otra lietas dalībniece: Eiropas Komisija (pārstāvji – B. Stromsky un L. Flynn)

Rezolutīvā daļa:

- 1) apelācijas sūdzību noraidīt;
- 2) Orange atlīdzina tiesāšanās izdevumus.

⁽¹⁾ OV C 245, 27.7.2015.

Tiesas (piektā palāta) 2016. gada 9. novembra spriedums (Tribunalul Mureş (Rumānija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – ENEFI Energiahatékonyasági Nyrt/Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice Braşov (DGRFP)

(Lieta C-212/15) ⁽¹⁾

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — Tiesu iestāžu sadarbība civillietās — Maksātspējas procedūras — Regula (EK) Nr. 1346/2000 — 4. pants — Dalībvalsts tiesiskajā regulējumā paredzētā ietekme uz prasījumiem, kas nav bijuši maksātspējas procedūras priekšmets — Izbeigšanās — Prasījuma nodokļa raksturs — Ietekmes neesamība — 15. pants — Jēdziens “tiesvedībā esošas lietas” — Piespiedu izpildes procedūras — Izslēgšana

(2017/C 006/18)

Tiesvedības valoda – rumāņu

Iesniedzējtiesa

Tribunalul Mureş

Pamatlietas puses

Prasītāja: ENEFI Energiahatékonyasági Nyrt

Atbildētāja: Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice Braşov (DGRFP)

Rezolutīvā daļa:

- 1) Padomes 2000. gada 29. maija Regulas (EK) Nr. 1346/2000 par maksātspējas procedūrām 4. pants ir jāinterpretē tādējādi, ka tā piemērošanas jomā ietilpst dalībvalsts, kuras teritorijā ir tikusi uzsākta maksātspējas procedūra, valsts tiesību noteikumi, kuros attiecībā uz kreditoru, kurš nav piedalījies šajā procedūrā, ir paredzēta tiesību izvirzīt tā prasījumu izbeigšanās vai minētā prasījuma piespiedu izpildes otrā dalībvalstī apturēšana;
- 2) tas, ka prasījumam, kas ir piespiedu izpildes priekšmets dalībvalstī, kura nav dalībvalsts, kuras teritorijā ir tikusi uzsākta maksātspējas procedūra, ir nodokļu raksturs, tādā situācijā kā pamatlietā neietekmē uz pirmo prejudiciālo jautājumu sniegto atbildi.

⁽¹⁾ OV C 262, 10.8.2015.

Tiesas (trešā palāta) 2016. gada 27. oktobra spriedums – Eiropas Komisija/Vācijas Federatīvā Republika

(Lieta C-220/15) ⁽¹⁾

Valsts pienākumu neizpilde — Preču brīva aprīte — Direktīva 2007/23/EK — Pirotehnisko izstrādājumu laišana tirgū — 6. pants — Direktīvas prasībām atbilstošu pirotehnisko izstrādājumu brīva aprīte — Valsts tiesiskais regulējums, saskaņā ar kuru pirotehnisko izstrādājumu laišanai tirgū ir paredzētas papildu prasības — Pienākums iepriekš uzrādīt valsts iestādē, kas ir pilnvarota veikt kontroli un grozīt pirotehnisko izstrādājumu lietošanas instrukcijas

(2017/C 006/19)

Tiesvedības valoda – vācu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Eiropas Komisija (pārstāvji – D. Kukovec un C. Becker, piedaloties B. Wägenbaur, advokāts)

Atbildētāja: Vācijas Federatīvā Republika (pārstāvji – T. Henze, J. Möller un K. Petersen)

Rezolutīvā daļa:

- 1) Papildus Eiropas Parlamenta un Padomes 2007. gada 23. maija Direktīvā 2007/23/EK par pirotehnisko izstrādājumu laišanu tirgū noteiktajām prasībām un neraugoties uz pirotehnisko izstrādājumu atbilstības iepriekšēju novērtēšanu, paredzot, pirmkārt, ka Erste Verordnung zum Sprengstoffgesetz (Likuma par sprāgstvielām pirmie piemērošanas noteikumi), kas ir grozīti ar 2013. gada 25. jūlija likumu, 6. panta 4. punktā paredzētā procedūra ir jāpiemēro pirms to laišanas tirgū un, otrkārt, ka Bundesanstalt für Materialforschung und -prüfung (Federālā materiālu izpētes un pārbaudes iestāde, Vācija) ir pilnvarota atbilstoši šai tiesību normai pārbaudīt to lietošanas instrukcijas un vajadzības gadījumā tās grozīt, Vācijas Federatīvā Republika nav izpildījusi šīs direktīvas 6. panta 1. punktā paredzētos pienākumus;
- 2) Vācijas Federatīvā Republika atlīdzina tiesāšanās izdevumus.

⁽¹⁾ OV C 228, 13.7.2015.

Tiesas (virspalāta) 2016. gada 8. novembra spriedums (Najvyšší súd Slovenskej republiky (Slovākija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – Lesoochranárske zoskupenie VLK/Obvodný úrad Trenčín

(Lieta C-243/15) ⁽¹⁾

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — Vide — Direktīva 92/43/EEK — Dabisko dzīvotņu aizsardzība — 6. panta 3. punkts — Orhūsas konvencija — Sabiedrības dalība lēmumu pieņemšanā un iespēja vērsties tiesu iestādēs saistībā ar vides jautājumiem — 6. un 9. pants — Eiropas Savienības Pamattiesību harta — 47. pants — Tiesības uz efektīvu tiesību aizsardzību tiesā — Nožogojuma uzstādīšanas projekts — Aizsargātā teritorija Strážovské vrchy — Administratīvais atļaujas piešķiršanas process — Vides aizsardzības organizācija — Pieteikums par procesa dalībnieka statusa atzīšanu — Noraidīšana — Vēršanās tiesā

(2017/C 006/20)

Tiesvedības valoda – slovāku

Iesniedzējtiesa

Najvyšší súd Slovenskej republiky

Pamatlietas puses

Prasītājs: Lesoochranárske zoskupenie VLK

Atbildētājs: Obvodný úrad Trenčín

Piedaloties: Biely potok a.s.

Rezolutīvā daļa:

Eiropas Savienības Pamattiesību hartas 47. pants, lasot to kopsakarā ar Konvencijas par pieeju informācijai, sabiedrības dalību lēmumu pieņemšanā un iespēju griezties tiesu iestādēs saistībā ar vides jautājumiem, kas parakstīta 1998. gada 25. jūnijā Orhūsā un kura Eiropas Kopienas vārdā apstiprināta ar Padomes 2005. gada 17. februāra Lēmumu 2005/370/EK, 9. panta 2. un 4. punktu, ciktāl tas aptver tiesības uz efektīvu tiesību aizsardzību tiesā, nodrošinot plašas iespējas vērsties tiesu iestādēs, attiecībā uz tiesībām, kuras vides aizsardzības organizācijai, kas atbilst šīs konvencijas 2. panta 5. punktā minētajām prasībām, izriet no Savienības tiesībām, šajā gadījumā – no Padomes 1992. gada 21. maija Direktīvas 92/43/EEK par dabisko dzīvotņu, savvaļas faunas un floras aizsardzību, kas grozīta ar Padomes 2006. gada 20. novembra Direktīvu 2006/105/EK, 6. panta 3. punkta, lasot to kopsakarā ar minētās konvencijas 6. panta 1. punkta b) apakšpunktu, ir jāinterpretē tādējādi, ka ar to tādā situācijā kā pamatlietā aplūkotā netiek pieļauta tāda valsts procesuālo tiesību normu interpretācija, saskaņā ar kuru prasība par lēmumu, ar kuru šādai organizācijai ir atteikts projekta, kas īstenojams atbilstoši šai direktīvai aizsargātā teritorijā, atļaujas piešķiršanas administratīvā procesa dalībnieces statuss, nav noteikti jāizskata šī procesa, kurš var tikt galīgi izbeigts, pirms ir ticis pieņemts galīgais tiesas nolēmums par dalībnieka statusu, norises laikā un tā ir automātiski noraidīta no brīža, kad šis projekts tiek atļauts, šai organizācijai uzliktot pienākumu celt cita veida prasību, lai iegūtu šo statusu un lai pakļautu pārbaudei tiesā to, vai kompetentās valsts iestādes ir izpildījušas to pienākumus, kas izriet no minētās direktīvas 6. panta 3. punkta.

⁽¹⁾ OV C 279, 24.8.2015.

Tiesas (desmitā palāta) 2016. gada 26. oktobra spriedums (*Hof van Cassatie* (Beļģija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – *Rijksdienst voor Pensioenen/Willem Hoogstad*

(Lieta C-269/15) ⁽¹⁾

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — Sociālais nodrošinājums — Regula (EEK) Nr. 1408/71 — 4. pants — Materiālā piemērošanas joma — Ieturējumi no vecuma pensijām, kā arī no visām papildu piemaksām — 13. pants — Piemērojamo tiesību aktu noteikšana — Dzīvesvieta citā dalībvalstī

(2017/C 006/21)

Tiesvedības valoda – holandiešu

Iesniedzējtiesa

Hof van Cassatie

Pamatlietas puses

Prasītājs: Rijksdienst voor Pensioenen

Atbildētājs: Willem Hoogstad

piedaloties: Rijksinstituut voor ziekte- en invaliditeitsverzekering

Rezolutīvā daļa:

Padomes 1971. gada 14. jūnija Regulas (EEK) Nr. 1408/71 par sociālā nodrošinājuma sistēmu piemērošanu darbiniekiem, pašnodarbinātām personām un viņu ģimenēm, kas pārvietojas Kopienā, redakcijā, kas grozīta un atjaunināta ar Padomes 1996. gada 2. decembra Regulu (EK) Nr. 118/97, kura grozīta ar Padomes 1998. gada 29. jūnija Regulu (EK) Nr. 1606/98, 13. panta 1. punkts ir jāinterpretē tādējādi, ka tam ir pretrunā tāds valsts tiesiskais regulējums kā pamatlietā, atbilstoši kuram ir jāietur tādas iemaksas no maksājumiem atbilstoši papildpensiju shēmām, kurām ir tieša un pietiekami atbilstoša saikne ar minētās grozītās Regulas Nr. 1408/71 4. pantā uzskaitītās sociālā nodrošinājuma jomas reglamentējošiem tiesību aktiem, gadījumā, kad šīs papildpensijas saņēmējs nedzīvo šajā dalībvalstī un viņam atbilstoši šīs pašas grozītās regulas 13. panta 2. punkta f) apakšpunktam ir piemērojami tās dalībvalsts sociālā nodrošinājuma jomas tiesību akti, kurā viņš dzīvo.

(¹) OV C 311, 21.9.2015.

Tiesas (pirmā palāta) 2016. gada 26. oktobra spriedums (Bundesgerichtshof (Vācija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – Hecht-Pharma GmbH/Hohenzollern Apotheke, Winfried Ertelt, īpašnieks

(Lieta C-276/15) (¹)

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — Cilvēkiem paredzētas zāles — Direktīva 2001/83/EK — Piemērošanas joma — 2. panta 1. punkts — Zāles, kuras ražotas rūpnieciski vai pagatavotas pēc metodes, kas iekļauj rūpniecisku procesu — 3. panta 2) punkts — Formula officinalis

(2017/C 006/22)

Tiesvedības valoda – vācu

Iesniedzējtiesa

Bundesgerichtshof

Pamatlietas puses

Prasītāja: Hecht-Pharma GmbH

Atbildētāja: Hohenzollern Apotheke, Winfried Ertelt, īpašnieks

Rezolutīvā daļa:

Eiropas Parlamenta un Padomes 2001. gada 6. novembra Direktīvas 2001/83/EK par Kopienas kodeksu, kas attiecas uz cilvēkiem paredzētām zālēm, kas grozīta ar Eiropas Parlamenta un Padomes 2011. gada 8. jūnija Direktīvu 2011/62/ES, 2. panta 1. punkts ir jāinterpretē tādējādi, ka tādas cilvēkiem paredzētas zāles kā pamatlietā, kurām saskaņā ar valsts tiesisko regulējumu nav nepieciešama tirdzniecības atļauja, jo tās acīmredzami bieži izraksta ārsti vai zobārsti un to būtiski izgatavošanas posmi notiek aptiekas parastajā darbībā tādā daudzumā, kas nepārsniedz 100 iepakojumus dienā, un tās ir paredzētas tirdzniecībai atbilstoši aptiekas darbības esošajai licencei, nevar uzskatīt par rūpnieciski ražotām vai pagatavotām pēc metodes, kas iekļauj rūpniecisku procesu, šīs tiesību normas izpratnē un līdz ar to tās neietilpst šīs direktīvas piemērošanas jomā, ievērojot faktu konstatāciju, kas ir jāveic iesniedzējtiesai.

Tomēr, ja šie konstatējumi iesniedzējtiesai ļautu secināt, ka zāles pamatlietā tika ražotas rūpnieciski vai pagatavotas pēc metodes, kas iekļauj rūpniecisku procesu, iesniedzējtiesai ir arī jāatbild, ka Direktīvas 2001/83, kas grozīta ar Direktīvu 2011/62, 3. panta 2) punkts ir jāinterpretē tādējādi, ka tam nav pretrunā tādi noteikumi kā Likuma par zāļu tirdzniecību 21. panta 2. punkta 1. apakšpunktā, skatot to kopsakarā Aptieku darbības noteikumu 6. panta 1. punktu, paredzētie, ciktāl šajos noteikumos būtībā ir noteikts, ka farmaceitiem, izgatavojot zāles aptiekās, ir jāievēro farmakopeja. Tomēr iesniedzējtiesai ir jāpārbauda, vai tajā iesniegtās lietas apstākļos zāles pamatlietā tika izgatavotas saskaņā ar farmakopejas norādēm.

⁽¹⁾ OV C 294, 7.9.2015.

Tiesas (otrā palāta) 2016. gada 27. oktobra spriedums (Conseil d'État (Beļģija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – Patrice D'Oultremont u.c./Région wallonne

(Lieta C-290/15) ⁽¹⁾

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — Noteiktu plānu un programmu ietekmes uz vidi novērtējums — Direktīva 2001/42/EK — 2. panta a) punkts un 3. panta 2. punkta a) apakšpunkts — Jēdziens “plāni un programmas” — Regulatīvā dokumentā paredzēti nosacījumi attiecībā uz vēja ģeneratoru uzstādīšanu — Noteikumi tostarp par drošības, pārbaužu, atjaunošanas un nodrošinājuma pasākumiem, kā arī skaņas līmeņa normas, kas ir noteiktas, ievērojot teritoriju izmantošanu

(2017/C 006/23)

Tiesvedības valoda – franču

Iesniedzējtiesa

Conseil d'État

Pamatlietas puses

Prasītāji: Patrice D'Oultremont, Henri Tumelaire, François Boitte, Éoliennes à tout prix? ASBL

Atbildētājs: Région wallonne [Valonijas reģions]

Piedaloties: Fédération de l'énergie d'origine renouvelable et alternative ASBL (EDORA)

Rezolutīvā daļa:

Eiropas Parlamenta un Padomes 2001. gada 27. jūnija Direktīvas 2001/42/EK par noteiktu plānu un programmu ietekmes uz vidi novērtējumu 2. panta a) punkts un 3. panta 2. punkta a) apakšpunkts ir jāinterpretē tādējādi, ka tādām reglamentējošam dokumentam kā tas, kas tiek aplūkots pamatlietā, kurā ir ietvertas dažādas normas attiecībā uz vēja ģeneratoru uzstādīšanu, kuras ir jāievēro saistībā ar administratīvo atļauju izsniegšanu šādu iekārtu izvietojumam un ekspluatācijai, ir piemērojams jēdziens “plāni un programmas” šīs direktīvas izpratnē.

(¹) OV C 279, 24.8.2015.

Tiesas (ceturtnā palāta) 2016. gada 27. oktobra spriedums (Vergabekammer Südbayern (Vācija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – Hörmann Reisen GmbH/Stadt Augsburg, Landkreis Augsburg

(Lieta C-292/15) (¹)

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — Publiski līgumi — Sabiedriskā pasažieru transporta pakalpojumi, ko sniedz ar autobusu — Regula (EK) Nr. 1370/2007 — 4. panta 7. punkts — Apakšuzņēmuma līgumi — Pienākums operatoram pašam izpildīt būtisku daļu no sabiedriskā pasažieru transporta pakalpojumiem — Piemērojamība — 5. panta 1. punkts — Līguma slēgšanas tiesību piešķiršanas procedūra — Līguma slēgšanas tiesību piešķiršana atbilstoši Direktīvai 2004/18/EK

(2017/C 006/24)

Tiesvedības valoda – vācu

Iesniedzējtiesa

Vergabekammer Südbayern

Pamatlietas puses

Prasītāja: Hörmann Reisen GmbH

Atbildētāji: Stadt Augsburg, Landkreis Augsburg

Rezolutīvā daļa:

- 1) Eiropas Parlamenta un Padomes 2007. gada 23. oktobra Regulas (EK) Nr. 1370/2007 par sabiedriskā pasažieru transporta pakalpojumiem, izmantojot dzelzceļu un autoceļus, un ar ko atceļ Padomes Regulu (EEK) Nr. 1191/69 un Padomes Regulu (EEK) Nr. 1107/70, 5. panta 1. punkts ir jāinterpretē tādējādi, ka, piešķirot pasažieru transporta sabiedrisko pakalpojumu, ko sniedz ar autobusu, līguma slēgšanas tiesības, šīs regulas 4. panta 7. punkts turpina būt piemērojams šim līgumam;
- 2) Regulas Nr. 1370/2007 4. panta 7. punkts ir interpretējams tādējādi, ka tas līgumslēdzējai iestādei neliedz noteikt 70 % apmērā to tāda sabiedriskā pasažieru transporta pakalpojuma, ko sniedz ar autobusu, kāds ir pamatlietā, daļu, kas komersantam, kam ir uzticēta tā pārvaldīšana un izpilde, ir jāsniedz pašam.

(¹) OV C 294, 7.9.2015.

Tiesas (trešā palāta) 2016. gada 27. oktobra spriedums (Supreme Court (Īrija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – *Child and Family Agency/J. D.*

(Lieta C-428/15) ⁽¹⁾

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — Tiesu iestāžu sadarbība civillietās — Jurisdikcija, nolēmumu atzīšana un izpilde laulības lietās un lietās par vecāku atbildību — Regula (EK) Nr. 2201/2003 — 15. pants — Lietas nodošana citas dalībvalsts tiesai — Piemērošanas joma — Piemērošanas nosacījumi — Tiesa, kas atrodas labākā vietā — Prioritārās bērna intereses

(2017/C 006/25)

Tiesvedības valoda – angļu

Iesniedzējtiesa

Supreme Court

Pamatlietas puses

Prasītāja: *Child and Family Agency*

Atbildētāja: *J. D.*

Piedaloties: *R. P. D.*

Rezolutīvā daļa:

- 1) Padomes 2003. gada 27. novembra Regulas (EK) Nr. 2201/2003 par jurisdikciju un spriedumu atzīšanu un izpildi laulības lietās un lietās par vecāku atbildību un par Regulas (EK) Nr. 1347/2000 atcelšanu 15. pants ir jāinterpretē tādējādi, ka tas ir piemērojams dalībvalsts kompetentas iestādes uz publiskajām tiesībām balstītam pieteikumam par bērnu aizsardzību, kura priekšmets ir pasākumu saistībā ar vecāku atbildību noteikšana, kāds tiek aplūkots pamatlietā, ja citas dalībvalsts tiesas jurisdikcijas pieņemšanas gadījumā šīs citas dalībvalsts iestādei pēc tam būs jāuzsāk tiesvedība, kas ir nodalīta no pirmajā dalībvalstī veiktās tiesvedības, atbilstoši savām iekšējām tiesībām un ņemot vērā, iespējams, citus faktiskos apstākļus;
- 2) Regulas Nr. 2201/2003 15. panta 1. punkts ir jāinterpretē tādējādi, ka:
 - lai varētu uzskatīt, ka citas dalībvalsts, ar kuru bērnam ir īpaša saikne, tiesa atrodas labākā vietā tiesas spriešanai, dalībvalsts tiesai, kurai ir jurisdikcija, ir jāpārlicinās, ka lietas nodošana šādai tiesai var sniegt faktisku un konkrētu pievienotu vērtību šīs lietas izskatīšanā, ņemot vērā tostarp minētajā citā dalībvalstī piemērojamās procesuālās normas;
 - lai varētu uzskatīt, ka šāda nodošana atbilst prioritārajām bērna interesēm, dalībvalsts tiesai, kurai ir jurisdikcija, tostarp ir jāpārlicinās, ka minētā nodošana nerada negatīvas ietekmes uz attiecīgā bērna situāciju risku;
- 3) Regulas Nr. 2201/2003 15. panta 1. punkts ir jāinterpretē tādējādi, ka dalībvalsts tiesai, kurai ir jurisdikcija, piemērojot šo tiesību normu konkrētā lietā par vecāku atbildību, nav jāņem vērā nedz šīs lietas iespējamās nodošanas citas dalībvalsts tiesai ietekme uz citu attiecīgo personu, kuras nav konkrētais bērns, tiesībām uz brīvu pārvietošanos, nedz arī iemeslu, kura dēļ attiecīgā bērna māte ir izmantojusi šīs tiesības, pirms tiesā, kurai ir jurisdikcija, ir tikusi celta prasība, izņemot, ja šādi apsvērumi var negatīvi ietekmēt minētā bērna situāciju.

⁽¹⁾ OV C 320, 28.9.2015.

Tiesas (devītā palāta) 2016. gada 26. oktobra spriedums – *PT Perindustrian dan Perdagangan Musim Semi Mas (PT Musim Mas)/Eiropas Savienības Padome, Eiropas Komisija, Sasol Olefins & Surfactants GmbH, Sasol Germany GmbH*

(Lieta C-468/15 P) ⁽¹⁾

Apelācija — Dempings — Īstenošanas regulas (EK) Nr. 1138/2011 un (ES) Nr. 1241/2012 — Konkrētu Indijas, Indonēzijas un Malaizijas izcelsmes alifātisko spirtu un to maisījumu imports — Regula (EK) Nr. 1225/2009 — 2. panta 10. punkta i) apakšpunkts — Korekcija — Funkcijas, kas ir līdzīgas tā aģenta funkcijām, kurš strādā, pamatojoties uz komisijas maksu — 2. panta 10. punkta pirmā daļa — Normālas vērtības un eksporta cenas attiecība — Labas pārvaldības princips

(2017/C 006/26)

Tiesvedības valoda – angļu

Lietas dalībnieki

Apelācijas sūdzības iesniedzēja: *PT Perindustrian dan Perdagangan Musim Semi Mas (PT Musim Mas)* (pārstāvis – D. Luff, advokāts)

Pārējās lietas dalībnieces: Eiropas Savienības Padome (ko pārstāv J.-P. Hix, pārstāvis, kam palīdz N. Tuominen, advokāte), Eiropas Komisija (pārstāvji – J.-F. Brakeland un M. França), *Sasol Olefins & Surfactants GmbH* un *Sasol Germany GmbH*

Rezolutīvā daļa:

- 1) apelācijas sūdzību noraidīt;
- 2) *PT Perindustrian dan Perdagangan Musim Semi Mas (PT Musim Mas)* sedz savus, kā arī atlīdzina Eiropas Savienības Padomes tiesāšanās izdevumus;
- 3) Eiropas Komisija savus tiesāšanās izdevumus sedz pati.

⁽¹⁾ OV C 354, 26.10.2015.

Tiesas (desmitā palāta) 2016. gada 26. oktobra spriedums – *Westermann Lernspielverlage GmbH, agrāk – Westermann Lernspielverlag GmbH/Eiropas Savienības Intelektuālā īpašuma birojs*

(Lieta C-482/15 P) ⁽¹⁾

Apelācija — Eiropas Savienības preču zīmes reģistrācijas pieteikums — Grafiska preču zīme, kas ietver vārdiskus elementus “bambino” un “lück” — Iebildumu process — Agrāka Eiropas Savienības grafiska preču zīme, kas ietver vārdisku elementu “bambino” — Daļējs reģistrācijas atteikums — Agrākas preču zīmes, uz kuru balstīti iebildumi, atcelšana — Prasītājas vēstule, ar kuru tā informē Vispārējo tiesu par šo atcelšanu — Vispārējās tiesas atteikums pievienot vēstuli lietas materiāliem — Pamatojuma nesniegšana

(2017/C 006/27)

Tiesvedības valoda – angļu

Lietas dalībnieki

Apelācijas sūdzības iesniedzēja: *Westermann Lernspielverlage GmbH, agrāk – Westermann Lernspielverlag GmbH* (pārstāvji – A. Nordemann un M. Maier, Rechtsanwälte)

Otrs lietas dalībnieks: Eiropas Savienības Intelektuālā īpašuma birojs (pārstāvis – J. Crespo Carrillo)

Rezolutīvā daļa:

- 1) apelācijas sūdzību noraidīt;
- 2) Westermann Lernspielverlage GmbH atlīdzina tiesāšanās izdevumus.

⁽¹⁾ OV C 406, 7.12.2015.

Tiesas (ceturtā palāta) 2016. gada 27. oktobra spriedums (Spetsializiran nakazatelen sad (Bulgārija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – kriminālieta pret Emil Milev

(Lieta C-439/16 PPU) ⁽¹⁾

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — Steidzamības prejudiciālā nolēmuma tiesvedība — Tiesu iestāžu sadarbība krimināllietās — Direktīva (ES) 2016/343 — 3. un 6. pants — Piemērošana laikā — Apsūdzētā pirmstiesas apcietinājuma pārbaude tiesā — Valsts tiesiskais regulējums, saskaņā ar kuru procesa tiesvedības posmā ir aizliegts veikt pārbaudi par to, vai pastāv pamatotas aizdomas, ka apsūdzētais ir izdarījis noziedzīgu nodarījumu — Nesaderība ar Eiropas Cilvēktiesību un pamatbrīvību aizsardzības konvencijas 5. panta 1. punkta c) apakšpunktu un 4. punktu — Novērtējuma brīvība, kas atbilstoši valsts judikatūrai ir valsts tiesu rīcībā, lai izlemtu, vai piemērot minēto konvenciju vai ne

(2017/C 006/28)

Tiesvedības valoda – bulgāru

Iesniedzējtiesa

Spetsializiran nakazatelen sad

Lietas dalībnieks pamatlietā

Emil Milev

Rezolutīvā daļa:

2016. gada 7. aprīļa atzinums, kuru Varhoven kasatsionen sad (Augstākā kasācijas tiesa, Bulgārija) ir pieņēmusi Eiropas Parlamenta un Padomes 2016. gada 9. marta Direktīvas (ES) 2016/343 par to, lai nostiprinātu konkrētus nevainīguma prezumpcijas aspektus un tiesības piedalīties klātienē lietas izskatīšanā tiesā kriminālprocesā, transponēšanas perioda sākumā un kurā valsts tiesām, kurām ir kompetence lemt par prasību, kas ir celta par lēmumu par pirmstiesas apcietinājumu, ir paredzēta iespēja izlemt, vai kriminālprocesa tiesvedības posmā uz apsūdzētā paturēšanu pirmstiesas apcietinājumā ir jāattiecinā pārbaude tiesā, kas attiecas uz to, vai pastāv pamatotas aizdomas, ka apsūdzētais ir izdarījis viņam inkriminēto noziedzīgo nodarījumu, pēc šīs direktīvas transponēšanas termiņa beigām nevar būtiski apdraudēt tajā paredzēto mērķu sasniegšanu.

⁽¹⁾ OV C 364, 3.10.2016.

Apelācijas sūdzība, ko par Vispārējās tiesas (devītā palāta paplašinātā sastāvā) 2015. gada 11. marta rīkojumu lietā T-346/14 Yanukovych/Padome 2016. gada 2. jūnijā iesniedza Ukraina

(Lieta C-317/16 P)

(2017/C 006/29)

Tiesvedības valoda – angļu

Lietas dalībnieki

Apelācijas sūdzības iesniedzēja: Ukraina (pārstāve – M. Kostytska, advokāte)

Pārējie lietas dalībnieki: Viktor Fedorovych Yanukovych, Eiropas Savienības Padome, Eiropas Komisija, Polijas Republika

Ar 2016. gada 5. oktobra rīkojumu Tiesa (astotā palāta) atzina apelācijas sūdzību par nepieņemamu.

Apelācijas sūdzība, ko par Vispārējās tiesas (devītā palāta) 2015. gada 11. marta rīkojumu lietā T-347/14 Yanukovych/Padome 2016. gada 2. jūnijā iesniedza Ukraina

(Lieta C-318/16 P)

(2017/C 006/30)

Tiesvedības valoda – angļu

Lietas dalībnieki

Apelācijas sūdzības iesniedzēja: Ukraina (pārstāvis – M. Kostytska, avokat)

Pārējie lietas dalībnieki: Viktor Viktorovych Yanukovych, Eiropas Savienības Padome, Eiropas Komisija

Ar 2016. gada 5. oktobra rīkojumu Tiesa (astotā palāta) apelācijas sūdzību atzina par nepieņemamu.

Apelācijas sūdzība, ko par Vispārējās tiesas (devītā palāta paplašinātā sastāvā) 2015. gada 11. marta rīkojumu lietā T-348/14 Yanukovych/Padome 2016. gada 2. jūnijā iesniedza Ukraina

(Lieta C-319/16 P)

(2017/C 006/31)

Tiesvedības valoda – angļu

Lietas dalībnieki

Apelācijas sūdzības iesniedzēja: Ukraina (pārstāve – M. Kostytska, advokāte)

Pārējie lietas dalībnieki: Oleksandr Viktorovych Yanukovych, Eiropas Savienības Padome, Eiropas Komisija

Ar 2016. gada 5. oktobra rīkojumu Tiesa (astotā palāta) atzina apelācijas sūdzību par nepieņemamu.

Apelācijas sūdzība, ko par Vispārējās tiesas (trešā palāta) 2016. gada 5. jūlija spriedumu lietā T-167/15 Bundesverband Souvenir- Geschenke – Ehrenpreise e.V./Eiropas Savienības Intelektuālā īpašuma birojs 2016. gada 13. septembrī iesniedza Bundesverband Souvenir – Geschenke – Ehrenpreise e.V.

(Lieta C-488/16 P)

(2017/C 006/32)

Tiesvedības valoda – vācu

Lietas dalībnieki

Apelācijas sūdzības iesniedzēja: Bundesverband Souvenir – Geschenke – Ehrenpreise e.V. (pārstāvis – B. Bittner, advokāts)

Pārējie lietas dalībnieki: Eiropas Savienības Intelektuālā īpašuma birojs, Freistaat Bayern

Apelācijas sūdzības iesniedzējas prasījumi:

- atcelt 2016. gada 5. jūlija spriedumu lietā T-167/15;
- atzīt par spēkā neesošu Eiropas Savienības preču zīmi Nr. 010144392 “Neuschwanstein”;
- piespriest EUIPO atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Ar pārsūdzēto spriedumu T-167/15 šādu iemeslu dēļ tiekot pārkāpts Padomes Regulas (EK) Nr. 207/2009⁽¹⁾ 7. panta 1. punkta c) apakšpunkts, 7. panta 1. punkta b) apakšpunkts un 52. panta 1. punkta b) apakšpunkts:

1. Iepriekšējās instances tiesa neesot ievērojusi, ka apzīmējums “Neuschwanstein” ir ģeogrāfiskās izcelsmes norāde. Sprieduma 27. punktā tā – savstarpēji pretrunīgi – izklāstot, ka Neišvānšteinas pils gan ir “ģeogrāfiski lokalizējama”, bet ne “ģeogrāfiska vieta”, jo vietas galvenā funkcija ir kultūras mantojuma saglabāšana, nevis suvernīpreču izgatavošana un izplatīšana vai pakalpojumu sniegšana. Tomēr, runājot par ģeogrāfiskās izcelsmes norādes absolūtu reģistrācijas atteikuma pamatu, ģeogrāfiskas vietas “galvenajai funkcijai” neesot nozīmes. Neišvānšteinas pils esot vienozīmīgi un negrozāmi lokalizējama un, pretēji Vispārējās tiesas uzskatam, atšķiroties no vienkārša muzeja, ko nosaka tajā izstādīti eksponāti, kurus – pretēji Neišvānšteinas pilij – varētu arī pārvietot citā vietā.

Attiecīgā sabiedrības daļa neveikšot pārsūdzētajā spriedumā norādīto nosaukuma analītisko izskatīšanu, aplūkojot to kā “der neue Stein des Schwans” [“jaunu gulbja klinti”], bet saistīs iztēles radīto nosaukumu vienīgi ar pasaules mērogā pazīstamo pili. Līdz ar to pārsūdzētais spriedums esot pretrunā arī Tiesas tās spriedumā lietā *Chiemsee*⁽²⁾ sniegtajām norādēm, jo attiecīgā sabiedrības daļa ar apzīmējumu “Neuschwanstein” apzīmētās preces saistīšot ar Neišvānšteinas pili kā pasaulē slaveno tūrisma centru. Līdz ar to šī vieta bez šaubām esot piemērota tam, lai ietekmētu patērētāju ieradumus ar pozitīviem priekšstatiem saistībā ar šo vietu. Tādējādi apzīmējumam kā ģeogrāfiskās izcelsmes norādei neesot spējas tikt aizsargātam. Pastāvot vispārējās intereses pasargāt pazīstamu apskates objektu nosaukumu no monopolizēšanas preču zīmju aizsardzības ceļā vismaz attiecībā uz tipiskām suvenīrprecēm, kas tiek izplatītas un tirgotas, lai atgādinātu par attiecīgiem apskates objektiem. Tomēr pārsūdzētajā spriedumā neesot tikusi veikta reģistrācijai pieteikto preču un pakalpojumu analīze saistībā ar to kā suvenīrpreču piemērotību. Tomēr tas būtu nepieciešams it īpaši tāpēc, ka strīdus preču zīme ir tikusi pieteikta attiecībā uz vispārējiem jēdzieniem, kuri ietver arī tipiskās suvernīpreces. Kā Tiesa ir uzsvērusi savā spriedumā lietā *Monaco*⁽³⁾, tas, ka šajā lietā reģistrācijas pieteikuma iesniedzēja ir *Freistaat Bayern* [Bavārijas brīvvalsts], negrozot šos principus, jo attiecībā uz valsti kā preču zīmes reģistrācijas pieteikuma iesniedzēju esot piemērojami tie paši principi kā citiem tirgus dalībniekiem.

2. Pretēji no līdzšinējās judikatūras izrietošajām norādēm, Vispārējā tiesa saistībā ar trūkstošās atšķirtspējas reģistrācijas atteikuma pamatu Regulas par Kopienas preču zīmi 7. panta 1. punkta b) apakšpunkta izpratnē esot nonākusi pie secinājuma, ka attiecīgā sabiedrības daļa ievēros, ka visas preces, kas ir apzīmētas ar “Neuschwanstein”, tiek ražotas, izplatītas vai piegādātas *Freistaats Bayern* uzraudzībā (43. punkts). Tomēr preču, kas tiek tradicionāli piedāvātas apskates objektu tuvumā un uz kurām ir norādīts to nosaukums, pircēji šajā norādē nesaskatot saikni ar apskates objekta īpašnieku un nesagaidot, ka šis īpašnieks ražo vai izplata šīs preces. Apzīmējums “Neuschwanstein” kalpojot vienīgi kā atgādinājums par viņu apskates objekta apmeklējumu un par izplatīšanas vietu. Tam, kas ir preču ražotājs, attiecīgajai sabiedrības daļai neesot nozīmes.
3. Esot jāpamatojas uz preču zīmes “Neuschwanstein” reģistrācijas pieteikuma iesniedzējas ļaunticību atbilstoši 52. panta 1. punkta b) apakšpunktam, jo attiecīgajai sabiedrības daļai un – pierādāmi – arī reģistrācijas pieteikuma iesniedzējai jau pirms strīdus ES preču zīmes reģistrācijas pieteikuma iesniegšanas esot bijis zināms, ka Neišvānšteinas pils tiešā tuvumā tiek piedāvātas dažādas preces, kas ir apzīmētas ar šī apskates objekta nosaukumu.

⁽¹⁾ Padomes 2009. gada 26. februāra Regula (EK) Nr. 207/2009 par Kopienas preču zīmi, OV L 78, 1. lpp.

⁽²⁾ ECLI:EU:C:1999:230

⁽³⁾ ECLI:EU:T:2015:16

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2016. gada 5. oktobrī iesniedza Tribunal Administrativo e Fiscal de Coimbra (Portugāle) – Superfoz – Supermercados Lda/Fazenda Pública

(Lieta C-519/16)

(2017/C 006/33)

Tiesvedības valoda – portugāļu

Iesniedzējtiesa

Tribunal Administrativo e Fiscal de Coimbra

Pamatlietas puses

Prasītāja: Superfoz – Supermercados Lda

Atbildētāja: Fazenda Pública

Prejudiciālie jautājumi

- 1) Vai 2004. gada 29. aprīļa Regulas (EK) Nr. 882/2004 ⁽¹⁾ 27. panta 10. punkts vai jebkura cita Savienības tiesību norma vai vispārējais princips, ko Eiropas Savienības Tiesa uzskata par piemērojamu, var tikt interpretēti tādējādi, ka tiem pretrunā ir valsts tiesību norma, ar kuru tiek izveidota nodeva, lai finansētu oficiālas pārtikas nekaitīguma kontroles, kas tiek uzlikta tikai pārtikas vai jaukto mazumtirdzniecības uzņēmumu īpašniekiem, lai arī ar minēto nodevu netiek finansēta neviena specifiska oficiāla kontrole, kas tiek veikta šo nodokļa maksātāju dēļ vai viņiem par labu?
- 2) Vai atbilde būtu citāda, ja tiktu paredzēts, ka tiem pašiem nodokļa maksātājiem nodevas vietā būtu jāveic finanšu iemaksas valsts iestādei, lai segtu pārtikas kvalitātes kontroļu izmaksas, kaut gan tās vienīgais mērķis ir noteikt atbildību par minēto kontroļu finansēšanu visiem pārtikas aprītē iesaistītajiem uzņēmumiem?
- 3) Vai ar iekšējo tirgu nesaderīgs valsts atbalsts, ciktāl tas rada vai draud radīt konkurences izkropļojumus, dodot priekšroku konkrētiem uzņēmumiem vai konkrētu preču ražošanai LESD 107. panta 1. punkta izpratnē, ir noteiktu saimnieciskās darbības subjektu atbrīvojums no pārtikas nekaitīguma nodevas, kas tiek uzlikta tikai noteiktiem pārtikas vai jauktajiem mazumtirdzniecības uzņēmumiem (galvenokārt lieliem pārtikas mazumtirdzniecības uzņēmumiem), un ir paredzēta, lai finansētu oficiālo kontroļu pārtikas nekaitīguma, dzīvnieku aizsardzības un veselības un augu aizsardzības un veselības jomā veikšanu, vai vismaz tad, kad minētais atbrīvojums no nodevas ir valsts atbalsts, par kuru ir jādara zināms Eiropas Komisijai LESD 108. panta 3. punkta izpratnē?
- 4) Vai Eiropas Savienības tiesību principiem, galvenokārt vienlīdzības, nediskriminācijas, konkurences (tostarp “atgriezeniskās diskriminācijas” aizlieguma) principiem un darījumdarbības brīvībai pretrunā ir valsts tiesību norma, ar kuru:
 - a. pienākums maksāt [PNNM] ir uzlikts tikai lieliem pārtikas mazumtirdzniecības uzņēmumiem?
 - b. no [PNNM] piemērošanas jomas ir izslēgti uzņēmumi vai mikrouzņēmumi, kuru tirdzniecības platība ir mazāka nekā 2 000 m², kas nav iekļauti grupā vai nepieder uzņēmumam, kurš izmanto vienu vai vairākas preču zīmes un kuram kopējā valsts līmenī piederošā tirdzniecības platība ir vienāda vai lielāka nekā 6 000 m²?

⁽¹⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes 2004. gada 29. aprīļa Regula (EK) Nr. 882/2004 par oficiālo kontroli, ko veic, lai nodrošinātu atbilstības pārbaudi saistībā ar dzīvnieku barības un pārtikas aprites tiesību aktiem un dzīvnieku veselības un dzīvnieku labturības noteikumiem (OV 2004, L 165, 1. lpp.).

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2016. gada 18. oktobrī iesniedza Lietuvas Aukščāusiasis Teismas (Lietuva) – Šiauliu regiono atlieku tvarkymo centras/UAB “Specializuotas transportas”

(Lieta C-531/16)

(2017/C 006/34)

Tiesvedības valoda – lietuviešu

Iesniedzējtiesa

Lietuvas Aukščāusiasis Teismas

Pamatlietas puses

Prasītāja: Šiauliu regiono atlieku tvarkymo centras

Atbildētāja: UAB “Specializuotas transportas”

Prejudiciālie jautājumi

1) Vai Līguma par Eiropas Savienības darbību 45. un 56. pantā nostiprinātās personu brīva pārvietošanās un pakalpojumu sniegšanas brīvība, Direktīvas 2004/18⁽¹⁾ 2. pantā noteiktie pretendentu vienlīdzības princips un pārskatāmības princips, kā arī no tiem izrietošais brīvas un godīgas uzņēmēju konkurences princips (kopā vai atsevišķi, tomēr neaprobežojoties ar šīm normām) ir jāsaprot un jāinterpretē tādējādi, ka,

ja savstarpēji saistīti pretendenti – kuru ekonomiskās, vadības, finanšu vai citas saites objektīvi var radīt šaubas par neatkarību un konfidencialas informācijas aizsardzību un/vai var radīt priekšnoteikumus (potenciālu iespēju), ka šiem uzņēmumiem to dēļ būs priekšrocības salīdzinājumā ar citiem pakalpojumu sniedzējiem – tajā pašā publiskā iepirkuma konkursā tādēļ ir nolēmuši iesniegt atsevišķus (patstāvīgus) piedāvājumus, katrā ziņā – neatkarīgi no tā, vai valsts publisko iepirkumu tiesiskajā regulējumā tāds pienākums tiem konkrēti ir nostiprināts vai nav – ir jāatklāj līgumslēdzējai iestādei šīs saites, pat ja šī iestāde to atsevišķi nejautā?

2) Ja atbilde uz pirmo jautājumu:

a) būtu apstiprinoša (t.i., pretendentiem katrā ziņā ir jāatklāj līgumslēdzējai iestādei savas saites), vai tādā gadījumā apstākļi, ka šis pienākums nav izpildīts vai ir izpildīts neatbilstoši, ir pietiekams, lai līgumslēdzēja iestāde atzītu un pārsūdzības iestāde (tiesa) nolemtu, ka savstarpēji saistīti pretendenti, kas atsevišķi iesnieguši piedāvājumus tajā pašā publiskā iepirkuma konkursā, piedalās tajā, reāli nekonkurējami (fiktīvi)?

b) būtu noliedzosa (t.i., pretendentiem nav nekāda – tiesību aktos vai iepirkuma noteikumos paredzēta – papildu pienākuma atklāt savas saites), vai tādā gadījumā šādu savstarpēji saistītu uzņēmēju dalības un no tā izrietošo seku risks ir jāuzņemas līgumslēdzējai iestādei, ja tā publiskā iepirkuma dokumentos tādu dalībnieku pienākumu nav norādījusi?

3) Neatkarīgi no atbildes uz pirmo jautājumu un ņemot vērā Tiesas spriedumu *eVigilo* [lieta C-538/13], – vai pirmajā jautājumā norādītās tiesību normas un Direktīvas 89/665⁽²⁾ 1. panta 1. punkta trešā daļa, kā arī šīs direktīvas 2. panta 1. punkta b) apakšpunkts (kopā vai atsevišķi, bet neaprobežojoties ar šīm normām) ir jāsaprot un jāinterpretē tādējādi, ka:

a) ja publiskā iepirkuma procedūras laikā līgumslēdzējai iestādei jebkādā veidā kļūst skaidrs, ka starp konkursa dalībniekiem pastāv būtiskas savstarpējas saites (saikne), tai, neatkarīgi no sava vērtējuma par šo faktu un/vai citiem apstākļiem (piem., pretendentu piedāvājumu formālās vai saturiskās atšķirības, pretendentu publiska solījuma godīgi konkurēt ar citiem dalībniekiem u. tml.), ir atsevišķi jāvēršas pie saistītajiem konkursa dalībniekiem un jālūdz tiem paskaidrot, vai un kā to personiskais stāvoklis ir saderīgs ar brīvu un godīgu konkurenci starp pretendentiem?

- b) ja līgumslēdzējai iestādei ir šāds pienākums, bet tā to nepilda, – vai tiesai tas ir pietiekams pamats atzīt par prettiesiskām līgumslēdzējas iestādes darbības, jo ar tām nav nodrošināta procedūru pārskatāmība un objektivitāte, ja līgumslēdzēja iestāde nepieprasa prasītājam un pēc savas ierosmes nelemj par iespējamo savstarpēji saistīto personu personiskā stāvokļa ietekmi uz konkursa rezultātiem?
- 4) Vai trešajā jautājumā norādītās tiesību normas un Līguma par Eiropas Savienības darbību 101. panta 1. punkts (kopā vai atsevišķi, bet neaprobežojoties ar šīm normām), ņemot vērā Tiesas spriedumus *EVigilo* [lieta C-538/13], *Eturas* [u. c.] [lieta C-74/14] un *VM Remonts* [lieta C-542/14], ir jāsaprot un jāinterpretē tādējādi, ka:
- a) ja pretendente (prasītāja) bija uzzinājusi par vienas no saistīto publiskā iepirkuma konkursa dalībnieču (pretendentes A) zemākās cenas piedāvājuma noraidīšanu un citas (pretendentes B) atzīšanu par iepirkumā izraudzīto pretendentu, tāpat ņemot vērā citus ar šīm pretendentiem un to dalību iepirkumā saistītos apstākļus (ka pretendenti A un B valdes locekļi ir identiski, ka tām ir tas pats mātesuzņēmums, kurš konkursā nepiedalījās; apstākļi, ka pretendentes A un B līgumslēdzējai iestādei neatklāja savas saiknes un atsevišķi nesniedza papildu paskaidrojumus par tām, inter alia, jo tas netika jautāts; ka pretendente A piedāvājumā sniedza pretrunīgus datus par piedāvāto transportlīdzekļu (atkritumu savākšanas automobiļu) atbilstību Konkursa noteikumam EURO V, ka šī pretendente, iesniegusi zemākās cenas piedāvājumu, kas konstatēto trūkumu dēļ tika noraidīts, pirmkārt, šo līgumslēdzējas iestādes lēmumu nav pārsūdzējusi, un, otrkārt, par pirmās instances tiesas spriedumu ir iesniegusi apelācijas sūdzību, kurā inter alia ir [apstrīdējusi] sava piedāvājuma noraidīšanas tiesiskumu; u. c.), un, tā kā visu šo apstākļu dēļ līgumslēdzēja iestāde neveica nekādas darbības, – vai šī informācija vien ir pietiekama, lai pamatotu pārsūdzības iestādei izteikto prasību atzīt par prettiesiskām līgumslēdzējas iestādes darbības, ar kurām nav nodrošināta procedūru pārskatāmība un objektivitāte, prasītājam papildus neprasot konkrēti pierādīt pretendēšu A un B negodīgo rīcību?
- b) pretendentes A un B to, ka tās ir reāli un godīgi sacentušās publiskā iepirkuma konkursā, līgumslēdzējai iestādei nav pierādījušas tikai tādēļ, ka pretendente B ir brīvprātīgi iesniegusi godīgas dalības deklarāciju, šī pretendente ir ieviesusi kvalitātes vadības standartus dalībai publiskajos iepirkumos, bez tam šo dalībnieču piedāvājumu forma un saturs nav identiski?
- 5) Vai tajā pašā konkursā, kura vērtība atbilst starptautiska iepirkuma vērtībai un kurā piedāvājumus iesniegušās līgumslēdzējas iestādes atrašanās vieta un pakalpojumu sniegšanas vieta nav sevišķi tālu no citas dalībvalsts (Latvijas Republikas), savstarpēji saistītu uzņēmēju (tiem abiem ir viens mātesuzņēmums), kuri [konkursā] piedalās atsevišķi, darbības, inter alia ņemot vērā to, ka viens no šiem uzņēmējiem ir brīvprātīgi iesniedzis godīgas konkurēšanas deklarāciju, principā var tikt vērtētas saskaņā ar Līguma par Eiropas Savienības darbību 101. panta normām un Tiesas judikatūru, kurā tās interpretētas?

⁽¹⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes 2004. gada 31. marta Direktīva 2004/18/EK par to, kā koordinēt būvdarbu valsts līgumu, piegādes valsts līgumu un pakalpojumu valsts līgumu slēgšanas tiesību piešķiršanas procedūru, OV L 134, Īpašais izdevums latviešu valodā, 6. nod., 7. sēj., 132. lpp.

⁽²⁾ Padomes 1989. gada 21. decembra Direktīvas 89/665/EEK par to normatīvo un administratīvo aktu koordinēšanu, kuri attiecas uz izskatīšanas procedūru piemērošanu, piešķirot piegādes un uzņēmuma līgumus valsts vajadzībām, OV L 395, 1989., Īpašais izdevums latviešu valodā, 6. nod., 1. sēj., 246. lpp.

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2016. gada 18. oktobrī iesniedza Lietuvos vyriausiasis administracinis teismas (Lietuva) – Valstybinė mokesčių inspekcija prie Lietuvos Respublikos finansų ministerijos/AB SEB bankas

(Lieta C-532/16)

(2017/C 006/35)

Tiesvedības valoda – lietuviešu

Iesniedzējtiesa

Lietuvos vyriausiasis administracinis teismas

Pamatlietas puses

Prasītāja: Valstybinė mokesčių inspekcija prie Lietuvos Respublikos finansų ministerijos

Otra lietas dalībniece: AB SEB bankas

Prejudiciālie jautājumi

- 1) Vai Padomes 2006. gada 28. novembra Direktīvas 2006/112/EK⁽¹⁾ par kopējo pievienotās vērtības nodokļa sistēmu 184.–186. pants apstākļos, kādi ir radušies šajā lietā, ir jāinterpretē tādējādi, ka Direktīvā 2006/112 noteiktais atskaitījuma koriģēšanas mehānisms nav piemērojams tajos gadījumos, kuros vispār nevarēja veikt sākotnējo pievienotās vērtības nodokļa (PVN) atskaitījumu, jo tas bija no nodokļa atbrīvots darījums par zemes piegādi?
- 2) Vai atbildei uz pirmo jautājumu ir svarīgi tas, ka (1) sākotnējo PVN atskaitījumu par zemes gabalu pirkumu piemēroja tādēļ, ka tāda bija nodokļu iestādes prakse, atbilstoši kurai atbilstošā piegāde tika kļūdaini uzskatīta par apbūves zemes piegādi, kurai ir piemērojams PVN, kas ir paredzēts Direktīvas 2006/112 12. panta 1. punkta b) apakšpunktā, un/vai (2) zemes piegādātājs pēc pircēja izdarītā sākotnējā atskaitījuma viņam izdeva PVN rēķinu, kurā ir koriģēta sākotnējā rēķinā norādītā (atsevišķā) PVN summa?
- 3) Apstiprinošas atbildes uz pirmo jautājumu gadījumā, vai tādos apstākļos kā pamatlietā Direktīvas 2006/112 184. un/vai 185. pants ir jāinterpretē tādējādi, ka, tā kā pirmais atskaitījums nebija iespējams, jo atbilstošajam darījumam nebija piemērojams PVN, ir jāpieņem, ka nodokļu maksātāja pienākums koriģēt šo atskaitījumu radās uzreiz, vai arī tikai tad, kad izrādījās, ka sākotnējais atskaitījums nebija iespējams?
- 4) Apstiprinošas atbildes uz pirmo jautājumu gadījumā, vai tādos apstākļos kā pamatlietā Direktīva 2006/112 un it īpaši tās 179., 184.–186. un 250. pants ir jāinterpretē tādējādi, ka atskaitāmā PVN priekšnodokļa koriģētā summa ir jāatskaita no tā taksācijas perioda, kurā radās nodokļu maksātāja pienākums un/vai tiesības koriģēt sākotnējo atskaitījumu?

⁽¹⁾ OV L 347, 1. lpp.

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2016. gada 25. oktobrī iesniedza Lietuvos vyriausiasis administracinis teismas (Lietuva) – UAB “Spika”, AB “Senoji Baltija”, UAB “Stekutis”, UAB “Prekybos namai Aistra”/Žuvininkystės tarnyba prie Lietuvos Respublikos žemės ūkio ministerijos

(Lieta C-540/16)

(2017/C 006/36)

Tiesvedības valoda – lietuviešu

Iesniedzējtiesa

Lietuvos vyriausiasis administracinis teismas

Pamatlietas puses

Prasītāji: UAB “Spika”, AB “Senoji Baltija”, UAB “Stekutis”, UAB “Prekybos namai Aistra”

Atbildētāja: Žuvininkystės tarnyba prie Lietuvos Respublikos žemės ūkio ministerijos

Parejās lietas dalībnieces: Lietuvos Respublikos žemės ūkio ministrija, BUAB “Sedija”, UAB “Starkis”, UAB “Baltijos šprotai”, UAB “Ramsun”, AB “Laivitė”, UAB “Baltlanta”, UAB “Strimelė”, V. Malinausko gamybinė-komercinė firma “Stilma”, UAB “Banginis”, UAB “Monistico”, UAB “Rikneda”, UAB “Baltijos jūra”, UAB “Grinvita”, BUAB “Baltijos žuvis”

Prejudiciālais jautājums

Vai Eiropas Parlamenta un Padomes 2013. gada 11. decembra Regulas (ES) Nr. 1380/2013⁽¹⁾ par kopējo zivsaimniecības politiku un ar ko groza Padomes Regulas (EK) Nr. 1954/2003 un (EK) Nr. 1224/2009 un atceļ Padomes Regulas (EK) Nr. 2371/2002 un (EK) Nr. 639/2004 un Padomes Lēmumu 2004/585/EK, 17. pants un 2. panta 5. punkta c) apakšpunkts, ņemot vērā Eiropas Savienības Pamattiesību hartas 16. un 20. pantu, ir interpretējami tādējādi, ka dalībvalstij, izmantojot 16. panta 6. punktā paredzēto rīcības brīvību, ir aizliegts izvēlēties tādu tai piešķirto zvejas kvotu sadalīšanas metodi, ar kuru paredz nevienlīdzīgus konkurences nosacījumus šīs nozares saimnieciskās darbības subjektiem attiecībā uz lielāku zvejas iespēju apjomu, pat ja šī metode ir balstīta uz skaidru un objektīvu kritēriju?

⁽¹⁾ OV L 354, 22. lpp.

Prasība, kas celta 2016. gada 25. oktobrī – Eiropas Komisija/Dānijas Karaliste

(Lieta C-541/16)

(2017/C 006/37)

Tiesvedības valoda – dāņu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Eiropas Komisija (pārstāvji – L. Grønfeldt un J. Hottiaux)

Atbildētāja: Dānijas Karaliste

Prasītājas prasījumi:

- atzīt, ka Dānijas Karaliste nav izpildījusi Regulas (EK) Nr. 1072/2009⁽¹⁾ par kopīgiem noteikumiem attiecībā uz piekļuvi starptautisko kravas autopārvadājumu tirgum 2. panta 6. punktā paredzētos pienākumus;
- piespriest Dānijas Karalistei atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

- Komisija apgalvo, ka Regulas (EK) Nr. 1072/2009 8. panta 2. punkts reglamentē tikai to, kā kravas pārvadātāji var veikt kabotāžas pārvadājumus atbilstoši šā panta noteikumiem. Šajā tiesību normā nav paredzēts maksimālais iekraušanas un/vai izkraušanas vietu skaits viena kabotāžas pārvadājuma ietvaros. Augstākais trīs kabotāžas pārvadājumu ierobežojums nenozīmē, ka kabotāžas pārvadājumam ir jāietver noteikts iekraušanas un/vai izkraušanas vietu skaits.
- Saskaņā ar Dānijas noteikumiem kabotāžu var veidot vai nu iekraušanas vietu skaits, vai izkraušanas vietu skaits, nevis abi. Dānijas noteikumos ir aizliegts ārvalstu kravas pārvadātājiem veikt kabotāžas pārvadājumus, ko veido vairākas iekraušanas un izkraušanas vietas, un tas ir ierobežojums tam, kā atbilstoši Regulai (EK) Nr. 1072/2009 šie kravas pārvadātāji var veikt kabotāžas pārvadājumus Dānijā.

⁽¹⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes 2009. gada 21. oktobra Regula (EK) Nr. 1072/2009 par kopīgiem noteikumiem attiecībā uz piekļuvi starptautisko kravas autopārvadājumu tirgum (OV 2009, L 300, 72. lpp.).

Prasība, kas celta 2016. gada 27. oktobrī – Eiropas Komisija/Vācijas Federatīvā Republika**(Lieta C-543/16)**

(2017/C 006/38)

Tiesvedības valoda – vācu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Eiropas Komisija (pārstāvji – C. Hermes, E. Manhaeve)

Atbildētāja: Vācijas Federatīvā Republika

Prasītājas prasījumi:

- atzīt, ka, neveikdama papildu pasākumus vai pastiprinātas darbības, tiklīdz kļuvis zināms, ka pasākumi atbilstoši rīcības programmai Direktīvas mērķu sasniegšanai nav pietiekami, un nepārstrādādama rīcības programmu, lai to saskaņotu ar saistošajām prasībām II un III pielikumā, Vācijas Federatīvā Republika nav izpildījusi Padomes 1991. gada 12. decembra Direktīvas 91/676/EEK⁽¹⁾ attiecībā uz ūdeņu aizsardzību pret piesārņojumu, ko rada lauksaimnieciskas izcelsmes nitrāti, 5. panta 5. un 7. punktā, lasot tos kopā ar tās II un III pielikumu, paredzētos pienākumus;
- piespriest Vācijas Federatīvajai Republikai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Vācijas Federatīvā Republika pārkāpjot 5. panta 5. punktu, jo tā nav veikusi papildu pasākumus vai pastiprinātas darbības, lai arī vēlākais līdz ar Direktīvas 10. pantā paredzētā Vācijas piektā ziņojuma iesniegšanu par 2008.–2011. gada laikposmu 2012. gada 4. jūlijā kļuva skaidrs, ka ar Vācijas rīcības programmā paredzētajiem pasākumiem nepietiek, lai sasniegtu Direktīvas mērķus.

Turklāt Vācijas Federatīvā Republika pārkāpjot Direktīvas 5. panta 7. punktu, ciktāl tā nav pārskatījusi rīcības programmu, lai arī tas bijis vajadzīgs, ņemot vērā iepriekš minētajā 2012. gada 4. jūlija ziņojumā aprakstīto situāciju. Šajā ziņā Vācijas Federatīvajai Republikai katrā ziņā esot bijis jāveic pasākumi, kas pilnīgi un kārtīgi atbilst Direktīvas 5. panta 3. un 4. punkta kopsakarā ar tās II un III pielikumu paredzētajām prasībām pēc būtības.

Atbilstoši spēkā esošajam Vācijas tiesiskajam regulējumam tā tas nav, jo:

- attiecībā uz līdzsvarotas mēslošanas principu tajā ir iekļauts mēslošanas līdzekļu aprēķins, kas faktiski neatbilst dažādo kultūru barības vielu vajadzībām, prasībām dažādos augsnes klimatiskos apgabalos un prasībai ievērot mēslošanas ietekmi uz ūdens aizsardzību, un pieļaujot barības vielu pārsniegšanu katrā saimniecībā līdz 60 kilogramiem slāpekļa uz hektāru gadā (skat. Direktīvas III pielikuma 1. punkta 3. apakšpunktu);
- tajā ir paredzēts izņēmums “Festmist ohne Geflügelkot [cietie kūtsmēsli bez mājputnu mēsliem]” attiecībā uz aizlieguma periodiem, nav paredzēta atšķirība atkarībā no augsnes klimatiskā apgabala, mēslošanas līdzekļa veida, mēslošanas procesa un citiem vides faktoriem un tikai paredzēts divarpus līdz trīs mēnešus ilgs aizlieguma periods (skat. Direktīvas III pielikuma 1. punkta 1. apakšpunktu un II pielikuma A punkta 1. apakšpunktu);
- attiecībā uz paredzēto kūtsmēsļu glabātuvju ietilpību tajā ir paredzēta uzglabāšanas jauda, kas ir balstīta uz īsu aizlieguma periodu, un – izņemot Berlīnes, Saksijas un Tīringes noteikumus – attiecas tikai uz šķidru kūtsmēsļu uzglabāšanu (skat. Direktīvas II pielikuma A punkta 5. apakšpunktu);
- tajā ar noteiktiem nosacījumiem mēslojuma iestrādāšana pļavās un lauku zālē ir atļauta ar robežvērtību 230 kg slāpekļa uz hektāru gadā (skat. Direktīvas III pielikuma 2. punkta 1. apakšpunktu);

- attiecībā uz mēslojuma iestrādāšanu zemē stāvās nogāzēs tajā ir paredzēti izņēmumi attiecībā uz cietajiem kūtsmēsliem, izņemot mājputnu mēslus, šajos gadījumos mēslošanas līdzekļiem ar augstu slāpekļa saturu ierobežojumi ir paredzēti tikai, sākot ar vairāk nekā 10 % slīpumu, un aizliegums šajos gadījumos ir paredzēts tikai attālumā līdz trim metriem no ūdens augšējās malas aizsprosta un tādējādi ir paredzētas vairākas atkāpes no atbilstošajiem zinātniskajiem pētījumiem (skat. Direktīvas II pielikuma A punkta 2. apakšpunktu un III pielikuma 1. punkta 3. apakšpunkta a) daļu);
- mēslojumu izstrāde ir aizliegta tikai tad, ja sniega segums pārsniedz piecus centimetrus un ka “zeme ilgstoši ir sasalusi un dienas laikā neatsalst” (skat. Direktīvas II pielikuma A punkta 3. apakšpunktu un III pielikuma 1. punkta 3. apakšpunkta a) un b) daļu).

Vācijas valdības regulārās norādes par to, ka ir plānots noteikumus par mēslošanu izdarīt grozījumus, neatspēko konstatētos Direktīvas 5. panta 5. un 7. punkta pārkāpumus. Proti, attiecīgie noteikumi neesot stājušies spēkā nedz pirms 2014. gada 11. septembra argumentētajā atzinumā norādītā termiņa beigām, ne arī pēc tam.

(¹) OV L 375, 1. lpp.

VISPĀRĒJĀ TIESA

Vispārējās tiesas 2016. gada 9. novembra spriedums – Birkenstock Sales/EUIPO (Viļņotu krustojošos līniju raksta attēls)

(Lieta T-579/14) ⁽¹⁾

Eiropas Savienības preču zīme — Starptautiska reģistrācija, ko attiecinā uz Eiropas Savienību — Grafiska preču zīme, kas attēlo viļņotu krustojošos līniju rakstu — Absolūts atteikuma pamats — Atšķirtspēja — Regulas (EK) Nr. 207/2009 7. panta 1. punkta b) apakšpunkts — Virsmas attēls — Virsmas attēla izmantošana uz preces iepakojuma

(2017/C 006/39)

Tiesvedības valoda – vācu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Birkenstock Sales GmbH (Fetelsosa, Vācija) (pārstāvji – C. Menebröcker un V. Töbelmann, advokāti)

Atbildētājs: Eiropas Savienības Intelektuālā īpašuma birojs (pārstāvji – sākotnēji G. Schneider un D. Walicka, vēlāk D. Walicka)

Priekšmets

Prasība par EUIPO Apelācijas pirmās padomes 2014. gada 15. maija lēmumu lietā R 1952/2013-1 attiecībā uz grafiskas preču zīmes, kas attēlo viļņotu krustojošos līniju rakstu, starptautisku reģistrāciju, ko attiecinā uz Eiropas Savienību

Rezolutīvā daļa:

- 1) atcelt Eiropas Savienības Intelektuālā īpašuma biroja (EUIPO) Apelācijas pirmās padomes 2014. gada 15. maija lēmumu lietā R 1952/2013-1 attiecībā uz šādām precēm: “mākslīgie orgāni, acis un zobi”, “šuvju materiāls; ķirurģisks šuvju materiāls” un “dzīvnieku ādas, kažokādas”;
- 2) pārējā daļā prasību noraidīt;
- 3) Birkenstock Sales GmbH sedz savus tiesāšanās izdevumus, kā arī atlīdzina pusi no EUIPO tiesāšanās izdevumiem. EUIPO sedz pusi no saviem tiesāšanās izdevumiem.

⁽¹⁾ OV C 351, 6.10.2014.

Vispārējās tiesas 2016. gada 10. novembra spriedums – Polo Club/EUIPO – Lifestyle Equities (“POLO CLUB SAINT-TROPEZ HARAS DE GASSIN”)

(Lieta T-67/15) ⁽¹⁾

Eiropas Savienības preču zīme — Iebildumus process — Eiropas Savienības grafiskas preču zīmes “POLO CLUB SAINT-TROPEZ HARAS DE GASSIN” reģistrācijas pieteikums — Agrākas Eiropas Savienības grafiskas preču zīmes “BEVERLY HILLS POLO CLUB” — Relatīvs atteikuma pamats — Sajaukšanas iespēja — Regulas (EK) Nr. 207/2009 8. panta 1. punkta b) apakšpunkts — Papildu pierādījumu iesniegšana — Ar Regulas Nr. 207/2009 76. panta 2. punktu piešķirtā rīcības brīvība — Lietas daļēja nodošana atpakaļ Iebildumu nodaļai — Regulas Nr. 207/2009 64. panta 1. un 2. punkts

(2017/C 006/40)

Tiesvedības valoda – angļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Polo Club (Gassin, Francija) (pārstāvis – D. Masson, advokāts)

Atbildētājs: Eiropas Savienības Intelektuālā īpašuma birojs (EUIPO) (pārstāvji – sākotnēji V. Melgar un H. Kunz, vēlāk – H. O'Neil)

Otra procesa EUIPO Apelācijas padomē dalībniece, persona, kas iestājusies lietā Vispārējā tiesā: Lifestyle Equities CV (Amsterdama, Nīderlande) (pārstāvji – D. Russo un V. Wellens, advokāti)

Priekšmets

Prasība par EUIPO Apelācijas piektās padomes 2014. gada 21. novembra lēmumu lietā R 1882/2013-5 attiecībā uz iebildumu procesu starp Lifestyle Equities un Polo Club

Rezolutīvā daļa:

- 1) prasību noraidīt;
- 2) Polo Club atlīdzina šajā tiesvedībā radušos tiesāšanās izdevumus.

⁽¹⁾ OV C 118, 13.4.2015.

Vispārējās tiesas 2016. gada 9. novembra spriedums – Trivisio Prototyping/Komisija

(Lieta T-184/15) ⁽¹⁾

Finanšu atbalsts — Sestā pamatprogramma pētniecības, tehnoloģiju attīstības un demonstrējumu pasākumiem — Līgumi par projektiem ULTRA, CINESPACE un IMPROVE — Prasības daļēja pārkvalificēšana — Lēmums, kas ir izpildes rīkojums — LESD 299. pants — Šķēršļklauzula — Pielaujamās izmaksas — Piešķirto līdzekļu atmaksāšana

(2017/C 006/41)

Tiesvedības valoda – vācu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Trivisio Prototyping GmbH (Trīre, Vācija) (pārstāvji – sākotnēji A. Bartosch un A. Böhlke, vēlāk A. Böhlke, advokāti)

Atbildētāja: Eiropas Komisija (pārstāvji – S. Delaude un F. Moro, pārstāvji, kuriem palīdz R. van der Hout un S. Blazek, advokāti)

Priekšmets

Pirmkārt, prasība atbilstoši LESD 263. pantam atcelt Komisijas 2015. gada 2. februāra Lēmumu C(2015) 633, final, par summas EUR 385 112,19 apmērā, pieskaitot procentus, atgūšanu, un, otrkārt, prasība atbilstoši LESD 272. pantam konstatēt, ka Trivisio Prototyping nav parādsaistību pret Komisiju

Rezolutīvā daļa:

- 1) prasību noraidīt;
- 2) Trivisio Prototyping sedz savus, kā arī atlīdzina Eiropas Komisijas tiesāšanās izdevumus.

⁽¹⁾ OV C 262, 10.8.2015.

Vispārējās tiesas 2016. gada 9. novembra spriedums – *Smarter Travel Media/EUIPO* (“SMARTER TRAVEL”)

(Lieta T-290/15) ⁽¹⁾

Eiropas Savienības preču zīme — Eiropas Savienības grafiskas preču zīmes “SMARTER TRAVEL” reģistrācijas pieteikums — Absolūti atteikuma pamati — Aprakstošs raksturs — Atšķirtspējas neesamība — Regulas (EK) Nr. 207/2009 7. panta 1. punkta b) un c) apakšpunkts un 2. punkts — Vienlīdzīga attieksme

(2017/C 006/42)

Tiesvedības valoda – angļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: *Smarter Travel Media LLC* (Bostona, Masačūsetsa, Amerikas Savienotās Valstis) (pārstāvis – P. Olson, advokāts)

Atbildētājs: Eiropas Savienības Intelektuālā īpašuma birojs (pārstāvis – L. Rampini)

Priekšmets

Prasība par *EUIPO* Apelācijas otrās padomes 2015. gada 20. marta lēmumu lietā R 1986/2014-2 attiecībā uz pieteikumu grafisku apzīmējumu “SMARTER TRAVEL” reģistrēt kā Eiropas Savienības preču zīmi

Rezolutīvā daļa:

- 1) prasību noraidīt;
- 2) *Smarter Travel Media LLC* atlīdzina tiesāšanās izdevumus.

⁽¹⁾ OV C 262, 10.8.2015.

Vispārējās tiesas 2016. gada 17. novembra spriedums – *Vince/EUIPO* (“ELECTRIC HIGHWAY”)

(Lieta T-315/15) ⁽¹⁾

Eiropas Savienības preču zīme — Eiropas Savienības vārdiskas preču zīmes “ELECTRIC HIGHWAY” reģistrācijas pieteikums — Absolūti atteikuma pamati — Aprakstošs raksturs — Atšķirtspējas neesamība — Regulas (EK) Nr. 207/2009 7. panta 1. punkta b) un c) apakšpunkts

(2017/C 006/43)

Tiesvedības valoda – angļu

Lietas dalībnieki

Prasītājs: *Dale Vince* (Stroud, Apvienotā Karaliste) (pārstāvis – B. Longstaff, barrister)

Atbildētājs: Eiropas Savienības Intelektuālā īpašuma birojs (pārstāvis – S. Bonne)

Priekšmets

Prasība par *EUIPO* Apelācijas piektās padomes 2015. gada 3. marta lēmumu lietā R 1442/2014-5 attiecībā uz pieteikumu reģistrēt vārdsīku apzīmējumu “ELECTRIC HIGHWAY” kā Eiropas Savienības preču zīmi

Rezolutīvā daļa:

- 1) prasību noraidīt;

2) Dale Vince atļūdzina tiesāšanās izdevumus.

⁽¹⁾ OV C 406, 7.12.2015.

Vispārējās tiesas 2016. gada 8. novembra spriedums – For Tune/EUIPO – Gastwerk Hotel Hamburg (“fortune”)

(Lieta T-579/15) ⁽¹⁾

Eiropas Savienības preču zīme — Iebildumu process — Eiropas Savienības grafiskas preču zīmes “fortune” reģistrācijas pieteikums — Agrāka Vācijas vārdiska preču zīme “FORTUNE-HOTELS” — Relatīvs atteikuma pamats — Sajaukšanas iespēja — Regulas (EK) Nr. 207/2009 8. panta 1. punkta b) apakšpunkts

(2017/C 006/44)

Tiesvedības valoda – angļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: For Tune sp. z o.o. (Varšava, Polija) (pārstāvis – K. Popławska, advokāts)

Atbildētājs: Eiropas Savienības Intelektuālā īpašuma birojs (pārstāvis – L. Rampini)

Otra procesa EUIPO Apelācijas padomē dalībiece: Gastwerk Hotel Hamburg GmbH & Co. KG (Hamburga, Vācija)

Priekšmets

Prasība par EUIPO Apelācijas padomes 2015. gada 7. augusta lēmumu lietā R 2808/2014-5 attiecībā uz iebildumu procesu starp Gastwerk Hotel Hamburg un For Tune

Rezolutīvā daļa:

- 1) prasību noraidīt;
- 2) For Tune sp. z o.o. atļūdzina tiesāšanās izdevumus.

⁽¹⁾ OV C 398, 30.11.2015.

Vispārējās tiesas 2016. gada 17. novembra spriedums – Fedtke/EESK

(Lieta T-157/16 P) ⁽¹⁾

Apelācija — Civildienests — Ierēdņi — Apstiprinošs akts — Jauni un būtiski fakti — Pierādīšanas pienākums

(2017/C 006/45)

Tiesvedības valoda – franču

Lietas dalībnieki

Apelācijas sūdzības iesniedzēja: Ingrid Fedtke (Wezembeek-Oppem, Beļģija) (pārstāvis – M.-A. Lucas, advokāts)

Otra lietas dalībiece: Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komiteja (EESK) (pārstāvji – M. Pascua Mateo, K. Gambino, X. Chamodraka, A. Carvajal un L. Camarena Januzec, pārstāvji, kuriem palīdz B. Wägenbaur, advokāts)

Priekšmets

Apelācijas sūdzība par Eiropas Savienības Civildienesta tiesas (otrā palāta) 2016. gada 5. februāra rīkojumu lietā *Fedtke/EESK* (F-107/15, EU:F:2016:15), kurā ir lūgts atcelt šo rīkojumu

Rezolutīvā daļa:

- 1) atcelt Eiropas Savienības Civildienesta tiesas (otrā palāta) 2016. gada 5. februāra rīkojumu lietā *Fedtke/EESK* (F-107/15);
- 2) nodot lietu citai Vispārējās tiesas palātai, nevis tai, kas ir izskatījusi šo apelācijas sūdzību;
- 3) lēmuma par tiesāšanās uzdevumiem pieņemšanu atlikt.

⁽¹⁾ OV C 191, 30.5.2016.

Vispārējās tiesas 2016. gada 9. novembra rīkojums – Biofa/Komisija

(Lieta T-746/15) ⁽¹⁾

Prasība atcelt tiesību aktu — Augu aizsardzības līdzekļi — Īstenošanas regula (ES) 2015/2069 — Pamatvielas nātrija hidroģēnkarbonāta apstiprināšana — Tieša skārums neesamība — Nepieņemamība

(2017/C 006/46)

Tiesvedības valoda – vācu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: *Biofa AG* (Minsingena, Vācija) (pārstāvji – sākotnēji *C. Stallberg* un *S. Knoblich*, vēlāk *C. Stallberg*, *avocats*)

Atbildētāja: Eiropas Komisija (pārstāvji – *P. Ondrůšek*, *G. von Rintelen* un *F. Moro*)

Priekšmets

Prasība, kas celta atbilstoši LESD 263. pantam, lūdzot atcelt Komisijas 2015. gada 17. novembra Īstenošanas regulu (ES) 2015/2069, ar ko saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (EK) Nr. 1107/2009 par augu aizsardzības līdzekļu laišanu tirgū apstiprina pamatvielu nātrija hidroģēnkarbonātu un groza Komisijas Īstenošanas regulas (ES) Nr. 540/2011 pielikumu (OV 2015, L 301, 42. lpp.)

Rezolutīvā daļa:

- 1) prasību noraidīt kā nepieņemamu,
- 2) nav jālemj par Dānijas Karalistes pieteikumu par iestāšanos lietā;
- 3) *Biofa AG* atlīdzina tiesāšanās izdevumus, tostarp izdevumus, kuri saistīti ar pagaidu noregulējuma tiesvedību;
- 4) Dānijas Karaliste sedz savus tiesāšanās izdevumus, kuri saistīti ar pieteikumu par iestāšanos lietā.

⁽¹⁾ OV C 59, 15.2.2016.

Vispārējās tiesas 2016. gada 7. oktobra rīkojums – Slovēnija/Komisija**(Lieta T-12/16) ⁽¹⁾****ELGF un ELFLA — No finansējuma izslēgti izdevumi — Slovēnijas izdevumi — Īstenošanas lēmuma (ES) 2016/1059 pieņemšana — Tiesvedības izbeigšana pirms sprieduma taisīšanas**

(2017/C 006/47)

Tiesvedības valoda – slovēņu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Slovēnijas Republika (pārstāvis – L. Bembič)

Atbildētāja: Eiropas Komisija (pārstāvji – B. Rous Demiri un D. Triantafyllou)

Priekšmets

Prasība, kas pamatota ar LESD 263. pantu, par Komisijas 2015. gada 13. novembra Īstenošanas lēmuma (ES) 2016/1059, ar ko no Eiropas Savienības finansējuma izslēdz konkrētus dalībvalstu izdevumus, kurus tās attiecinājušas uz Eiropas Lauksaimniecības garantiju fondu (ELGF) un uz Eiropas Lauksaimniecības fondu lauku attīstībai (ELFLA) (OV 2015, L 303, 35. lpp.), atcelšanu daļā, kas attiecas uz Slovēnijas Republiku

Rezolutīvā daļa:

- 1) izbeigt tiesvedību lietā par šo prasību;
- 2) Eiropas Komisija sedz savus un atlīdzina Slovēnija Republikas tiesāšanās izdevumus.

⁽¹⁾ OV C 98, 14.3.2016.

Vispārējās tiesas priekšsēdētāja 2016. gada 11. novembra rīkojums – Solelec u.c./Parlaments**(Lieta T-281/16 R)****Pagaidu noregulējums — Publiski būvdarbu līgumi — Iepirkuma procedūra — Elektrības darbi (augstsprieguma strāva) Parlamenta Konrad Adenauer ēkas Luksemburgā paplašināšanas un renovācijas projekta ietvaros — Pretendenta piedāvājuma noraidīšana un iepirkuma līguma slēgšanas tiesību piešķiršana citam pretendētājam — Pieteikums par izpildes apturēšanu — Steidzamības neesamība**

(2017/C 006/48)

Tiesvedības valoda – franču

Lietas dalībnieki

Prasītājas: Solelec SA (Esch-sur-Alzette, Luksemburga), Mannelli & Associés SA (Bertrange), Paul Wagner et fils SA (Luksemburga), Socom SA (Foetz) (pārstāvis – S. Marx, advokāts)

Atbildētājs: Eiropas Parlaments (pārstāvji – M. Mraz un L. Chrétien)

Priekšmets

Pieteikums, kas pamatots ar LESD 278. un 279. pantu un kurā lūgts apturēt, pirmkārt, Parlamenta 2016. gada 27. maija lēmuma, ar kuru saistībā ar paziņojuma par līgumu Nr. INLO-D-UPIL-T-15-AO6 par Konrad Adenauer ēkas Luksemburgā paplašināšanas un atjaunošanas projektu tika noraidīts prasītāju piedāvājums attiecībā uz šī līguma daļu Nr. 75, izpildi un, otrkārt, lēmuma par šīs daļas piešķiršanu citam pretendētājam izpildi

Rezolutīvā daļa:

- 1) pieteikumu par pagaidu noregulējumu noraidīt;
- 2) atcelt 2016. gada 9. jūnija rīkojumu lietā T-281/16 R;
- 3) lēmuma par tiesāšanās izdevumiem pieņemšanu atlikt.

Prasība, kas celta 2016. gada 25. oktobrī – *La Quadrature du Net* u.c./Komisija

(Lieta T-738/16)

(2017/C 006/49)

Tiesvedības valoda – franču

Lietas dalībnieki

Prasītājas: *La Quadrature du Net* (Parīze, Francija), *French Data Network* (Amiens), *Fédération des Fournisseurs d'Accès à Internet Associatifs* (*Fédération FDN*) (Amiens) (pārstāvis – H. Roy, advokāts)

Atbildētāja: Eiropas Komisija

Prasītāju prasījumi:

- atzīt, ka Komisijas 2016. gada 12. jūlija Īstenošanas lēmums (ES) 2016/1250 ir pretrunā Eiropas Savienības Pamattiesību hartas 7., 8. un 47. pantam;
- atcelt šo lēmumu.

Pamati un galvenie argumenti

Prasības pamatošanai prasītājas izvirza četrus pamatus.

1. Ar pirmo pamatu tiek apgalvots Eiropas Savienības Pamattiesību hartas (turpmāk tekstā – “Harta”) pārkāpums sakarā ar ASV tiesiskajā regulējumā atļautās datu vākšanas vispārinātību. Komisijas 2016. gada 12. jūlija Īstenošanas lēmumā (ES) 2016/1250 saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 95/46/EK par pienācīgu aizsardzību, ko nodrošina ES un ASV privātuma vairogs, (turpmāk tekstā – “apstrīdētais lēmums”) esot izdarīts šāds pārkāpums, jo nav atzīts, ka ASV tiesiskais regulējums aizskar konkrēti Hartas 7. pantā garantēto pamattiesību uz privātās un ģimenes dzīves neaizskaramību būtību.
2. Ar otro pamatu tiek apgalvots Hartas pārkāpums, ciktāl apstrīdētajā lēmumā esot nepamatoti konstatēts, ka ES un ASV privātuma vairogs nodrošina tādu pamattiesību aizsardzību, kas būtībā ir līdzvērtīga Savienībā garantētajai aizsardzībai, lai gan ASV tiesiskajā regulējumā atļautie izmantošanas veidi neaprobežojas ar stingras nepieciešamības gadījumiem.
3. Ar trešo pamatu tiek apgalvots Hartas pārkāpums, ciktāl apstrīdētajā lēmumā neesot ņemts vērā, ka ASV tiesiskajā regulējumā nav paredzētas tiesības uz efektīvu tiesību aizsardzību un, neraugoties uz šādu trūkumu, tomēr ir secināts, ka iepriekš minētā aizsardzība ir līdzvērtīga.
4. Ar ceturto pamatu tiek apgalvots Hartas pārkāpums, jo apstrīdētajā lēmumā esot acīmredzami kļūdaini uzskatīts, ka ES un ASV privātuma vairogs nodrošināšot aizsardzību, kas ir līdzvērtīga Savienībā garantētajai aizsardzībai, lai gan ASV tiesiskajā regulējumā nav paredzēta neatkarīga kontrole.

Prasība, kas celta 2016. gada 28. oktobrī – BPCE/ECB

(Lieta T-745/16)

(2017/C 006/50)

Tiesvedības valoda – franču

Lietas dalībnieki

Prasītāja: BPCE (Parīze, Francija) (pārstāvji – A. Gosset-Grainville, C. Renner un P. Kupka, advokāti)

Atbildētāja: Eiropas Centrālā banka

Prasītājas prasījumi:

- atcelt Eiropas Centrālās bankas 2016. gada 24. augusta Lēmumu Nr. ECB/SSM/2016-9695005MSXIOYEMGDF46/195;
- katrā ziņā piespriest Eiropas Centrālajai bankai atlīdzināt visus tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Prasības pamatošanai prasītāja izvirza piecus pamatus.

1. Ar pirmo pamatu tiek apgalvots, ka Eiropas Centrālās bankas (ECB) 2016. gada 24. augusta lēmums, ar ko ir noraidīts prasītājas pieteikums atļaut tai no sviras rādītāja aprēķināšanas izslēgt riska darījumus attiecībā uz *Caisse des dépôts et consignations*, kuri izriet no novirzītajiem līdzekļiem, kas ir piesaistīti reglamentēto ietaupījumu ietvaros (turpmāk tekstā – “apstrīdētais lēmums”), esot pieņemts, pārkāpjot pilnvaras, jo ECB kompetencē nebija atteikties piešķirt lūgto izslēgšanu pēc tam, kad tā bija konstatējusi, ka ir izpildīti visi nosacījumi, kuri ir izvirzīti piemērojamajās Savienības tiesību normās.
2. Ar otro pamatu tiek apgalvots, ka atbildētāja esot pieļāvusi vairākas kļūdas tiesību piemērošanā. Prasītāja uzskata, ka, pat pieņemot, ka ECB kompetencē bija pieņemt apstrīdēto lēmumu, minētais lēmums neesot spēkā, jo tajā esot pieļautas vairākas kļūdas tiesību piemērošanā gan saistībā ar Eiropas Parlamenta un Padomes 2013. gada 26. jūnija Regulu (ES) Nr. 575/2013 par prudenciālajām prasībām attiecībā uz kredītiestādēm un ieguldījumu brokeru sabiedrībām, un ar ko groza Regulu (ES) Nr. 648/2012 (OV 2013, L 176, 1. lpp.; turpmāk tekstā – “Regula Nr. 575/2013”), gan Eiropas Savienības likumdevēja nodomiem, jo ECB esot kļūdaini interpretējusi attiecīgo tiesisko regulējumu un tādējādi esot pieņēmusi lēmumu, kurš:
 - esot pretrunā noteikumu par sviras rādītāju mērķiem un nolūkam, jo esot ignorēts ne tikai pats tiesiskā regulējuma par sviras rādītāju mērķis, bet arī likumdevēja nodoms, kas pausts, pieņemot Regulas Nr. 575/2013 429. panta 14. punktu;
 - grozot pamatnormu, ņemot vērā divus jaunus nosacījumus, kuri attiecīgajā normā nav ietverti;
 - atņemot Regulas Nr. 575/2013 429. panta 14. punktam lietderīgo iedarbību.
3. Ar trešo pamatu tiek apgalvots, ka apstrīdētajā lēmumā ir pieļautas vairākas acīmredzamas kļūdas vērtējumā, it īpaši attiecībā uz reglamentētajiem ietaupījumiem novirzīto līdzekļu raksturu, attiecībā uz šo līdzekļu ierakstīšanas bankas bilancē sekām un attiecībā uz novirzīto summu korekcijas mehānisma sekām.
4. Ar ceturto pamatu tiek apgalvots, ka ir pārkāpti vairāki Savienības tiesību vispārējie principi, proti, samērīguma princips, tiesiskās noteiktības princips un labas pārvaldības princips, jo ECB nav ievērojusi savu rūpības pienākumu.
5. Ar piekto pamatu tiek apgalvots, ka apstrīdētajā lēmumā nav sniegts pamatojums, jo ECB esot bijis pastiprināts pienākums norādīt pamatojumu, un minētais lēmums ir pamatots nepietiekamā un pārprotamā veidā.

Prasība, kas celta 2016. gada 28. oktobrī – *Stemcor London* un *Samac Steel Supplies*/Komisija**(Lieta T-749/16)**

(2017/C 006/51)

Tiesvedības valoda – angļu

Lietas dalībnieki

Prasītāji: Stemcor London Ltd (Londona, Apvienotā Karaliste), *Samac Steel Supplies Ltd* (Londona) (pārstāvji – *F. Di Gianni* un *C. Van Hemelrijck*, advokāti)

Atbildētāja: Eiropas Komisija

Prasītāju prasījumi:

- atcelt Komisijas 2016. gada 29. jūlija Īstenošanas regulu (ES) Nr. 2016/1329, ar ko piemēro galīgo antidempinga maksājumu konkrētu Ķīnas Tautas Republikas un Krievijas Federācijas izcelsmes auksti velmētu plakanu tērauda velmējumu reģistrētajam importam (OV 2016, L 210, 27. lpp), un
- piespriest Komisijai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Prasības pamatošanai prasītāji izvirza trīs pamatus.

1. Ar pirmo pamatu tiek apgalvots, ka Antidempinga pamatregulas (ES) Nr. 2016/1036 10. panta 4. punkta c) apakšpunktā paredzētā “importētāja apzināšanās” nosacījuma interpretācija un piemērošana ir kļūdaina un prettiesiska.
 - Pirmā daļa: Regulā (ES) Nr. 2016/1329 (turpmāk tekstā – “apstrīdētā regula”) ietvertā interpretācija attiecībā uz Antidempinga pamatregulas (ES) Nr. 2016/1036 10. panta 4. punkta c) apakšpunktā paredzēto importētāja apzināšanās nosacījumu ir kļūdaina un prettiesiska.
 - Otrā daļa: Antidempinga pamatregulas (ES) Nr. 2016/1036 10. panta 4. punkta c) apakšpunkta interpretācija iedibinātu Savienības tiesību un PTO Antidempinga nolīguma interpretācijas līdzekļu gaismā parāda, ka, lai noteiktu, vai šis nosacījums ir izpildīts, Komisijai ir jānovērtē importētāja faktiskā apzināšanās.
2. Ar otro pamatu tiek apgalvots, ka “ importa apjoma ievērojama pieauguma” nosacījuma vērtējums tika kļūdaini balstīts uz laikposmu, kas sākās pirmajā pilnajā mēnesī pēc paziņojuma par izmeklēšanas uzsākšanu publicēšanas *Oficiālajā Vēstnesī* un beidzās pēdējā pilnajā mēnesī pirms pagaidu pasākumu noteikšanas.
3. Ar trešo pamatu tiek apgalvots, ka apstrīdētajā regulā izmantotā interpretācija attiecībā uz Antidempinga pamatregulas (ES) Nr. 2016/1036 10. panta 4. punkta d) apakšpunktā paredzēto “korektīvā iespaida nopietnu samazināšanu” ir kļūdaina un prettiesiska.
 - Pirmā daļa: Komisija kļūdaini veikusi Pamatregulas 10. panta 4. punkta d) apakšpunktā paredzētā “korektīvā iespaida nopietnas samazināšanas” nosacījuma visaptverošu vērtējumu, lai gan tai būtu bijusi jāveic katra importētāja uzvedības individuāla analīze, lai noteiktu, vai tā veiktais imports veicina apgalvoto maksājuma korektīvā iespaida nopietnu samazināšanu.
 - Otrā daļa: Apstrīdētā regula ir kļūdaina, ciktāl tajā secināts, ka maksājumu piemērošana ar atpakaļejošu spēku reģistrācijas laikā notikušajam importam ļautu izvairīties no maksājumu korektīvā iespaida nopietnas samazināšanas.

Prasība, kas celta 2016. gada 28. oktobrī – FV/Padome**(Lieta T-750/16)**

(2017/C 006/52)

Tiesvedības valoda – franču

Lietas dalībnieki

Prasītāja: FV (Rhode-St-Genèse, Beļģija) (pārstāvji – L. Levi un A. Tymen, advokāti)

Atbildētāja: Eiropas Savienības Padome

Prasītājas prasījumi:

— atzīt šo prasību par pieņemamu un pamatotu;

līdz ar to:

- atcelt 2015. gada 8. decembra lēmumu, kas pieņemts, pamatojoties uz Civildienesta noteikumu 42.c pantu;
- ciktāl nepieciešams, atcelt 2016. gada 19. jūlija lēmumu, ar ko tika noraidīta prasītājas 2016. gada 8. marta sūdzība;
- piespriest atbildētājai samaksāt zaudējumu atlīdzību, kas noteikta EUR 151 101 000 apmērā, ņemot vērā tās iespējamo palielināšanos, par prasītājai nodarīto mantisko kaitējumu;
- piespriest atbildētājai samaksāt zaudējumu atlīdzību, kas *ex aequo et bono* noteikta EUR 70 000 apmērā, par prasītājai nodarīto morālo kaitējumu;
- piespriest atbildētājai atlīdzināt visus tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Savas prasības pamatošanai prasītāja izvirza piecus pamatus.

1. Pirmais pamats izriet no iebildes par prettiesiskumu, kas vērsta uz Eiropas Savienības Civildienesta noteikumu 42. c pantu, Eiropas Savienības Pamattiesību hartas 20. un 21. panta pārkāpuma, Padomes 2000. gada 27. novembra Direktīvas 2000/78/EK, ar ko nosaka kopēju sistēmu vienlīdzīgai attieksmei pret nodarbinātību un profesiju (OV 2000, L 303, 16. lpp.), pārkāpuma, kā arī Civildienesta noteikumu 1.d panta pārkāpuma.
2. Otrais pamats izriet no Civildienesta noteikumu 42.c panta pārkāpuma, Paziņojuma personālam Nr. 71/15, kurā sniegta informācija par Civildienesta noteikumu 42.c panta īstenošanu, pārkāpuma, kā arī acīmredzamām neprecizitātēm un nepilnībām fakti un tiesību jautājumos, kas attiecas uz iemesliem, kādēļ prasītājai tika piešķirts atvaļinājums pēc atbildētājas iniciatīvas.
3. Trešais pamats izriet no tiesību tikt uzklautam un tiesību uz aizstāvību pārkāpuma.
4. Ceturtais pamats izriet no pienākuma ņemt vērā ierēdņa intereses pārkāpuma.
5. Piektais pamats izriet no pilnvaru nepareizas izmantošanas.

Prasība, kas celta 2016. gada 28. oktobrī – Confédération Nationale du Crédit Mutuel/ECB**(Lieta T-751/16)**

(2017/C 006/53)

Tiesvedības valoda – franču

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Confédération Nationale du Crédit Mutuel (Parīze, Francija) (pārstāvis – M. Grégoire, advokāts)

Atbildētāja: Eiropas Centrālā banka

Prasītājas prasījumi:

- pamatojoties uz Līguma par Eiropas Savienības darbību 263. pantu, atcelt Eiropas Centrālās bankas 2016. gada 24. augusta Lēmumu, kas pieņemts saistībā ar lūgumu, kuru *Crédit Mutuel* ir iesniegusi, lai saņemtu atļauju no sviras rādītāja aprēķināšanas izslēgt publiskā sektora riska darījumus saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 575/2013 429. panta 14. punktu, attiecībā uz *Crédit Mutuel* un visām šīs grupas struktūrām, uz kurām attiecas sviras rādītājs (ECB/SSM/2016 – 9695000CG7B84NLR5984/92);
- piespriest Eiropas Centrālajai bankai atlīdzināt visus tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Prasības pamatošanai prasītāja izvirza četrus pamatus.

1. Ar pirmo pamatu tiek apgalvots, ka apstrīdētajā lēmuma esot pārsniegtas pilnvaras. Pēc prasītājas uzskatiem, Eiropas Centrālajai bankai (ECB), lai nodrošinātu to konkrētu piemērošanu, ir tikai pilnvaras, tos nedz pastiprinot, nedz izvērtējot to atbilstību, pārbaudīt, vai ir izpildīti nosacījumi, kas ir izvirzīti, lai iestādei tiktu piemērota atkāpe no normām par sviras rādītāja aprēķināšanu, kurus Komisija galīgi un precīzi ir noteikusi, pamatodamās uz ekskluzīvu kompetenci, ar deleģēto regulu, kas ir paredzēta, lai ņemtu vērā Eiropas Savienības banku un finanšu vides īpatnības.
2. Ar otro pamatu, kas ir izvirzīts pakārtoti attiecībā pret pirmo pamatu, tiek apgalvots, ka ECB apstrīdētajā lēmumā ir pieļāvuši kļūdu tiesību piemērošanā. Pēc prasītājas uzskatiem, tā kā riska darījumi attiecībā uz publiskā sektora struktūrām tiek pielīdzināti riska darījumiem attiecībā uz galveno vadību, pirmie minētie ir jāuzskata par nulles riska darījumiem, ja tie ir denominēti tās vietējā valūtā.
3. Ar trešo pamatu, kas ir izvirzīts pakārtoti attiecībā pret pirmajiem diviem pamatiem, tiek apgalvots, ka ir pieļauta acīmredzama kļūda vērtējumā. Pēc prasītājas uzskatiem, apstrīdētais lēmums ir acīmredzami nepiemērots attiecībā pret mērķiem, kas ir izvirzīti ar prudenciālajām prasībām, ņemot vērā reglamentēto ietaupījumu īpašības, kā arī acīmredzami nesamērīgs attiecībā uz negatīvajām sekām, kādas šis lēmums izraisa attiecīgajai iestādei.
4. Ar ceturto pamatu tiek apgalvots, ka nav izpildīts pienākums norādīt pamatojumu, kā arī ir pārkāpts labas pārvaldības princips, jo ECB neesot nedz izskatījusi, nedz ņēmusi vērā visus apstākļus, kam ir nozīme šajā gadījumā.

Prasība, kas celta 2016. gada 2. novembrī – Euro Castor Green/EUIPO (Dārza aizslietnis)

(Lieta T-756/16)

(2017/C 006/54)

Valoda, kādā sagatavots prasības pieteikums – franču

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Euro Castor Green (Bagnolet, Francija) (pārstāvis – B. Lafont, advokāts)

Atbildētājs: Eiropas Savienības Intelektuālā īpašuma birojs (EUIPO)

Otra procesa EUIPO Apelācijas padomē dalībniece: Netlon France (Saint Saulve, Francija)

Informācija par procesu EUIPO

Strīdus dizainparauga īpašniece: prasītāja

Attiecīgais strīdus dizainparaugs: Kopienas dizainparaugs Nr. 001 197 966–0001

Apstrīdētais lēmums: EUIPO Apelācijas trešās padomes 2016. gada 11. augusta lēmums lietā R 754/2014–3

Prasītājas prasījumi:

- konstatēt, ka prasības pieteikums, kā arī tā pielikumi ir pieņemami;
- atcelt apstrīdēto lēmumu;
- piespriest *EUIPO* atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Izvirzītie pamati:

- Regulas Nr. 6/2002 7. panta 1. punkta pārkāpums;
- Regulas Nr. 6/2002 5. panta pārkāpums;
- Regulas Nr. 6/2002 3. panta 1. punkta b) apakšpunkta pārkāpums;
- Regulas Nr. 6/2002 6. panta pārkāpums;
- Regulas Nr. 6/2002 8. panta 1. punkta pārkāpums.

Prasība, kas celta 2016. gada 28. oktobrī – *Société générale*/ECB**(Lieta T-757/16)**

(2017/C 006/55)

Tiesvedības valoda – franču

Lietas dalībniekiPrasītāja: *Société générale* (Parīze, Francija) (pārstāvji – A. Gosset-Grainville, C. Renner un P. Kupka, advokāti)

Atbildētāja: Eiropas Centrālā banka

Prasītājas prasījumi:

- atcelt Eiropas Centrālās bankas 2016. gada 24. augusta Lēmumu Nr. ECB/SSM/2016-02RNE8IBXP4ROTD8PU41/72;
- katrā ziņā piespriest Eiropas Centrālajai bankai atlīdzināt visus tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Prasības pamatošanai prasītāja izvirza piecus pamatus.

1. Ar pirmo pamatu tiek apgalvots, ka Eiropas Centrālās bankas (ECB) 2016. gada 24. augusta lēmums, ar ko ir noraidīts prasītājas pieteikums atļaut tai no sviras rādītāja aprēķināšanas izslēgt riska darījumus attiecībā uz *Caisse des dépôts et consignations*, kuri izriet no novirzītajiem līdzekļiem, kas ir piesaistīti reglamentēto ietaupījumu ietvaros (turpmāk tekstā – “apstrīdētais lēmums”), esot pieņemts, pārkāpjot pilnvaras, jo ECB kompetencē nebija atteikties piešķirt lūgto izslēgšanu pēc tam, kad tā bija konstatējusi, ka ir izpildīti visi nosacījumi, kuri ir izvirzīti piemērojamajās Savienības tiesību normās.
2. Ar otro pamatu tiek apgalvots, ka atbildētāja esot pieļāvusi vairākas kļūdas tiesību piemērošanā. Prasītāja uzskata, ka, pat pieņemot, ka ECB kompetencē bija pieņemt apstrīdēto lēmumu, minētais lēmums neesot spēkā, jo tajā esot pieļautas vairākas kļūdas tiesību piemērošanā gan saistībā ar Eiropas Parlamenta un Padomes 2013. gada 26. jūnija Regulu (ES) Nr. 575/2013 par prudenču prasībām attiecībā uz kredītiestādēm un ieguldījumu brokeru sabiedrībām, un ar ko groza Regulu (ES) Nr. 648/2012 (OV 2013, L 176, 1. lpp.; turpmāk tekstā – “Regula Nr. 575/2013”), gan Eiropas Savienības likumdevēja nodomiem, jo ECB esot kļūdaini interpretējusi attiecīgo tiesisko regulējumu un tādējādi esot pieņēmusi lēmumu, kurš:
 - esot pretrunā noteikumu par sviras rādītāju mērķiem un nolūkam, jo esot ignorēts ne tikai pats tiesiskā regulējuma par sviras rādītāju mērķis, bet arī likumdevēja nodoms, kas pausts, pieņemot Regulas Nr. 575/2013 429. panta 14. punktu;

- grozot pamatnormu, ņemot vērā divus jaunus nosacījumus, kuri attiecīgajā normā nav ietverti;
 - atņemot Regulas Nr. 575/2013 429. panta 14. punktam lietderīgo iedarbību.
3. Ar trešo pamatu tiek apgalvots, ka apstrīdētajā lēmumā ir pieļautas vairākas acīmredzamas kļūdas vērtējumā, it īpaši attiecībā uz reglamentētajiem ietaupījumiem novirzīto līdzekļu raksturu, attiecībā uz šo līdzekļu ierakstīšanas bankas bilancē sekām un attiecībā uz novirzīto summu korekcijas mehānisma sekām.
 4. Ar ceturto pamatu tiek apgalvots, ka ir pārkāpti vairāki Savienības tiesību vispārējie principi, proti, samērīguma princips, tiesiskās noteiktības princips un labas pārvaldības princips, jo ECB nav ievērojusi savu rūpības pienākumu.
 5. Ar piekto pamatu tiek apgalvots, ka apstrīdētajā lēmumā nav sniegts pamatojums, jo ECB esot bijis pastiprināts pienākums norādīt pamatojumu, un minētais lēmums ir pamatots nepietiekamā un pārprotamā veidā.

Prasība, kas celta 2016. gada 31. oktobrī – *Crédit Agricole*/ECB

(Lieta T-758/16)

(2017/C 006/56)

Tiesvedības valoda – franču

Lietas dalībnieki

Prasītāja: *Crédit Agricole SA* (Montrouge, Francija) (pārstāvji – *A. Champsaur* un *A. Delors*, advokāti)

Atbildētāja: Eiropas Centrālā banka

Prasītājas prasījumi:

- pamatojoties uz LESD 256. un 263. pantu, atcelt lēmumu ECB/SSM/2016 – 969500TJ5KRTCJQWXH05/165, ko Eiropas Centrālā banka ir pieņēmusi 2016. gada 24. augustā;
- piespriest Eiropas Centrālajai bankai atlīdzināt visus tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Prasības pamatošanai prasītāja izvirza trīs pamatus.

1. Ar pirmo pamatu tiek apgalvots, ka Eiropas Centrālā banka (ECB) ir pieļāvusi kļūdu tiesību piemērošanā, interpretējot Eiropas Parlamenta un Padomes 2013. gada 26. jūnija Regulas (ES) Nr. 575/2013 par prudenācijām prasībām attiecībā uz kredītiestādēm un ieguldījumu brokeru sabiedrībām, un ar ko groza Regulu (ES) Nr. 648/2012 (OV 2013, L 176, 1. lpp.; turpmāk tekstā – “Regula Nr. 575/2013”), normas.

Tādējādi prasītāja konkrēti iebilst, ka ECB 2016. gada 24. augusta lēmums, ar ko ir noraidīts lūgums, kuru prasītāja ir iesniegusi, lai saņemtu atļauju izslēgt no publiskā sektora riska darījumiem sviras rādītāja aprēķināšanu (turpmāk tekstā – “apstrīdētais lēmums”):

- ir pretrunā Eiropas likumdevēja nodomam un Regulā Nr. 575/2013 izvirzītajiem mērķiem;
 - atņem minētās regulas 429. panta 14. punktam visu lietderīgo iedarbību;
 - ir ECB ielaušanās Eiropas likumdevēja pilnvarās.
2. Ar otro pamatu tiek apgalvots, ka apstrīdētajā lēmumā esot pieļauta acīmredzama kļūda vērtējumā par prudenācijālo risku, kas saistīts ar reglamentētajiem ietaupījumiem, jo ECB neesot ņēmusi vērā atbilstošās tiesību normas un empīriskos datus par šiem ietaupījumiem, kā arī Eiropas Banku iestādes atbilstīgos ziņojumus, un šāda kļūda vērtējumā esot pieļauta gan attiecībā uz sviras risku, gan uz pārējiem ar to saistītajiem prudenācijājiem riskiem.

3. Ar trešo pamatu tiek apgalvots, ka apstrīdētajā lēmumā esot pārkāpts samērīguma princips, jo, pirmkārt, tajā esot pārkāpts vispārējais samērīguma princips, kas noteikts Līguma par Eiropas Savienību 5. pantā, un, otrkārt, tajā neesot ievērotas konkrētās prasības, kas saistītas ar samērīguma principu prudenciālās uzraudzības jomā, kas nozīmē, ka prudenciālās prasības tiek pielāgotas bankas uzņēmējdarbības modelim un ar to saistītajiem riskiem finanšu nozarei un ekonomikai.

Prasība, kas celta 2016. gada 4. novembrī – Basil/EUIPO – Artex (Divriteņa grozi)

(Lieta T-760/16)

(2017/C 006/57)

Valoda, kādā sagatavots prasības pieteikums – vācu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Basil BV (Silvolde, Nīderlande) (pārstāvji – N. Weber un J. von der Thüsen, advokāti)

Atbildētājs: Eiropas Savienības Intelektuālā īpašuma birojs (EUIPO)

Otra procesa EUIPO Apelācijas padomē dalībniece: Artex SpA (Zeno di Cassola, Itālija)

Informācija par procesu EUIPO

Strīdus dizainparauga īpašniece: prasītāja

Attiecīgais strīdus dizainparaugs: Kopienas dizainparaugs Nr. 142 245–0001

Apstrīdētais lēmums: EUIPO Apelācijas trešās padomes 2016. gada 7. jūlija lēmums lietā R 535/2015–3

Prasītājas prasījumi:

- atcelt apstrīdēto lēmumu;
- piespriest atbildētājam un attiecīgajā gadījumā – citiem lietas dalībniekiem atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Izvirzītie pamati:

- Regulas Nr. 6/2002 52. panta 3. punkta pārkāpums;
- Regulas Nr. 6/2002 7. panta pārkāpums vai attiecīgi pierādīšanas pienākuma pamatprincipu pārkāpums vai attiecīgi loģikas principu pārkāpums saistībā ar pierādījumu vērtējumu;
- Regulas Nr. 6/2002 6. panta pārkāpums.

Prasība, kas celta 2016. gada 31. oktobrī – PY/EUCAP Sahel Niger

(Lieta T-763/16)

(2017/C 006/58)

Tiesvedības valoda – franču

Lietas dalībnieki

Prasītājs: PY (Souffelweyersheim, Francija) (pārstāvji – S. Rodrigues un A. Tymen, advokāti)

Atbildētāja: EUCAP Sahel Niger (Niamey, Nigēra)

Prasītāja prasījumi:

— atzīt šo prasību par pieņemamu un pamatotu;

tādēļ:

— atzīt misijas atbildību LESD 340. panta izpratnē;

— piespriest atlīdzināt prasītājam materiālo kaitējumu;

— piespriest atlīdzināt prasītājam morālo kaitējumu, kas novērtēts EUR 70 000 apmērā;

— piespriest atbildētājai atlīdzināt visus tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Prasības pamatošanai prasītājs izvirza vienu pamatu par misijas *EUCAP Sahel Niger* (turpmāk tekstā – “misija”) līgumsaistību neizpildi, kas rada tās līgumisko atbildību LESD 340. panta izpratnē.

Prasītājs, misijas bijušais darbinieks, apgalvo, ka misija ir pieļāvusi līgumpārkāpumus saistībā ar iekšējās izmeklēšanas procedūru un cietušo, kuri ziņo par psiholoģisko vardarbību darba vietā, aizsardzības procedūru. Misijas inertuma dēļ un tādēļ, ka tā neuzsāka iekšēju izmeklēšanu, psiholoģiskās vardarbības situācija, par kuru prasītājs bija ziņojis, ieilga, pasliktinājās un smagi skāra viņa veselību, kas esot novedis pie steidzīgas repatriācijas. Prasītājs neesot vairs spējis atsākt veikt savus uzdevumus līdz viņa līguma beigām.

Tādēļ prasītājs lūdz atlīdzināt tam morālo kaitējumu, kas izriet no tā, ka viņam, lai arī par to tika ziņots, ilgu mēnešus ir bijis jācieš no psiholoģiskas vardarbības, ko misija esot varējusi novērst, no tā, ka viņam bija piespiedu kārtā jāizbeidz sava profesionālā darbība un visbeidzot no tā, ka bija pasliktinājusies viņa veselība, un it īpaši no depresīvā stāvokļa, kas turpinājās kopš tā laika. Prasītājs arī lūdz atlīdzināt viņam finansiālo kaitējumu, kas izriet no darba samaksas zaudējuma pēc 30 dienu darbnespējas slimības dēļ un no iespējas zaudēšanas pagarināt darba līgumu.

Prasība, kas celta 2016. gada 5. novembrī – *Grupo Ganaderos de Fuerteventura/EUIPO* (“EL TOFIO El sabor de CANARIAS”)

(Lieta T-765/16)

(2017/C 006/59)

Valoda, kādā sagatavots prasības pieteikums – spāņu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: *Grupo Ganaderos de Fuerteventura, SL* (Puerto del Rosario, Spānija) (pārstāvis – E. Manresa Medina, advokāts)

Atbildētājs: Eiropas Savienības Intelektuālā īpašuma birojs (EUIPO)

Informācija par procesu EUIPO

Attiecīgā strīdus preču zīme: Eiropas Savienības grafiska preču zīme, kas ietver vārdiskus elementus “EL TOFIO El sabor de CANARIAS” – reģistrācijas pieteikums Nr. 13 308 259

Apstrīdētais lēmums: EUIPO Apelācijas piektās padomes 2016. gada 28. jūlija lēmums lietā R 1404/2015-5

Prasītājas prasījumi:

- atcelt apstrīdēto lēmumu;
- piespriest EUIPO atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Izvirzītais pamats:

- Regulas Nr. 207/2009 7. panta 1. punkta c) un j) apakšpunkta pārkāpums.

Prasība, kas celta 2016. gada 7. novembrī – *Hércules Club de Fútbol*/Komisija**(Lieta T-766/16)**

(2017/C 006/60)

Tiesvedības valoda – spāņu

Lietas dalībnieki

Prasītājs: *Hércules Club de Fútbol, SAD* (Alikante, Spānija) (pārstāvji – S. Rating un Y. Martínez Mata, advokāti)

Atbildētāja: Eiropas Komisija

Prasītāja prasījumi:

- atcelt Eiropas Komisijas Lēmumu C (2016) 4060 *final* un
- piespriest Komisijai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Apstrīdētā lēmuma priekšmets, ciktāl tas attiecas uz *Hércules*, ir aizdevums 18 miljonu euro apmērā, ko privāta struktūra ir piešķirusi *Fundación de la Comunidad Valenciana Hércules de Alicante*, kas ir cita privāta struktūra, kura ir izlietojusi ievērojamu daļu no aizdevuma, lai iegādātos *Hércules CF* akcijas, tās kapitāla palielināšanas laikā. Minēto aizdevumu garantēja publisko tiesību finanšu iestāde – *Institut Valencià de Finances*.

Komisija apgalvo, ka, pateicoties šim darījumam, *Hércules CF* ir saņēmis valsts atbalstu, kas izpaudās kā starpība starp reālajām garantētā aizdevuma izmaksām un izmaksām, kādas būtu radušās apgalvotos tirgus apstākļos, to aktualizējot no piešķiršanas dienas līdz lēmuma pieņemšanas dienai.

Prasības pamatošanai prasītājs izvirza trīs pamatus.

1. Ar pirmo pamatu tiek apgalvota kļūdaina Komisijas paziņojuma par EK līguma 87. un 88. panta piemērošanu valsts atbalstam garantiju veidā piemērošana.
 - Šajā ziņā tiek apgalvots, ka prasītājs nebija "grūtībās nonācis uzņēmums" 2004. gada pamatnostādņu izpratnē un ar piešķirto garantiju bija paredzēts saistību neizpildes risks un papildus garantija.
2. Ar otro pamatu, kas ir izvirzīts pakārtoti, tiek apgalvota ietekmes uz konkurenci un tirdzniecību starp dalībvalstīm neesamība.
 - Šajā ziņā tiek apgalvots, ka *Hércules CF* nevarēja piedalīties sacensībās Eiropā un apgalvotais atbalsts tam nedeva nekādas konkurences priekšrocības.

3. Ar trešo pamatu, kurš arī ir izvirzīts pakārtoti, tiek apgalvots, ka hipotētiskā atbalsta apmērs ir noteikts kļūdaini.

Prasība, kas celta 2016. gada 31. oktobrī – BNP Paribas/ECB

(Lieta T-768/16)

(2017/C 006/61)

Tiesvedības valoda – franču

Lietas dalībnieki

Prasītāja: BNP Paribas (Parīze, Francija) (pārstāvji – A. Champsaur un A. Delors, advokāti)

Atbildētāja: Eiropas Centrālā banka

Prasītājas prasījumi:

- pamatojoties uz LESD 256. un 263. pantu, atcelt Lēmumu ECB/SSM/2016 – R0MUWSFPU8MPRO8K5P83/136, ko Eiropas Centrālā banka ir pieņēmusi 2016. gada 24. augustā;
- piespriest Eiropas Centrālajai bankai atlīdzināt visus tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Prasības pamatošanai prasītāja izvirza trīs pamatus.

1. Ar pirmo pamatu tiek apgalvots, ka Eiropas Centrālā banka (ECB) ir pieļāvusi kļūdu tiesību piemērošanā, interpretējot Eiropas Parlamenta un Padomes 2013. gada 26. jūnija Regulas (ES) Nr. 575/2013 par prudenciālajām prasībām attiecībā uz kredītiestādēm un ieguldījumu brokeru sabiedrībām, un ar ko groza Regulu (ES) Nr. 648/2012 (OV 2013, L 176, 1. lpp.; turpmāk tekstā – “Regula Nr. 575/2013”), normas.

Tādējādi prasītāja konkrēti iebilst, ka ECB 2016. gada 24. augusta lēmums, ar ko ir noraidīts lūgums, kuru prasītāja ir iesniegusi, lai saņemtu atļauju no sviras rādītāja aprēķināšanas izslēgt publiskā sektora riska darījumus (turpmāk tekstā – “apstrīdētais lēmums”):

- ir pretrunā Eiropas likumdevēja nodomam un Regulā Nr. 575/2013 izvirzītajiem mērķiem;
 - atņem minētās regulas 429. panta 14. punktam jebkādu lietderīgo iedarbību;
 - ir ECB ielaušanās Eiropas likumdevēja pilnvarās.
2. Ar otro pamatu tiek apgalvots, ka apstrīdētajā lēmumā esot pieļauta acīmredzama kļūda vērtējumā par prudenciālo risku, kas ir saistīts ar reglamentētajiem ietaupījumiem, jo ECB neesot ņēmusi vērā atbilstošās tiesību normas un empīriskos datus par šiem ietaupījumiem, kā arī Eiropas Banku iestādes atbilstīgos ziņojumus, un šāda kļūda vērtējumā esot pieļauta gan attiecībā uz sviras risku, gan uz pārējiem ar to saistītajiem prudenciālajiem riskiem.
 3. Ar trešo pamatu tiek apgalvots, ka apstrīdētajā lēmumā esot pārkāpts samērīguma princips, jo, pirmkārt, tajā esot pārkāpts vispārējais samērīguma princips, kas ir noteikts Līguma par Eiropas Savienību 5. pantā, un, otrkārt, tajā neesot ievērotas konkrētās prasības, kas ir saistītas ar samērīguma principu prudenciālās uzraudzības jomā, kas nozīmē, ka prudenciālās prasības tiek pielāgotas bankas uzņēmējdarbības modelim un ar to saistītajiem riskiem finanšu nozarei un ekonomikai.

Prasība, kas celta 2016. gada 2. novembrī – Korwin-Mikke/Parlaments

(Lieta T-770/16)

(2017/C 006/62)

Tiesvedības valoda – franču

Lietas dalībnieki

Prasītājs: Janusz Korwin-Mikke (Jozefow, Polija) (pārstāvis – M. Cherchi, advokāts)

Atbildētājs: Eiropas Parlaments

Prasītāja prasījumi:

- atzīt šo prasību par pieņemamu un pamatotu;
- un tāpēc
- atcelt Eiropas Parlamenta Prezidija 2016. gada 1. augusta lēmumu;
- atcelt agrāku Parlamenta priekšsēdētāja 2016. gada 5. jūlija lēmumu, ar ko tiek piemērotas tās pašas sankcijas;
- piespriest atlīdzināt ar apstrīdētajiem lēmumiem nodarīto finansiālo un morālo kaitējumu vai arī samaksāt prasītājam summu EUR 13 306 apmērā;
- katrā ziņā, piespriest Eiropas Parlamentam atlīdzināt visus tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Prasības pamatošanai prasītājs izvirza četrus pamatus.

1. Ar pirmo pamatu tiek apgalvots, ka esot pārkāpts Eiropas Parlamenta Reglamenta 166. pants, Eiropas Savienības pilsoņu runas un vārda brīvība saistībā ar apstākli, ka komentārus, uz kuriem ir atsauce lēmumā, sniedza Eiropas Parlamenta loceklis, pildot savas funkcijas un Eiropas Savienības iestāžu telpās, kā arī princips par Eiropas Savienības iestāžu aktu pamatošanu.
2. Ar otro pamatu tiek apgalvots, ka esot pārkāpts princips par Eiropas Savienības iestāžu aktu pamatošanu un Eiropas Cilvēktiesību konvencijas 6. pants, un/vai vispārējais objektivitātes princips.
3. Ar trešo pamatu tiek apgalvots, ka esot pārkāpts Eiropas Cilvēktiesību konvencijas 6. pants, tiesības uz aizstāvību un Eiropas Parlamenta Reglamenta 166. panta pirmā daļa.
4. Ar ceturto pamatu tiek apgalvots, ka esot pārkāpts princips par Eiropas Savienības iestāžu aktu pamatošanu, kā arī samērīguma un *ne bis in idem* principi.

Prasība, kas celta 2016. gada 7. novembrī – Consejo Regulador del Cava/EUIPO – Cave de Tain L'Hermitage, union des propriétaires ("CAVE DE TAIN")

(Lieta T-774/16)

(2017/C 006/63)

Valoda, kādā sagatavots prasības pieteikums – angļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Consejo Regulador del Cava (Villafranca del Penedès, Spānija) (pārstāvis – C. Prat, advokāts)

Atbildētājs: Eiropas Savienības Intelektuālā īpašuma birojs (EUIPO)

Otra procesa EUIPO Apelācijas padomē dalībniece: *Cave de Tain L'Hermitage, union des propriétaires (Tain L'Hermitage, Francija)*

Informācija par procesu EUIPO

Strīdus preču zīmes īpašniece: otra procesa EUIPO Apelācijas padomē dalībniece

Attiecīgā strīdus preču zīme: Eiropas Savienības grafiska preču zīme dažādās krāsās, kas ietver vārdiskus elementus "CAVE DE TAIN" – Eiropas Savienības preču zīme Nr. 11 345 824

Process EUIPO: spēkā neesamības atzīšanas process

Apstrīdētais lēmums: EUIPO Apelācijas ceturtais padomes 2016. gada 5. septembra lēmums lietā R 980/2015-4

Prasītājas prasījumi:

- atcelt apstrīdēto lēmumu, ciktāl apstrīdētā Eiropas Savienības preču zīme tajā nav atzīta par spēkā neesošu attiecībā uz "dzirkstošiem vīniem ar reģistrētu cilmes vietas nosaukumu";
- piespriest EUIPO atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Izvirzītais pamats:

- Regulas Nr. 207/2009 52. panta 1. punkta a) apakšpunkta, to aplūkojot kopsakarā ar Regulas Nr. 1308/2013 102. panta 1. punkta b) apakšpunktu un 103. panta 2. punkta b) apakšpunktu, pārkāpums.

Prasība, kas celta 2016. gada 8. novembrī – Mediaexpert/EUIPO – Mediaexpert ("mediaexpert")

(Lieta T-780/16)

(2017/C 006/64)

Valoda, kādā sagatavots prasības pieteikums – angļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: *Mediaexpert sp. z o.o.* (Varšava, Polija) (pārstāvis – *J. Aftyka*, advokāts)

Atbildētājs: Eiropas Savienības Intelektuālā īpašuma birojs (EUIPO)

Otra procesa EUIPO Apelācijas padomē dalībniece: *Mediaexpert S.A.* (Varšava, Polija)

Informācija par procesu EUIPO

Strīdus preču zīmes īpašniece: otra procesa EUIPO Apelācijas padomē dalībniece

Attiecīgā strīdus preču zīme: Eiropas Savienības grafiska preču zīme melnā, dzeltenā un baltā krāsā, kas ietver vārdisku elementu "mediaexpert" – Eiropas Savienības preču zīme Nr. 11 674 132

Process EUIPO: spēkā neesamības atzīšanas process

Apstrīdētais lēmums: EUIPO Apelācijas pirmās padomes 2016. gada 11. augusta lēmums lietā R 2583/2015-1

Prasītājas prasījumi:

- atcelt apstrīdēto lēmumu;
- atcelt Atcelšanas nodaļas 2015. gada 29. oktobra lēmumu saistībā ar spēkā neesamības atzīšanas procesu N 000009371 C;
- nodot lietu atpakaļ *EUIPO*, lai tas šajā lietā grozītu lēmumu pēc būtības un atzītu Eiropas Savienības preču zīmi Nr. 011674132 par spēkā neesošu attiecībā uz visiem pakalpojumiem, kas aptverti ar šo preču zīmi;
- piespriest *EUIPO* atlīdzināt tiesāšanās izdevumus procesā Anulēšanas nodaļā, Apelācijas padomē un Vispārējā tiesā.

Izvirzītais pamats:

- Regulas Nr. 207/2009 53. panta 1. punkta a) apakšpunkta, lasot to kopsakarā ar 8. panta 1. punkta a) un b) apakšpunktu, pārkāpums.

Prasība, kas celta 2016. gada 1. novembrī – Pilla/Komisija un EACEA

(Lieta T-784/16)

(2017/C 006/65)

Tiesvedības valoda – itāļu

Lietas dalībniekiPrasītājs: *Rinaldo Pilla* (*Venafro*, Itālija) (pārstāve – *A. Silvestri*, advokāte)

Atbildētājas: Eiropas Komisija, Izglītības, audiovizuālās jomas un kultūras izpildaģentūra

Prasītāja prasījumi:

- vai nu, iepriekš apturot notiekošo atlasī, smaga likumpārkāpuma dēļ pilnībā atcelt Eiropas Komisijas Izglītības un kultūras ģenerāldirektorāta 2016. gada 2. septembra Lēmumu Ref. Ares 2016 4930111 par *Rinaldo Pilla* izslēgšanu no dalības finansēšanas projektā, vai pakārtoti – kā prettiesisku likumpārkāpuma dēļ pilnībā atcelt pašu atlasī;
- gadījumā, ja *Rinaldo Pilla* kandidatūra tomēr netiktu atzīta par atbilstošu, ko gan prasītājs apstrīd, piespriest atbildētājām pienākumu samaksāt prasītājam atlīdzinājumu par iespēju, kas zaudēta, viņu nedibināti un nepamatoti izslēdzot no attiecīgā Eiropas finansējuma projekta, vai nu EUR 1 050 000,00 apmērā, vai pakārtoti – EUR 400 000,00 apmērā.

Pamati un galvenie argumenti

Šī prasība ir par lēmumu, ar kuru prasītājs ir izslēgts no Eiropas finansējuma kandidātu atlasē (Uzaicinājums iesniegt priekšlikumus – EAC/S05/2016 Atbalsts sagatavošanās darbībai, lai izveidotu ES festivālu apbalvojumu un ES festivālu zīmi kultūras jomā – EFFE (Eiropa festivāliem un festivāli Eiropai)).

Prasības pamatošanai prasītājs izvirza divus pamatus.

1. Pirmais pamats ir par to, ka esot izdarīts smags likumpārkāpums saistībā ar Eiropas Komisijas [2003]. gada 6. maija Ieteikuma 2003/361/EK pielikuma I sadaļu, kā arī Eiropas Parlamenta un Padomes 2013. gada 17. decembra Regulas (ES) Nr. 1303/2013, ar ko paredz kopīgus noteikumus par Eiropas Reģionālās attīstības fondu, Eiropas Sociālo fondu, Kohēzijas fondu, Eiropas Lauksaimniecības fondu lauku attīstībai un Eiropas Jūrlietu un zivsaimniecības fondu un vispārīgus noteikumus par Eiropas Reģionālās attīstības fondu, Eiropas Sociālo fondu, Kohēzijas fondu un Eiropas Jūrlietu un zivsaimniecības fondu un atceļ Padomes Regulu (EK) Nr. 1083/2006, (OV 2013 L 347, 320. lpp.) 2. panta 28. punktu un Padomes 2013. gada 17. decembra prognozēm, kā arī 2016. gada *Legge di stabilità* [Stabilitātes likums] 1. panta 821. punktu;

— Prasības pirmā pamata ietvaros prasītājs apgalvo, ka attiecībā uz piekļuvi struktūrfondiem brīvās profesijas pārstāvis, lai arī nebūdamas piederīgs kādai arodorganizācijai, ir pielīdzināts jebkādā juridiskā formā esošam uzņēmumam. Brīvo profesiju pārstāvjiem jābūt iespējai piekļūt fondiem, kas paredzēti zinātniskajiem pētījumiem un inovācijai kultūras, kā arī rūpniecības jomā. Apstrīdētajā lēmumā neesot ņemts vērā, ka 2016. gada *Legge di stabilità*, izpildot kādu Eiropas [2003]. gada ieteikumu, esot galīgi noteikts, ka [brīvo] profesiju pārstāvji ir pielīdzināti uzņēmumiem. Prasītājs kā PVN maksātāja reģistrācijas numuru saņēmis brīvās profesijas pārstāvis esot uzskatāms par piemērotu kandidātu.

2. Otrais pamats ir par kaitējuma atļidzinājuma prasījumu.

— Šajā ziņā tiek apgalvots, ka prasītāju izslēdzot no kandidātu atlases, viņam esot nodarīts smags kaitējums, jo neesot apšaubāms, ka neiekļaušana projekta “VENAFRO EUROPEAN FESTIVAL OF LITERATURE” atlasē rada acīmredzamu iespēju zaudējumu, kura apmērs esot novērtējams pēc taisnīguma, ņemot vērā paša projekta iedabu un mērogu, un sākotnēji var tikt novērtēts tikai atbilstoši paša šim projektam paredzētā finansējuma apmēram.

Prasība, kas celta 2016. gada 9. novembrī – BSH Electrodomesticos España/EUIPO – DKSH International (“Ufesa”)

(Lieta T-785/16)

(2017/C 006/66)

Valoda, kādā sagatavots prasības pieteikums – angļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: BSH Electrodomesticos España, SA (Huarte Pamplona, Spānija) (pārstāvis – M. de Justo Bailey, advokāts)

Atbildētājs: Eiropas Savienības Intelektuālā īpašuma birojs (EUIPO)

Otra procesa EUIPO Apelācijas padomē dalībniece: DKSH International Ltd. (Cīrihe, Šveice)

Informācija par procesu EUIPO

Strīdus preču zīmes reģistrācijas pieteikuma iesniedzēja: otra procesa EUIPO Apelācijas padomē dalībniece

Attiecīgā strīdus preču zīme: Eiropas Savienības vārdiska preču zīme “Ufesa” – reģistrācijas pieteikums Nr. 10 857 29

Process EUIPO: iebildumu process

Apstrīdētais lēmums: EUIPO Apelācijas pirmās padomes 2016. gada 13. jūlija lēmums lietā R 1691/2015-1

Prasītājas prasījumi:

— atcelt apstrīdēto lēmumu;

— piespriest EUIPO un personai, kas iestājusies lietā, atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Izvirzītais pamats:

— Regulas Nr. 207/2009 8. panta 1. punkta b) apakšpunkta un 8. panta 5. punkta pārkāpums.

Prasība, kas celta 2016. gada 9. novembrī – Krasnyiy oktyabr/EUIPO –Kondyterska korporatsiia “Roshen” (“CRABS”)

(Lieta T-795/16)

(2017/C 006/67)

Valoda, kādā sagatavots prasības pieteikums – angļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Moscow Confectionery Factory “Krasnyiy oktyabr” OAO (Maskava, Krievija) (pārstāvji – O. Spuhler un M. Geitz, advokāti)

Atbildētājs: Eiropas Savienības Intelektuālā īpašuma birojs (EUIPO)

Otra procesa EUIPO Apelācijas padomē dalībniece: Dochirnie pidpriemstvo Kondyterska korporatsiia “Roshen” (Kijeva, Ukraina)

Informācija par procesu EUIPO

Strīdus preču zīmes reģistrācijas pieteikuma iesniedzēja: otra procesa EUIPO Apelācijas padomē dalībniece

Attiecīgā strīdus preču zīme: grafiskas preču zīmes, kas ietver vārdisku elementu “CRABS”, starptautiska reģistrācija, ko attiecina uz Eiropas Savienību – reģistrācijas pieteikums Nr. 1 186 110

Process EUIPO: iebildumu process

Apstrīdētais lēmums: EUIPO Apelācijas pirmās padomes 2016. gada 11. augusta lēmums lietā R 2507/2015–1

Prasītājas prasījumi:

- atcelt apstrīdēto lēmumu;
- piespriest EUIPO atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Izvirzītais pamats:

— Regulas Nr. 207/2009 8. panta 1. punkta b) apakšpunkta pārkāpums.

Prasība, kas celta 2016. gada 11. novembrī – CEDC International/EUIPO – Underberg (Zaļgani brūna zāles stiebra pudelē attēlojums)

(Lieta T-796/16)

(2017/C 006/68)

Valoda, kādā sagatavots prasības pieteikums – angļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: CEDC International sp. z o.o. (Oborniki Wielkopolskie, Polija) (pārstāvis – M. Siciarek, advokāts)

Atbildētājs: Eiropas Savienības Intelektuālā īpašuma birojs (EUIPO)

Otra procesa EUIPO Apelācijas padomē dalībniece: Underberg AG (Dietlikon, Šveice)

Informācija par procesu EUIPO

Strīdus preču zīmes reģistrācijas pieteikuma iesniedzēja: otra procesa EUIPO Apelācijas padomē dalībniece

Attiecīgā strīdus preču zīme: Eiropas Savienības trīsdimensiju preču zīme (Zaļgani brūna zāles stiebra pudelē attēlojums) – reģistrācijas pieteikums Nr. 33 266

Process EUIPO: iebildumu process

Apstrīdētais lēmums: EUIPO Apelācijas ceturtais padomes 2016. gada 29. augusta lēmums lietā R 1248/2015–4

Prasītājas prasījumi:

- atcelt apstrīdēto lēmumu;
- piespriest EUIPO un otrajai procesa EUIPO Apelācijas padomē dalībniecei atlīdzināt tiesāšanās izdevumus, kas prasītājam ir radušies tiesvedībā Vispārējā tiesā un procesā Apelācijas padomē.

Izvirzītais pamats:

- Regulas Nr. 207/2009 8. panta 1. punkta a) un b) apakšpunkta, 42. panta 2. un 3. punkta, 75. panta un 76. panta 1. punkta pārkāpums.

Prasība, kas celta 2016. gada 14. novembrī – Hanso Holding/EUIPO (“REAL”)

(Lieta T-798/16)

(2017/C 006/69)

Tiesvedības valoda – angļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Hanso Holding AS (Tomasjord, Norvēģija) (pārstāvis – M. Wirtz, advokāts)

Atbildētājs: Eiropas Savienības Intelektuālā īpašuma birojs (EUIPO)

Informācija par procesu EUIPO

Attiecīgā strīdus preču zīme: Eiropas Savienības grafiska preču zīme, kas ietver vārdisku elementu “REAL” – reģistrācijas pieteikums Nr. 14 020 093

Apstrīdētais lēmums: EUIPO Apelācijas otrās padomes 2016. gada 2. septembra lēmums lietā R 2405/2015–2

Prasītājas prasījumi:

- atcelt apstrīdēto lēmumu;
- piespriest EUIPO atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Izvirzītais pamats:

— Regulas Nr. 207/2009 7. panta 1. punkta b) un c) apakšpunkta un 7. panta 3. punkta pārkāpums.

Vispārējās tiesas 2016. gada 16. septembra rīkojums – Komisija/CINAR**(Lieta T-720/15) ⁽¹⁾**

(2017/C 006/70)

Tiesvedības valoda – angļu

Otrās palātas priekšsēdētājs ir izdevis rīkojumu izslēgt lietu no reģistra.

⁽¹⁾ OV C 59, 15.2.2016.

Vispārējās tiesas 2016. gada 16. septembra rīkojums – ICA Laboratories u.c./Komisija**(Lieta T-732/15) ⁽¹⁾**

(2017/C 006/71)

Tiesvedības valoda – angļu

Septītās palātas priekšsēdētājs ir izdevis rīkojumu izslēgt lietu no reģistra.

⁽¹⁾ OV C 78, 29.2.2016.

LABOJUMI**Oficiālajā Vēstnesī publicētā paziņojuma lietā T-698/16 labojums**

(“Eiropas Savienības Oficiālais Vēstnesis” C 441, 2016. gada 28. novembris)

(2017/C 006/72)

Paziņojums lietā T-698/16 Trasta Komercbanka u. c./ECB ir jālasa šādi:

Prasība, kas celta 2016. gada 23. septembrī – Trasta Komercbanka u.c./ECB

(Lieta T-698/16)

(2016/C 441/34)

Tiesvedības valoda – angļu

Lietas dalībnieki

Prasītāji: AS “Trasta Komercbanka” (Rīga, Latvija) un seši citi (pārstāvji – O. Behrends, L. Feddern un M. Kirchner, advokāti)

Atbildētāja: Eiropas Centrālā banka

Prasītāju prasījumi:

- atcelt ECB 2016. gada 11. jūlija lēmumu anulēt AS “Trasta Komercbanka” bankas darbības licenci un
- piespriest atbildētājai atlīdzināt visus tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Prasības pamatošanai prasītāji izvirza septiņus pamatus.

1. Ar pirmo pamatu tiek apgalvots, ka ECB ir pārkāpusi VUM regulas ⁽¹⁾ 24. pantu un saistītās tiesību normas, kad Administratīvā pārskatīšanas padome ir pārskatījusi ECB agrāko lēmumu.
2. Ar otro pamatu tiek apgalvots, ka ECB nav rūpīgi un objektīvi izskatījusi un izvērtējusi visus faktiskos aspektus, tostarp bez ierobežojumiem to, ka ECB pienācīgi nereaģēja uz to, ka Latvijas vietējās regulatīvās iestādes iesniegtā informācija un dokumenti bija neprecīzi.
3. Ar trešo pamatu tiek apgalvots, ka ECB nav ievērojusi samērīguma principu, neatzīstot alternatīvu pasākumu pieejamību.
4. Ar ceturto pamatu tiek apgalvots, ka ECB nav ievērojusi vienlīdzīgas attieksmes principu.
5. Ar piekto pamatu tiek apgalvots, ka ECB ir pārkāpusi VUM regulas 19. pantu un preambulas 75. apsvērumu, un īstenojusi *détournement de pouvoir* [pilnvaru nepareizu izmantošanu].
6. Ar sesto pamatu tiek apgalvots, ka ECB nav ievērojusi tiesiskās palāvības un tiesiskās noteiktības principus.
7. Ar septīto pamatu tiek apgalvots, ka ECB ir pārkāpusi procesuālos noteikumus, tostarp tiesības tikt uzklaštam, tiesības piekļūt lietas materiāliem, tiesības uz pienācīgi pamatotu lēmumu un VUM pamatregulas 83. panta 1. punktu.

⁽¹⁾ Padomes 2013. gada 15. oktobra Regula (ES) Nr. 1024/2013, ar ko Eiropas Centrālajai bankai uztic īpašus uzdevumus saistībā ar politikas nostādņēm, kas attiecas uz kredītiestāžu prudenciālo uzraudzību (OV L 287, 29.10.2013., 63. lpp.).

ISSN 1977-0952 (elektroniskais izdevums)
ISSN 1725-5201 (papīra izdevums)

Eiropas Savienības Publikāciju birojs
2985 Luksemburga
LUKSEMBURGA

LV